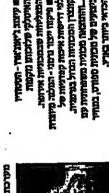

TAND UNITED TO THE TENT OF THE STATE OF THE

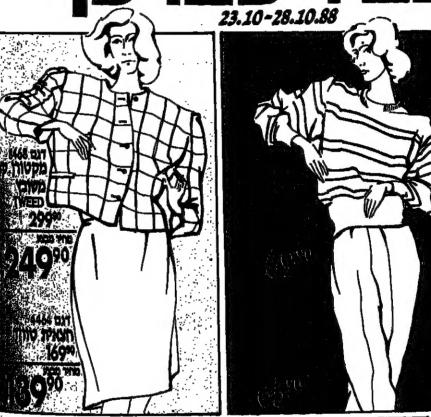

דגם ננפס קרדיגן אנגורה מעטפת בשחור וקרם

שמן אמבטיה

+ קצף אמבטיח

רולצות עם עניבה תואמת ついかれ HARRIS TWEED

על כל קניה מעל 150 הנטו של מוצרי הלבשה עליונה לבחירתך-חינם!

+ סבון נוזלי

מרקס אנד ספנסר - איכות ללא תחרות

סדרה 5 החדשה של ב.מ.וו

כמון מציגה את המכונית ששינתה את פני תשיית הרכב העולמית ותשנה גם את איכות כתור 5 החדשה – יפה יותר, גדולה יותר, חזקה

יוור והרבה יותר נוחה. זוהי מלאכת־מחשבת בה

ובאו לידי ביטוי כל הדרישות שלך ממכונית:

סל פינקים: מנוע 6 צילינדרים

הזרקה והצתה אלקטרוניות: מחשב מוטרוניקס זוו הטולט במערכת הדלק ומסוגל לאתר ולזכור תקלות: פגושים אלססיים עמידים ו"תיבות הגנה" המעניקים לך את מירב הבטיחות בנסיעה: צורה אוירודינמית את מירב הבטיחות בנסיעה: צורה אוירודינמית את מירב הבטיחות בנסיעה: צורה אוירודינמית המשיגה מקדם־גרר מעולה של 0.30; אחיות כביש מושלמת ובידוד מושלם מרעשים:

וא נוב עם הנדסת אנום מושלמת דרשימה ארוכה אם אתה נוהג לדרוש את המקסימום, אתה חייב לנוהג אר מושלמת הנדסת אנום מושלמת דרשימה ארוכה ב"ב.מ.וז 5 החדשה – מכונית שהיא לפני בולן עם ובשצמה בנפת 2.5.2 או 3 ליטר ובעל מערכות הנחחות שלו, לפני הכל

מל' 442842-03. תיא: טוב גל, דיונגוף 274, מל' סק" 5466337 -03. חישה: אדרון רכב בע"מ,

שדי ההמתדרות 202, מפרץ חיפה. סל' 8-725297-8. ידושלים: נירגד זוברה לרכב בעים, תלפיות, יד חרוצים זו, סלי 13888-20, .055-349197 מל פיר 10, מל 191345-CO. באו"שבע: כדורי בע"מ, עמק שלה דהי הנחושת 8 מלי 2007–257. אילה: דעים בעים. אזור התעשירו החדש, מל' 76146

הבחירה האמיתית שלך: שולמית אלוני או יובל נאמן יוםי שריד או גאולה כהן

ההכרעה - זה כבר ברור - היא בין שני גושים גדולים : גוש שמעון פרס עלה על דרך השלום ; את זה אי־אפשר ואסור ימין או גוש מרכז שמאל. או שיצחק שמיר יקים ממשלה לקחת ממנו. אבל, כדי להתקדם בדרך, כדי להשתחרר עם יובל נאמן וגאולה כהן מהתחיה, או ששמעון פרס יקים מהשמירה הלוחצת של יצחק רבין וניצי המערך, כדי ממשלה עם שולמית אלוני ויוסי שריד מ־רצ. זאת הבחירה. להשיג סוף סוף שלום, הוא זקוק לחברי הכנסת של רצ.

שאר יקה אר

התשומות אואש וה

... Aller Ale

מי כמו שמעון פרס יודע.

מרכז, טל: 5101847, 03-661560 סגיף תל־אביב, טל: 296939, 429896, 01-429896. ירושלים, טל: 249185-0. חיפת, טל: 04-241686. באר-שבע, טל: 180-241686. מינים מל: 180-241686. באר-שבע, טל: 180-241686. מינים מל: 180-241686.

בנק של קש עמוס לבב ויקטור שוב לבד

סימה קדמון

צלם אנוש יהונתן גפן

משטרת הצניעות יצחק כן־חורין 27

טיול: אל מה שנשאר מהירקון נילי פרידלנדר

שטח פרטי: מיכל מודעי נורית כרצקי

על ארומים - וארומים יותר ישראל עשהאל

מלך כל כשר עמית רובקין

לאכול כחוץ **37**

הרפתקה אסתטית דני קרן

שיפורים 💪 מאיר עוזיאל

פנטהאוז יגאל לכ,

אטטרולוגיה רות אלי

מעריב לילדים 45

עורדו עמי דור־און

מודעותו אורי דגן

סננית עורך: דניאלה בוקשטין טננית עורך: אורית הראל עודך גרפי: ינדם נאמן

מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשמן

בשער: ויקטור בלאיש, וכה פוליו, עם אואנה. כשתיא תיסע בקרוב לתאילנד, הוא שוב יישאר לנד (כחבה בעמוד 14. צילום שערו בני גלור).

	50	TTILL TO		
IM I		המחולתו המחולתו מיביו		כנננה
711	unbur	העולם ד		
	- 15 16 16			
		william.	The State of the S	

המכירות לא ירדו השנת. זה נכון כי ממשיכים בינתיים לחנות מפירות של שנים עברו. אכל רבין איננו מבין שאת תוצאות הפגיעה הקשה לא נראה חשנה אלא רק בעוד כמה שנים. אני יכול כבר לומר בוודאות שהיתה פגיעה קשה ושהתעשייה האווירית לא תוכל לתחמודר מול עוקי העולם כפי

• תאם אפשר לפתח בעבור חיל האוויר מטוס "פיתוח מטוס או כל אמצעי לחימה אחר הוא

שאין הוא רוצה בו: תחליך דב שנתי. אי אפשר לשנוח כיוון ולכטל

שעשתת בעבר".

המקסים ללשכה מלשכתו של ארנס באחר הריונים המשותפים שעל ארנס בועסים. הראשונים שלחם, שאל יריון שחמתין בחוץ: "מי זה : הרומן בין ארגט לצה"ל חיה קצריימים, קצר אף

ישר הפנים שי. את המקלחת הקרה הוא אם יחזור לשם ארנס על שני החוב בכירים למשל כאשר העתונות ציסטה קצינים בכירים לאור שידומו הצוצרות הטקס. יאיך לגילויי התנפנות והלקקנות הטבעית, יגלה עויינות למשל כאשר העתונות ציסטה קצינים בכירים הצוף שר היות שר היות שר החבת ובעיקר חוסר אמון, על ארנס, כטו על מנתם בנין, שר היות לעצמו בדרך מיתבת ובעיקר חוסר אמון, על ארנס, כטו על מנתם בנין, שר The state of the s

14

חדש שנית ארום. כולם נשמו לרווחה: במטה הכללי, מצות ואב וסתם ברחוב. אסילו העתונות ושמאנית" הקדישה לארנס 'פרופילים' שהיו שוש לשמש עכשיו חומר תעמולה מצויין לסידרת המוחה "רק הליכוד יכול". כותבי טורים מהמערך, נש מוא גור למשל, החמיאו לארנס והביעו תקווה לחיר חיש וטוכ יותר, הכתבים הצבאיים, שהרגישו מדונה במידה מרובה לסילוקו של שרון, ליספו את אותו מכל כיוון אפשרי. אחד הבכירים אמר היום: 'עשינו את זה בכוונה. ידענו פאינה לא ממש כוה, אבל תגגנו בגדול את סילוק שונ אינס היה האמצעי לחגינה הנדולה הואת. לא

ונינו שהא יקלקל את שמחתנו ושמחת עם ישראל". ממן שי, יועץ התקשורת של השרי, הכיך את אום מ תני. תתניבה הואת היא של מישהו אתר, לא אה היא תינמר בפוקרם או במאותר. צפח לאיבור מה היק תשתרל לא להתרסק.

מיתור למשרר הזה כ-2 בנובמבר, כבר לא יודקק צ'אנס. לתרטתיו של נחמן שי. את המקלחת הקרה הוא

ילד חוץ, רוצה בטחון לושה־עשר בספטמבר, 1984, הקריה, חל אביב. טקס חילופי שרי הבשוון. יוצא משה ארנס. נכנס: יצחק רבין. הצוצרות, היקחק מצלמות, השקת כוסיות, נאומים. כרגיל, הרבה רעש ומהומה. כרגיל, חרכה חיוכים

אם יחזור משה ארנס למשרד הבטחון אחרי הכחירות, יגלה שם עויינות ובעיקר חומר אמון. בצה"ל מדברים עליו במונחים הנעים בין "נאיוויות כטחונית" עד "חוסר הבנה אוחלט בחהליכים צבאיים ובבטחון בכלל". עיכוב היציאה מלבנון, שאלות של מינויים בכירים, פרשת הלביא – אלה ועוד גרמו לכך שהרוגן בינו לבין צה"ל היה קצר ימים. ארנס לא רק לא צמח בתוך המערכת, הוא גם לא נקלט בה. הוא יצא ממשרר הבטחון בדיוק באותו סטטוס איתו בכנס אליו: ילד חוץ. אלא שצהיל לא היה אז וכנראה גם אינו היום במצב רוח מתאים ל"קליחת עליה" של ילדי חוץ.

מאת עמנואל רוזן.

אמרו כ"מחנה האחר", אכל הוא גם ליברל ושפוי ואפשר מעכשיו לישון כשקט בלילה כשהוא מופק על בטדוננו. מדינה שלמה ספקה כפיים ומרסה לדגלי הש

משה ארנס הולך הביתה.

ולחיצות ידיים. מעל פני השכח – הכל כרגיל. למה

- מי שיודע להקשיב היטב יכול גם לשמוע: אנחה

רווחה גרולה מתפשפת במסדרונות המטה הכללי

ובמשרר הבטחון. תחילה כלחש, כוהירות, ומיר

רק תשעה עשר חורשים לפניכן יכול היה אתם

אחרייכן גם בקול רם: "שהחיינו", הם אומרים שם.

לשמוע כאותם מסדרונות בדיוק אותו ישהחיינו"

ובדיוק אותה אנחת רווחה גדולה. האיש הממשקי

שהגיע מוושינגטון להחליף את אריק שרון החקלל

כאן על תקן של משיח. מדינה שלמה, שהבוז הלכנוני

כבר דבק בפרצופה העייף והמוכה, התפוגגה מנות

למראה הפלא האנושיו שר בטחון שיודע לחייך כלי להרעיר את אפו, נומר, סימסטי, ישר, אמין, מלו

מאינטרינות, מקשיב לזולת באורך רוה נכון הא וה

בטחון אחר, מדברים בצה"ל במונחים הנעים כין בכביסתו הראשונה למשרד הבטחון מצא ארנס "נאיוויות בטחונית" ומגיעים עד "חוסר הכנה מוחלט מין השב של, יועץ התקשורת של השר, הכיר את בכביסתו האשונות, מבוכה, קשיי תקשורת. הם בתהליכים צבאיים ובנטחון בכלל'- אבל כאשר את השנה במרויים, הוא החזיר את אצל אנשי הצבא השרנות, מבוכה, קשיי תקשורת. הם בתהליכים צבאיים ובנטחון בכלל'- אבל כאשר לא ידעו איך לאכול אותו. הדמסכ"ל לוי, אהרי שיצא מרברים על בנין מתכלים את וחות הדעת בחיוך, בעוד

ואכן הגענו לוח".

אל אדנט התרסק, גם אם מבחינת הפרוטוקול, האיש הזהו באיזו שפה הוא מרברו איך עוברים איתוז" יותר מוח שבינו לבין העתונות שהיתה הפעם איטית מישד לשדמן, נפסד ממשרד הבשחון במוות טבעי. היתה מבוכה, אבל גם סקרנות בריאה ונכונות לתת בתגובתת לתהליכים. כלפי חוץ, לא חרגו יחסי א היידור לשדמן, נפסד ממשרד הבשחון במוות טבעי. היתה מבוכה, אבל גם סקרנות בריאה ונכונות לתת של האום של הארא עם שרי ביחוני ארנס־צה"ל ממערכות יחסים של הצבא עם שרי בטחון אם יחזור לשם ארנס עכשיו זימפור הישל מתחת - קודמים. רק לעיתים רחוקות נשמעו טונים גבוהים,

מחרי חשוף. התייצבנו על קו האוואלי. עמדת

חרמטכ"ל חיתת שוח קו טוב. לאחר מכן המשכנו

לדון ולבחון. היו קולות שדרשו לסגת, אבל אני לא

תייתי מוכן כי חייתי משוכנע שצריך לכנות את

צד"ל ושאם לא נדאג לכך נסכן את שלום הגליל.

תמכתי גם ברצועת בטחון עמוקה באיזור ג'זין

שלנו שונות בתכלית, אם כי הן ודאי אינן והות.

מעכר לזה, לא אדבר על שרון – מסיכות מובנות".

Hinesip 6

משת ארנס כשר בטחון בעת סיוד בחברון. ועכשיו יש גם אינתימאדת.

(חמשך מהעמוד הקודם) המדברים כזכות נסיגה מהירה מלכנון. ארנס זעם, אסר על קצינים להתכטא בנושא וכיטל את כל הראיונות התקשורתיים בלבנון.

בדרך כלל, כיסה שקט תעשייתי על פערי חומר האמון שהלכו והתגלעו בין קציני הצבא לשר הבטחון. הגורם העיקרי לשקט התעשייתי הזה תיה רכ־אלוף משה לוי, רמטכ"ל איפוליטי שכמותו עוד לא ידע צה"ל. לוי היה קשות ועיקש במאבקיו שלו בתוך המטכ"ל, אכל לשר שלו נתן את כל הככוד. לא היה כמעט קצין בכיר אחר שהסכים עם עמרת ארנט כנושא הלבנוני, אבל בהשראת לוי היה הלחץ על ארנס מתון ומגומס. כאשר שר הבטחון מנע מהקצינים לשוחה על הנושא עם ראש הממשלה שמיר, לא עלה אף אחר על 🦰 המשחק הצכאיים. מבחינה זו, הוא יצא ממשרד הבטחון בריקרות. ארנס יכול היה לשכנע את עצמר, במצב זה, שהשוואת הבוץ הלבנוני לביצה הוויטנמית נולדה כמוחם המעיות של עתונאים שמאלנים ורפי רוח.

התתחלה היתה אופטימית. לקול מיצהלות צה"ל והתקשורת, ביטל ארנס את היחידה־לבטחון־לאומי שהקים אריק שרון כמטכ"ל פרטי משלו במשרד הבטחון. מה זה ביטלח הרס ופורר ולא השאיר זכר. על החלטתו לרדת מהשוף, נהפך ארגס לחטסן ותסר בטחון מצחם של רוב קציני היל"ל הוטבע אות קין. נאמר עליהם שבמצוות שרון סובכו את המחוגים לקראת שעת השין של מלחמת לכנון. מה שכונה "החצר הביונטית" של שרון עבר מהעולם.

ומתמעטים המדברים בגגותה. אומרים שרק מלנגון זו תחזית אופטימית יותר מדי..." "אאוט־סיידר" כמו ארנס יכול היה להעביר כליכך בסלות את ההתלטה הזו שידעה שנים של ויכוחים מרים, הכפשות הרדיות והוסר יכולת להחליט של שני שרי בטחון סמכותיים כויצמן ושרון.

> דנס לא התעמק וגם לא הבין חרבה מנככי ההתלטה על הרפורמה הגדולה של כוחות השרה, אכל עור כאשר היה יו"ר וערת הוץ ובטחון השתכנע עמוקות מרכרי התומכים בהקמת המפקרה. גם כאשר נכנס לתפקירו, שמע דברים רכים בזכות המפקרת – בעיקר מפי האלופים דן שומרון וישראל טל.

ארנס ניצל שתי עוברות אוכייקטיביות להעברת ההחלטת. אחת – לקציני צה"ל, השקועים בקטסטרופה הלכנונית, היה העיסוק בסוגיית המפח"ש רתוק יותר מתמיד. רבים מהמתנגרים לא מצאו את הזמן והאנרגיה להביע את דעתם. שתיים – ארנס ידע שגורל ההחלטה תלוי ברתימת הרמטכ"ל לצידה. הוא נאחר מביקוריו בלבנון, נאמר לו שהולכות ומתרבות חציע למשה לוי, שהיה ממתנגדי המפח"ש, עיסקת חבילה: חן תמיכה במפח"ש והבטחה להקמתו, קח נפגעים. ארנס שאל־הציע: "מרוע שלא תסעו בציר רמטכ"לות. לוי לא היסס. הוא מונה כרמטכ"ל ורן שומרון כמפקר המפח"ש הראשון, מרגע זה ואילך הטתיימה התעסקותו של ארגס בנושא.

על החלטת ארנס למנות כרמטכ"ל את משה לוי כנגר מועמרותם של דן שומרון וינוש כן־גל רכים כמובן חילוקי־הריעות, והם נחלקים במרויים עליפי בלבנון רק על־גבי טנקים, גם בנסיעות מנהלתיות. הסליקות במטב"ל. על שתי עוברות אין לחלוק: ארנס הקצינים נאלצו להסביר לשר הבטחון שהחלטה כזאת הכריע מהר ולא "מרח" את ההחלטה, למרות כובר חחמך אולי נפגעים, אולי, אבל תותיר את צה"ל עם משקלה, והוא לא נרתע מלמנות לתפקיד קצין חיל שריון שתוקובלתי מוכן למלחמה. שהתנסותו במלחמות ישראל לא עמרה כלל במבחן החשוואה עם זו של שני המועמרים האחרים.

ארגם החלים מהר, כופף בקלות מדהימה את לוי בעניין המפח"ש, אכל רגע אחר אוורי המינוי נדהם באשר לוי אותת בכירור לשני מתחריו על התפסירו. לפניכד". לכו הביתה ארנם סבר ששנו קצינים מנוסים כליכך חייבים להמשיך ולתרום מיכולתם לוי סבר אחרת. בטופו של דבר, הושב חיק"ח ינוש חלה, שומרון נשאר. שהפלשחינים לא נכנסו אליו". זו לא היתה הפעם האחרונת שארנס חופתע מחוקי

Biacajo 8

הבעייה היתה שארנס מצא את צה"ל כמצב־רוח לא מתאים ל"קליטת עליה" של ילדי חוץ. הכוץ הלבנוני העיק והתקוות שמחליםו של שרון, המנותק רגשית מהמלחמה, לא יתסס לשים לה קץ – התברו והלכו. אחרי ש'קיבל על הראש" מארים שרון בעקבות ככל הקשור להמשך הנסיגה ולהוצאת צה"ל מלכנון.

במשך שנה וחצי דחה ארגס כל הצעה וכל רעיון

"זו אולי נקודת חולשה שלי, אבל

קצינים שביקשו תשובות קיכלו מארנס גמגומים.

בהודמנות אחרת הציע ארנס שחילי צה"ל יסעו

ארנס: "אנחנו היינו כשוף. אנחנו יצאנו מהשוף.

ארנס: "מה זאת אומרת לא היוז"

בדיום עם אותו סטטוס שנכנס אליו: ילד הגץ.

לנסיגה. הוא ראה באוואלי (750-00 קילומטר מהגבול) קו גבול דרומי שצח"ל יאלץ לשהות בו שנים רבות. אחריכר, בקלות מרחימה, החלים ארנם על הקמת: בראיון עתונאי, ביוני 84, פחות משנה לפני חנסיגה מפקרת חילות השרה (מפח"ש), שכיום הולכים שביצע רבין, אמר ארנס בבטחון: "לצאת בעוד שנתיים

בינתיים לא עבר כמעט יום כלי אכירות לצה"ל. בתשעודעשר החודשים של ארנס כמשרר הבטחון גהרגו בלכנון, בפעילות בטחון־שוטף שגרתית, 100 חיילי צה"ל. סכומי עתק הושקעו כביצור קו האוואלי שהכל ראו כו קו זמני. נסללה רשת ככישים אדירה, המשמשת כיום את מחבלי החיובאללה והפתחי.

בתקופה בה שרחתי כשר בטחון לא הזמנתי מהתעשיות הבשחוניות אכילו רא פיתוח אחד של אמצעי לחימה".

הסגיעות בציר צירון־צור. הוצג מסמר מראיג של אחר"ז כדי עמל חסבירו לו, שבמקרה כזה יעתיקו גם המחבלים את פעילותם לציר האחר. "היינו צריכים להסביר לו שהאוייב של חמחבלים איננו הציר – אלא צה"ל", אומר קצין בכיד.

אחד מראיונותיו העהונאים על לבנון נשמע כך:

מהשוף לא פועלים עכשיו מחבלים נגרנו". מראיין: אבל מר ארנט, לא היו מחבלים בשוף גם

מראייונו לא היו, זה היה איונר דרוזי, ארנסו "או נניח שלא".

פיסגת הצעותיו של ארנס לפתרון כלכנון היוג העיכת האיזור שמהאואלי וררומה למשתו שהא כינה "בוסח צרפת החופשית". קציני צה"ל, שעייפו כנו מנסיונותיהם להסביר לארגס את המציאות הלכנונה. אמרו לשר שתרעיון טוב ויפה, אלא שבמקום צופוש יש באיזור שיעים, ומנהיגם איננו מזכיר כלכך או שארל דהרגול. רנס לא השתכנע. הוא עצמו מורה גם כיום

שהסיבה העיקרית לעיכוב תנסיגה היתה רמנו לחוק את צר"ל, כרי שיוכל לשלוט בשה ולחבטית את השקט. ארגס התכוח שה"ל יעשה זאת בכל המרחב שמגכול ישראל עד לנה האוואלי. לא פחות. "עובדה" – הוא אומר – "צו"ל התחוק מאוד והוא מבטיח כיום את יציבותה של

רצועת הכטחון. זה מוכיח שצרקתי". "שטויות", מגיב קצין בכיר שטענות ארנס וחום מתזירות אותו לוויכוחים מהעבר - "שטויות מיל החל לצכור כוח מהיום שכו עוכנו את לכנון לא ים אחר לפני. ארנס איננו מבין אולי, שלצר"ל אין סיסי להתקיים ללא הגיבוי של צה"ל. אם הוא רוצה או צד"ל חוק עד האוואלי – משמעות הרבר שנם של צריך היה להישאר ב'צרפת ההומשית' הואת ע" לאוואלי ער עצם היום חזה – ובסרר כוחות גרול לי כמה מזה ששומר כיום בחצלחה מלאה על שלוה

"ארנס", אומר קצין בכיר אחר, "היה כסוו שיפ לו פתרון לכל דבר. פתרון הנדסי, הוא חשב שבעות נוטחאות מתמטיות אפשר לפתור הכל. להכנים או הבעיה לריבוע, לעשות גרף – ויש פתרון".

ארם שעקב אחר עבודתו מקרוב, אומר: יארנס נחג בקצינים כיו"ר מועצת מנהלים. הם וצו 🕊 דומיננטי עם הנחיות חר־משמעיות ודברים תתכים והוא כא אליהם עם תיוות ואנטייתיוות, עם פישח עבורה אקרמיות של עשר חצעות וניירות עבודה לל כל עניין. זה לא היה לרוחם. הם לא אהכו את הה

מי שבכל זאת הצילו את המצג ויחילצו מי מעם את ארנס מאי־נעימויות עם הצבא היו מוכיה הצבאי תא"ל (כיום אלוף) דני יתום, ושלישו מא"ל שמעון חפץ. אבל זה לא הספיק. הזמן עבר וקניני צה"ל המיואשים, שררכם אל שמיר נחסמה בירי ארג סנו כצר להם לעתונאים. אחר מחקצינים הככורים אומר: "שנה וחצי הלכו לעואול, זרקו כסף קברו חיילים. ארנם אחראי לכך: היו לו כל התנאים וכל חהודמנויות שבעולם כרי לקבל החלטה לכונה ואסים ולהיכנס להסטוריה כשר שהוציא את צה"ל מהנה. כמה הזרמנויות כאלה יש למנחיג בחייות".

אחר מואנשים שחירבן להתלוות לאינס בסיוריו כלכנון, אומרו "ככל שהוא שוחה עם הקצינים יותר כך התקשה יותר לויכוש את אמונם. אני ווכר את הקצינים חשים אי נוחות כשהוא מדבר, מנסה לשכול אותם. אגי זוכר אותם מרברים כינם לבין עופם ושואלים: מה הוא ככלל מכיווו" (ממשך בעמורנו)

התחלתי להתלבש.

בנק צפון אמריקה הוא סיפור שחיתות מדהים בהיקפו. ב־1978 קיבל רשיון עם הון רשום של שלושה מיליון רולרי. בנק ישראל מעריך ששלושים מיליון רולר לפחות נגנבו מהבנק שבו היו שותפים גם משפחת נסים גאון והאחים נקש מארה"ב. המנהלת הרטה מונטה ומשה שטרן כבר בכלא. משפטם של היו"ר יהושע הלפרין והיועץ המשפטי עו"ד שמואל ברול לא הסתיים. חברות ביטוח חוששות מהפסרים גדולים וישראלים רועדים שמא יתגלו הברחות כספים לשוויץ. ההתמוטטות חשפה גם את ההלוואה של 50 אלף דולר שקיבל ח"כ אתר אולמרט ו־6 מיליון דולר שהבריח לחו"ל מוריס רג'ואן.

נק מוגח על שולחן הגיתוחים וכל הגידולים
הממאירים של המרינה מוצאים החוצה, בזה
אחר זה. מה לא מופיע שם: ויסות המניות
הכנקאיות, הפיקוח על הכנקים (היה פיקוחז),
דרכי המעולה של משרד האוצר, אנשי ציבור שקיבלו
טובות הנאה, ניגוד אינטרסים של חברי כנסת, בריחת
אנשי עסקים לחו"ל, הברחת כספים מהארץ בקנה
מידה צצות.

היום כבר אין ספק: משפט הגניכות והמעילות בבנק "צפון אמריקה" הוא מהגרולים בתולרות המרינה. משפטו של יהושע בן־ציון מתגמר לעומתו. התביעה והסביגוריה מציגים משפטנים מהליגה הראשונה. "זה היה בנק מלא קש", אומר אחר מהם. "היו בו השבונות קש מפה ועד להודעה חרשה".

אכל לא רק המערכת הכנקאית עומרת כאן למשפט. הרחק מעיני הציבור, ככית-המשפט המחזי כירושלים, נעשה חשבון הנסש של המדינה כולה. זהו אינו עוד סיפור שחיתות מרהים כהיקפו, גם לא פרשית כלכלית נוספת. זהו סיפור הסתאבותה של החברה הישראלית.

הפרשה סכוכה ומפותלת. תחילתה בשנת 1964 במוסר כספי קטן של יהודים תרדים, "אוצר תסכון" שמו. כיוזמתו של אדם בשם יהושע הלפרין התרחב היקף עיסקותיו והוא נתן שירותים נכבדים ככל בנק. בשנת 1974 יזם יזושע הלפרין מגעים לצורך הקמת בנק חדש, ואכן הרשיון המיוחל הושג ב־1978. "אוצר חסכון" הצטרף למערכת הבנקאית המכוברת (כאותם ימים) של מדינת ישראל, והצטרפו אליו משקיעים כמו איירה גילרן ו"ל, איש עסקים מארה"ב, ועוד מפורסמים כמו משפחת נסים גאון והאחים נקש (מעסקי הג'ינס).

חרון הרשום של הבנק הצעיר, ששמו הוסב ל"כנק צפון אמריקה", חיה, עם הקמתו, שלושה מיליון רולר. בנק ישראל מעריך היום שמהכנק נגנבו שלושים מיליון דולר. והראיה – הוא תבע את הסכום הזה מחברת הביטוח הצרפתית A.G.F (אנסורנס ג'נרל דה סרנס) בנק ישראל הסתמך על פוליסה שמכרה החברה הצרפתית לכנק "צפון אמריקה", ולפיה היא תכסה נזקים שייגרמו לבנק כתוצאה ממעילות, גניבות ואי יושר של עובדיו.

החברה רחתה את התביעה, בטענה שהאנשים שכבר הורשעו, ושהמנהלת הרסה מונסה (חמש שנות מאסר) ומשה שטרן מנהל הסניף הירושלמי (שבע שנים), היו דירקטורים ולא סתם עוברים. כנק ישראל ביקש חזות דעת מעורך־רין משה קפלנסקי, מומחה לענייני ביטוח בינלאומי, והוא קבע כי הרסה מונסה היתה בעת ביצוע הגניכות מזכירה ומנהלת סניף, ולא דירקטורית, ולכן תביעת בנק ישראל מחברת הביטוח הצרפתית ברין יסורה.

עתה ממתינים רבים, כארץ ובחו"ל, בנשימה עצורה לטיום משפטם של יהושע הלפרין, יו"ר ההנחלה, ועו"ד שמואל ברול, היועץ המשפטי וחבר הדירקטוריון. חברות ביטוח בעולם חוששות מהפטרים; אנשי ציבור כארץ חוששים ששמם יוכתם, אם לא (המשך בעמוד הבא)

viaeaia 10

מאת עמוס לבב וברוך מאירי מוריס רג'ואן (למטח מימין) שהרו במלון (הקבלה משמאל) בחדר אחד עם יהושע הלפרין (למטה משמאל). רג'זאן ביקש וקיבל 50% הנחה בזכות אשתו גוגה שהיהה סוכנת נסיעות. משמאל – חזית בנק

واجهدات اا

(המשך מהעמוד הקודם)

למעלה מזה; אנשי עסקים דואגים פן ייחשפו כספיהם במרתפי הבנקים בשוויק, כפי שאירע לקבלן מורים רג'ואן, חבר מועצת עירית ירושלים וראש המפלגה הליברלית כבירה, שהפך ער מרינה ואולץ להחזיר משוויץ שישה מיליון דולרים שהכרית לשם.

וכך סיפר רג'ואן כעדותו כבית־המשפט, בתשוכה לשאלותיו של הסניגור, עו"ד יעקב רובין: "היה לי חשבון בכנק הופמן וחשבון בקרריט

שאלה: "איזה סכומים היו כשני המשבונות האלה":

תשובה: "אני לא יודע אם אני צריך לענות".

השופטת דליה דורנר: "אתה צריך לענות".

רג'ואן: "כסך הכל העברתי את כל החשבונות שלי, כולל המיליון שלוש מאות, בערך כשישה מיליון דולר". רובין: "העכרת בסך הכל שישה

כזיליון דולר"? רג'ואן: "כן".

רובין: "כמה מתוך זה שילמת

תשובה: "חמישים אתוז".

ו יפורם של המיליון ושלוש מאות אלף דולר, המוזכרים בעדותו, מוסיע הן בכתב האישום והן בעדותו של רג'ואן. התובעים, עורכי־הרין שמעון רולן ואורית סון, טוענים כי הלפרין גנב את הסכום הזה מהכנק, וכאשר רג'ואן דרש אותו בחורה, הבטיח לו הלפרין להעבירו לשוויץ. מהעדות ומהמסמכים שהוגשו כמוצגים לכית-המשפט עולה שהשניים, עם מיליון ושלוש מאות אלף דולר ככיסו של הלפרין, גכנסו למלון הפאר "הוטל ציריך". רג'ואן ביקש וקיבל הנחה של חמישים אחרו מפני שאשתו המנוחה, גוגה, היתה סוכנת נסיעות. הם התאכסנו באותו חדר, מטפר 3408.

ו(23.5.88 מיום (בערותו מיום "...החלטגו בינינו שאנחנו נהיה כחרר..." אתר, או בעצם, ער כמה שוכור לי, החדר שלי היה יותר טוב אז הוא עבר אלי, אני לא זוכר בטוח אבל ככה אני מחאר לי, כי תמיד אני קיבלתי את החררים היותר טובים במלון".

בתשוכה לשאלת השופטת, הוא מודה: "בין היתר אמרה לי הרסה מונסה: 'אנהנו לא התחייבנו להכיא לך את הכסף לשוויצריה, קת אותו פה ונגמר העסק ואל תבלבל לנו את המוח'. העיקר, אני דיברתי עם מר הלפרין והוא

ככך לא תמו תלאותיו של מוריס רג'ואן. כאשר אגב, גם עם הצ'ק הזה היה סיפור. הלפרין התקשר יהושע הלפרין הוציא את הצ'ק המיוחל, התברר מאחר יותר לרג'זאן ואמר לו לכטל אותו, כי חוא איבר לרג'ואן שהצ'ק שגוי. "לפני שהוא ירד מהאוטו הוא אותו אי שם בשכונת רוממה. רג'ואן הגדהם שאל אותו: הוציא לי מעטפה עם הצ'ק של מיליון שלוש מאות "איך אתה מאבר צ'ק של חצי מיליון דולר"ו הוא ביסל אותו. "יש לי הרבה ירירים חוץ מחברי הכנסת", פיפ אלף דולר. הסתכלתי בצ'ק, נדהמתי ואמרתי לו: איך אותו, מאוחר יותר רשם צ'ק חדש. הצ'ק האבור מעולם בעדותו. יגם שרים וגם אנשים די חשובים אתה כותב צ'ק כשהשם של הבנק לא נכוןז' או הוא לא נמצא. אמר לי 'אל תראג, פרתה טעות, מטפלים בזה".

בטופו של דבר אכן הטתררו חעניינים והכסף "פיצוץ"), התברר לו כי הכסף שהלפרין הביא לו הוברת. זו לא היתה השעם חיחידה שרג'ואן והלפרין, לשוויץ נגנב מהבנק. רג'ואן נבהל. "אני באתי ואמרתיו עליפי ערותו של רג'זאן, עשו עסקים במלון בשוויץ. 'הרסה, מה אתם מאשימים אותי, מה יש לי בכל העסק ב־25.7.85 הם שהו כמלון ארבעה כוכבים בשם "מט הזה, למה אתם עושים לי את הרבר הזהז אני יריך גוטחרד", ועל נייר רשמי של חמלון חתמו עיטקה שלכם, עבדתי אתכם, תרווחתם'. היא אמרת לי, עכשיו

למטה – המפקחה על הבנקים גליה מאור (צילומים: ראובן קסטרו ושמואל רחמני)

אהוד, דחילק

מוך מאור למועד הפיסת בנק "צפון אמריקה" על ידי בנק ישראל, הפקיד שם אהוד אולמדט מיליון ושש

אולמרט: "כן, אני מודה לחברי על החערה, חברי דיבר כראש לשכת עורכי־תדין, אבל וח אני אומר ברוח טובת. אני חייתי צריך לחסקיד את הכסף תזה בבנק, בנאמנות, והייתי צריך לשמור עבור הלקוח על הכסף הזה. ולכן לא רציתי להפקיד את זה באחד הבנקים הגדולים. מכאן נולד הרעיון להפקיד את זה בבנק יותר קטן, כי חשבתי שאם יחיה גורם כלשהו מחוץ לארץ שיהיה מעזנין לחפש את מכסף תזה, הוא יחפש בבנק הפועלים, בבנק לאומי, בבוק דיסקונט, ולא יחפש בבוק צפון אמריקוד. או עשיתי מה שתייתי צריך על-פי חובתי כעורך־דין עבור לקותי, ודאגתי לשמור על הכסף ואו המקדתי אותו,

"אבל מה, היות ובכל זאת זה היה כנק קטו, לא היו לי עסקים בחיקפים כאלה עם הבגק, אז למען התחושה שלי, כנאמן עבור לקוח, כעורך דין, חשבתי – וזה אולי היה די תמים אני חייב לומר בדיעבד – צילצלתי למפקחת על חבנקים גליה מאור, ואמרתי לה 'גליה, תשפעי, אני צריך להפקיד סכום כסף די משמעותי עבור לקוח שלי בבנק, בבנק צמון אמריקה, ואני רוצה לדעת אם אני לא עושה דבר לא אחראי כלפי חלקוח שלי'... אז היא אמרח לי 'אהוד, דחילק, איוה מין שאלות אתה שואל אותי, אם הירו משהו אז חיו נוקטים אמצעים. זה בנק, הבנק קיים, חנחג על פי הבנתך'. אבל אני, מכל מקום, מתחושה שלי תיתת שאני יכול להפקיד את הכטף".

הדסח מונסה תעידה שאהוד אולמרט סיפר לה על שיחתו זו עם המפקחת על תכנקים.

מאות אלף דולר בשביל לקוח שלו. בחקשר זה גם התקשר עם המפקחת על הבנקים, גליה מאור. וכך זה נשמע בעדותו בבית־המשפט: "אני ייצגתי לקוח... תושב זר, ותוא נאסר ותיה מבוקש להסגרה, והיו לו בחשבונות בנק על שמו סכומי כסף די משמעותיים, ואנחנו חשבנו..."

רובין: "טוב, הראה, כל עניין הסודיות הבנקאית אני לא מבקש שתפרט, אלא אם יש צורך כדבר".

אמר לי 'אל תראג, זה יהית בסרר, היא עצבנית'. טוב, המסתיימת כמלים "כפי שכתוב בשולחן ערוך". ההטכם גרולה. רג'ואן חשש שיש בתוכה מכשיר הקלטה, מא אחרי כמה זמן אמרתי, אני מוכן לשלם עבור הנסיעה, מבטיח לרג'ואן לפחות עשרים אחוז בשנה על חצי משך אותה למשררו בשעה שבנו ברק את המוורה תביא לי את הכסף לשוויצריה כפי שריברנו', מיליון דולר שהוא נתן להלפרין. בבאול נוסדה מדינת ומצא טיים מסתובב. מאותו רגע ניתק רגיאן כל קש היהודים; וקציריך הם מבריחים את הכספים ממנה.

לחקירה. היה עצור שבעה ימים. ירידים רבים ניסי עו"ר רובין: "אבל הם גם באו לכקר אותן

כאשר התמושט הכנק (כערותו רג'ואן קורא לוה במאסר". רג'ואן: "כן".

שאני תמיר הייתי אצלו כן כית וגם היום אני חבר של

אני גוכר, אמרה כמלים האלה: 'אני יודעת את

גם לשלטונות שוויץ הועבר המידע הזה, והם התחילו להסתכל על מורים רג'ואן בעין עקוהה

מימין – וו"כ אהוד אולמרט.

"הבאתי להם תעודות שאני חבר מועצת העיד. הנאוי גם מכתב מבנק צפון אמריקה האומר ש'מר רג'ואן הא אחר המכוכרים של העיר ירושלים, חבר מועצת העי וקלייגט סוב שלנו המנהל איתנו חשבונות תקנים כו וכך שנים ואנו ממליצים עליו כעל אדם יוצא פ הכלל'. הבאתי את זה, נתתי את זה לעורכי-הרין שלי. אמרתי: 'איך זה יכול להיות, קליינט הכי שנ שיהה

ורים רג'ואן הלך לכית הרסה מונסה, כיי לשכנע אותה לא לדכר במשטרה. "... הלציו בא אלי למשרר ואמר לי: 'לך תדנר אית. מיא הולכת לפתוח את הפה, היא הולנה לדכר. אתה יריד שלה, אתה חבר שלה, אתה יכול להשפיע עליה, כתום לה את הפה".

כאותו ערכ ניגש רג'ואן למונסה. "גכרת מומה ביקרתי אותה בביתה ובעור איזה מקום, גם היה ועי כזה שהלפרין אמר לי: 'גברת מונסה עושה איזה נואי, מוכרת כל מיני דברים, היא מסכנה. תיגש אליה, תקנה בכמה מאות שקלים'. אמרתי לוו 'אתה יודע'. הוא אמר 'היא צריכה את וה". השופטת: "על מה אנו מרברים, אחרי שהחילה

החקירה נגדהן על מה אתם מדברים"ו רג'ואן לא מצא את מונסה כבית, רק את כעלה בהזדמנות אחרת, כשנפגשו, כאה מונסה עם מוווה

עם פתיחת משפטה של מונסה ניסה רג'ואן לנא מהארק. השיג ויוה לקנרה, אך כשרה התעופה נקור

רג'ואף עד כמה שוכור לי, יריורי תאב דן חיכן

- בימים האחרונים הצטרפו מאות לקוחות לתכנית החסכון הבלעדית "טפחות תשואה לדיור" והפקידו בה סכומים גבוהים במיוחד. הבנק מציע לחוסך בתוכנית זו ריבית שיא, צמודה למדד בשיעור של

★ בתוכנית זו נהנה החוסך מהלוואה לדיור בסכום של

פי 4 מסכום החסכון ובריבית מופחתת מהריבית

המקובלת בבנק. כפוף למגבלות בנק ישראל.

א הבנק רשאי להפסיק או לשנות את תנאי המבצע 🛨

"טפחות תשואה לדיור" - תכנית חסכון אטרקטיבית, לא רק לדיור המופעלת במסגרת מבצע בלעדי של הבנק.

- ★ התכנית מאפשרת לחוסך להפקיד הפקדה חד־פעמית בסכום שלא יפחת מ־5.000 ש״ח.
- א תקופת החסכון נקבעת מראש לתקופה של 30 חודשים 5 שנים או 8 שנים.
  - ★ כספי החסכון צמודים למדד המחירים לצרכן.
- ★ בתוכנית זו החוסך זכאי לריבית צמודה וגבוהה במיוחד בשיעור של 5.55% לשנה. (שיעור הריבית במבצע זה מוגבל לתקופת המבצע).

בכל עת.

WAS COM Y

"חיילים מה איבדו כל צלם אנוש. אין לנו שום תחושה של תייל לוחם. במקום להילחם כנבולות אנרונו נלחמים בילדים קטנים שזורקים עלינו אבנים. איפה הממשלה, שר הבעחון וכל הקצינים שאומרים שרורו חלווימת שלנו לא נפגעהו שיבואו לעזה ויראו איך חיילים איבדו כל צלם אנוש"

באשמת הכאת תושב ג'בליה עד

"את כניכם שילחתם בשדות אחרים,

"טתורים וקדושים בנינו", תאמרו,

כי הגיעו הדם דם וזועות מעשים,

כי שלחתכם כניכם, נושאי האלות,

חשיר נפלא ובעל איכויות רכות, אך ארוך מדי

לפירטום. לפיכך בתרתי לקטוע ממנו אך לפרסם את

המכתב במלואו. הקצין המשורר, שלרעתי לגמרי יודע

על מה הוא מרבר, כותב בכאב ובהרגשת אחריות, תוך

תחושה מוסרית נעלה, וכה נרירה, עד שאם יש עדיין

ערך כלשהו למלה "שליחות", הרי פירסום מכתב כזה,

בומנים כאלה, הוא לרעתי מאה אחוז שליחות. לכן

בחרתי לפרסם את המכתב (שצורף אל גזר העיתון

המצומט למעלה), במלואו, וללא שיכתובים או

לפרסמם. תפקירי המסויים בצח"ל אינו מאפשר לי

לעשות זאת, ואני מקווה שתכין.

יאני משרת כקצין בצה"ל, ואינני יכול לפיכך לכתוב לך את שמי ואת תפקידי, אפילו אם חבטיח לא

הכתבות המתפרסמות בעתון אינן ולא כלום

ותאמרו לו לנער: "חזור וכבוש",

וממעון קודשיכם הדם

וחיות הם, על מי דברם".

וכמה תמכו בשתיקה.

ותבל קול דממה תכס.

ועד אי תיבש הריו בנדנה

ללחום מלחמות אחרות.

ויאבד לו צלם אנוש".

בר זמן רב לא פירסמתי מכתכים של חיילים, חנום או קלנס, או שניהם גם יחד.

ומן רב עבר מאז פרסום המכתב האלמוני האחרון,

הקץ התחלף בסתיו, תשדירי האולימפיאדה פינו לפות שמכחינה גיאוגרפית היא הקרובה ביותר.

שנה פליטים ועונה על שאלות, תמונה שחורה בכל תלחפת אפילו כמקוללת מכולן, מלחמת לבנון. תוחפת זו של הממשלה מהחיילים היא הסיבה וקשית לראשים הקטבים ולחרוות החשתמטות, לעומת מה שקורה בשטה. אינני יודע אם אתה מתעניין

(חייל גבעתי בראיון ל־א. רבין, בעקבות פרשת חיילי נבעתי שנעצרו

ולא כגלל שהם הפסיקו לכתוב. להיפך – הם כותבים יותר ויותר. כותבים את פחדיהם, נושתם, הריכאון, הרגשת חוסר האונים, ונקות המוסריות ובעיסר תחושת ה"פרייאריות" אום, שהולכת ותופחת למימדי מגיפה. מגיפה לאנתה לא פחותה מזו של הפוליו. המים בחדרה משם יותר מביצת עוה ויו"ש, ועריין לא גילו את תסינ הנואל שיחסן את החייל מההרגשה שעשו ממנו

דה כתבים אלי כל הזמן, ואני שומר את מכתכיהם מינה קיטון חרשה, משום שהתיבה הישנה ככר עולה ל ניתיה מרוב רואר צבאי ממורמר. אולי פעם, בעוד לף שנים, מישתו יחשוף את המכתבים האלח, וזה ירה השר של התקופה: ספר החיילים האלמוניים פּשָשים את העבורה השתורה, ללא מוטיווציה, ללא וון האים אינו אומר להם מתי ואיך יבוא קץ לכל זה,

פשם לתשרירי הכחירות, כדורי הגומי אופסגו מופו כרורי הפלסטיק, המערה בשטחים לא רק שלא ונשה, כפי שחלק מקברניטינו מנסים לרמוז לנו, אלא הלנה ועברת מיום ליום, ומחירה – דם, השפלח, שם וומעות. זאת אולי המלחמה שהרחיקה את היילים מהמדינה יותר מכל מלחמה אחרת לפניה,

וניתר ניתן להסביר שאתם לא רואים, בעיתון או זיה, שום מנחיג שיושב עם החיילים באיזה

למשל, בערב יום שישי, תשב עם החברה שנמצאים האותיות – ואנחנו הקיר. בואו נקשיב לחיילים שם, אלה שבאמת עושים את העבודה השתורה, וכראי הבותבים, לפני שיהיה מאודר, והקיר יפול, והאותיות של מער שמתחנן לעילום שם, ואני יכול לחבין שדם יספרו לך ולשאר אזוחי ישראל מה באמת קורה יפרון, אבל איש לא יוכל לאמר "לאמר בשטחים, כבר הרבה זמן שאה"ל והמיקוד שליטה מנו אני בוחר על כל מה שקורה שם, השר"ב משט את הרגל. הוה, קיבלתם מכתב מהחזית, ועכשיו אתם "ורעים, "ורעים, "מנו אני בוחר "המעצרים הם למי הפוס כפי יכולתף" - פשט תופסים יורעים.

את מי שאפשר. פעולות העונשין היוומות כוללות התפרצות לבתים על מנת (כל ההדגשות במקור – י.ג.) להרוס ולנתץ כל מה שכהישג יר. כית שזוכה לביקור כוה ב־3 בלילה, נראה כמו גיהנום ככוקר שלאחר־מכן.

(פינת החייל האלמוני)

אנשים נעצרים, נקשרים וניורקים בפררסי סלקילית. כיצד הגענו בכלל למצכ שבו ארבעה חיילים שלנו מואשמים בהריגת (רצה) של ערכי כמכות? (ראה ציטוט מהעיתונות למעלה – י.ג.) אני יודע שכעת בחירות, וכל אחד עסוק בלשמור על התחת הפרטי שלו, אכל כראי שנדע – צה"ל נמצא כעת במלחמה נואשת על דמותו וצלמו של כל עם ישראל, והעם

למרכה הצער, צה"ל כבר הפסיר בקרב, ולא יעורו כותרות בעיתון ותשבוות מחו"ל על צה"ל המוסרי. מה שמוזר ועצוב בעיני יותר מכל הוא שכומו כזה לא סם אפילו אחד ללחום את מלחמתם של בני ה־18 וה־19 שעוברים כעת את כל הרכרים שהוריהם נשבעו למנוע מהם. אולי אם אמא אחת של חייל אחר תקום ותצעק בכיכר מלכי ישראל, אולי או הרברים יתחילו לזוז.

כל המשוררים ואנשי הרוח בישראל רכים כעת אם 12 השנים הגוראות ההן בתולדות אירופה הן כו או לא הדבר החשוב שקרה לעם היהודי, ומסתכר שכנראה נתן זך בכל זאת צודק, למרות שלא התכוון לכך. מפני שאם מקרה כזה קורה כמדינת ישראל (כאן מביא הכותב ציטוטים מהכתבה שבראש העמור - יגו), אולי 12 השנים הרעות האלה לא לימדו אותנו ולא כלום".

- אין פלא שאתם מעריפים לחיות עם השקרים. חשבתי הרכה לפני שהחלטתי לפרסם אותו. אכל אם לא הייתי מפרסם אותו, לא היתה לי זכות לחשוב יותר. ולמרות שאני מאחל לנו מכתכים שמחים יותר. זה יעוק ובין לא יוכל לומר לעולם שהוא יחזיר את וחוקר, אבל כדאי שתסע למושבי הסביבה, או לגתניה המכתב שאנחנו צריכים לקרוא. הוא האותיות שעל היילית משום שהוא יחזיר את וחוקר, אבל כדאי שתסע למושבי החברה שנמצאים הקיר. או, אם נדצה להיות מרוייקים יותר, הוא למשל בערב יום שישי, תשב עם החברה שנמצאים האותיות – ואנחנו הסיר. בואו נמשיב לחיילים למשל, בערב יום שישי, תשב עם החברה שנמצאים הקיר. או, אם נדצה להיות מרוייקים יותר, הוא

17 Wipedio

אהבת ארץ ישראל אינה נכס בלעדי של אף מפלגה.

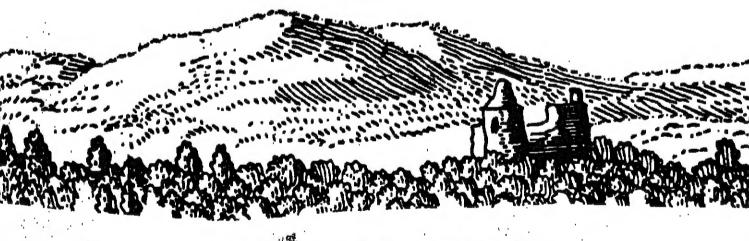
מימד רואה בהתיישבות ברחבי הארץ מפעל חלוצי חיוני המציב גבול אלמנה. מימד תתמוך בחיזוקה ובפיתוחה של התיישבות זו ובהעלאת יישובים חדשים באופן מבוקר, באזורים ובמצבים המשרתים את צרכיה הכוללים של המדינה,

הטיעון, שנאמנות לארץ ישראל מחייבת שליטה מדינית מלאה

דרכה הפוליטית של מימד תונחה על פי התפיסה, שטובת עם ישראל ומדינת ישראל קודמת לאחיזתנו בארץ ישראל השלמה. בהתאם לתפיסה זו נהיה מוכנים בעת הצורך לקבל חכרעות כואבות וקשות, בתנאי שיבטיחו את שלומה וביטחונה של המדינה.

מימד אינה שבויה בשום קונספציה - שמאלית או ימנית.

כתנועת מרכז, תפעל מימד למען יצירת קונצנזוס לאומי, על ידי נקיטת עמדה נחושה ומורכבת, המושתתת על אמונה וחזון ועל ריאליה פוליטית כאחד.

NITK

זכותנו המלאה על ארץ ישראל, על כל חלקיה, אינה ניתנת לערעור.

בכל שטחי הארץ, בכל תנאי, איננו מקובל עלינו.

תפיסה זו מעוגנת בתורה ובהלכה.

משדרי הטלויזים של מימד: פועב, פועב, פועב, פועב

San Contract Contract

המימות, ולא מצא אותה אלא כפאב מוונה באילת, בין

ריאת ברזל, שבתוכה שכב שנה. כן ארבעה חורשים

היה, כשחלה בפוליו. ויקטור, בן בכור למשפחת

כלאיש שעלתה מתוניסיה והתגוררה ביפו, הוא שוחק

ברגליו, גבו וידו. אחרי שנה נשלח למוסר לנכים

"אלין" בירושלים, שם עברו עליו שבע עשרה השנים

הבאות של חייו. לאחר שנולדו שתי אחיותיו, התגרשו

הוריו. את אכיו לא ראה מעולם. אימו היתה באה

לבקרו פעם בחודש וחצי, אולי פחות. "אבל זה לא היה

חשוב. הרגשתי אליה כמו אל איזה דורה זרה שמכיאה

דברים טובים. לא ידעתי בכלל מה זו אמא. היתה שם,

כמוסד, אחות שקראו לה ויקי. נכה, שנתנה את כל

חייה למוסר. אני זוכר את האהכה שלה. סראתי לה

"אסור היה לי להסתובב בבית

התשפחה האותנח עם העגלה, כי

הגלגלים השאירו סיולנים.

אבל עשיחי ולה שביקשו כי לא

היה לי לאו ללכח"

כשהיה בן שתיים עשרה הכיר את משפחת

רוולאר מירושלים. פאני רוולאר היתה מכיאה אותו

בסופי שבוע אל ביתה, מעניקה לו את מה שלא קיבל

מעולם. בניה היו עוזרים לו בשעורי בית, מוציאים

אותו לטיולים. בכיתם גילה את המוסיקה, והתחיל

לנגן כחצוצרה. אחרי זמן קצר הצטרף לתזמורת הנוער

כל אותם שנים עבר ניתוחים. בהתחלה התהלך

עם קביים, רגלין מקובעות בברולים. אחרי ניתוח

שנעשה לו כדי לתקן את העקמת שבגבו, הורע מצב

מרגליים והוא רותק לכסא גלגלים. כגיל שמונה

מחדתו מאור הייתי צריך לעווב את המקום

היחידי שהכרתי לצאת החוצה להתחיל להתמודד.

רצתה. טענה שאני מיטרד, התחילו להעכיר אותי בין

אורט, היה צריך לעווב את המוסר

של ירושלים.

אמא. והיא היתה מחבקת אותי".

כוס בירה כחינם, יעשו בשבילו הכל.

עשרות נוורים נוכריים, שתויים, מסוממים, שתמורת

כיתו הראשון, לפני שלושים ותשע שנים, היה

ויקטור עם הזרוקים שלו. "לא ידעתי אנגלית. עכשיו השתפרתי ולמדתי גם

(המשן מהעמוד הקודם

שים, כמה אנשים עמומי מבט. מכונית מסחרית שצה, אוספת לתוכה שניים לעבורה יומית. בערב הם יות יחתו את יריהם לכיסים, יוציאו את שכר יומם, שיוו אותן בהרבה כוסות של בירה. אז כבר תהיה וחנה מלאה באנשים, כולם דוברי אנגלית. נורות השושת המטילות אור עמום ואורה הכחלחל של הלוויויה, ישטפו את הרחבה, יאירו את הגופות הקופים, המפוספסים בכתובות קעקע, ירככו קצת את הששת האלימות, שכמו מאיימת על הזר, הטירון לשם הוה ולשכמותו. והזכוכים עדיין יצמרו מאמנות לגוף הרביק, השוכב באותה תגוחה מאז

לנות הכוקר. והי המשפתה של ויקטור.

לא הוא לא פוחר. בווראי שלא. הרי מסתוכבות פהנם נחורות, והם, הנוורים האלה שמגיעים מכל קיות העולם, לא נוגעים בהן. ויש לחם כבוד אליו. לת הא אומר, יש כבוד לנכים.

לפני שנתיים, כשהתחיל לנהל את המקום, לא יון מלה אנגלית. "ביקשו ממני כירה מחכית, ולא דעה מה הם אומרים. לאט לאט נכנסתי לעניינים. גם לשו אני לא יורע אנגלית, אכל השתפרתי. גם ללות לפרתי. וכשאני צריך לכעום, אני אומר: 'גו', א שני, או נאו'. ולפי הטון שלי הם יודעים כדיוק למ אני מתכוון". כן, הוא אומר. זה מקום קשה. "הם אניטינים, ויש סמים ואלכוהול. ולכלוך. לפני שגעתי הה הרכה יותר מלוכלך. הם איחסנו כה את חיקים שלהם, והיה טירחון נוראי, וזכובים. הם היו מבירה. אור על השני, מכוסים בפצעים. דביקים מכירה. ואי שניתי את הרברים. היו לי בהתחלה חששות מהם יחקיפו אתי, אכל גיליתי שהם לא תוקפים. מהר לצר הם הכינו שזה הכית שלהם. וחם חוששים. שולים שיטגרו את המקום".

קין הם נוסעים ליוון. שולחים לויקטור גלויות שי ים, ושמש, ובתים לבנים. מוסרים ורישות שלום. בחורף הם חוורים, מכיאים קסטות וידאו. פגישות נרגשות, חמות. "יש ומו דברים מרגשים", אומר ויקטור. "אתה מתרגל לאשים ואו הם אומרים שלום, היה נעים מאד, קונים וולצה של ה'פיס קפה', ונעלמים".

ווא הרי מטפל בהם במסירות. חובש את ומנים שלהם, וכשצריך, מסיע אותם לבית־חולים. מיקרי שלהם, וכשצריך, מסיע אותם לביות וווי ביי מיקר היה מכוסה פצעים לא היה מכוסה פצעים לגופאו. "פניתי לבית הולים יוספטל, ולקחו אותה: מה לה איירס. והיה עור מקרה איירס שתפניתי לית חולים, וכחור גרמני אחר שכל הגוף השתתק מכלל, הוא אומר בגאווה, אין עור מקום כזה

משפחות אומנות. הגעתי אפילו עד לכית מרגוע בעולם. אין עור בית כזה לאנשים האלה. והוא, ויקטור. לזסנים כחולוו, לחיות כין זסנים החולים במחלות נכה פוליו, משותק כשתי רגליו, כגכו ובידו, הקים כרוניות. אחרי חודש לקחו אותי למשפחה אומנת אותו. הוא, שכל חייו עבר מכית לכית, חיפש קירבה, בפתח־תקוה. ואיזה מנכלות הציכו לי שם. אסור היה לי, אפילו, להסתובב בכית עם העגלה, כי הגלגלים השאירו סימנים על הריצפה. אכל עשיתי כל מה שביקשו. הרי לא היה לי לאן ללכת".

כשפרצה מלחמת ששת הימים, סרבה המשפחה האומנת להמשיך ולהחויקו. אילצו את אמא שלו לקחת אותו אליה. היא הסכימה רק תמורת תשלום. "שילמו לה שלוש מאות לירות כדי להחזים אותי. עברתי אליה". היה קשה, הוא אומר. קשה מאוד. "האחיות שלי לא קיבלו אותי. היו הרבה מריבות. וגם התנאים היו קשים. הרכה פעמים נאלצתי להשאר בחוץ כי לא היה מי שיעזור לי לעלות כמדרגות. הייתי נשאר שם, כחוץ, ברחבה של מגרש החניה, שעות ארוכות. ברוח. בגשם. יושב על כסא הגלגלים, מחכה שמישהו יעבור. כבר אז לא התביישתי. הייתי ניגש לאנשים, מכקש מהם שיעורו לי. והם, ככה, ישר בפנים, היו מסרבים".

חרי לחצים ממושכים בעיריה, קיבל כית עזוב. קומת קרקע. עבר לגור שם לבד. "ושם היו החיים הכי יפים שלי. הכרתי הרבה אנשים, גם לא נכים, שחיפשו מקום שאפשר 🎩 🕻 להעביר כו מסיבות. ולי היה כית. הם נתנו לי חברה, ואני נתתי להם כית. יכלו למצוא פינה כדי להתכורד עם החברה שלהם, לעשות מסיבות, ריקודים. ככה זה", הָוא אומר. ושותק. "לכל אורך הדרך היו אנשים שרצו להיות חברים שלי כדי לקבל כוס בירה חינם". ושותק. 'זיש גם כאלה שרוצים כאמת להיות חברים שלי. אבל

ויקטור התחיל לעכור כמפעל לליפוף מנועים. כל בוקר, כשעה שש, חיה מגלגל את כסאו ארבעה קילומטרים, בדרכו מביתו למפעל. בנשם, כשרב. שנה תמימה. מעולם לא איתר. ובערב, אחרי יום עבודה, היה מגלגל את עגלתו, ארכעה קילומטרים, חורה הכיתה. אחרי שנה סידרת לו העיריה מונית בדרכו לעבודה

באותה תקופה התחיל לעבור ב'תדיראן". מנחל כוח ארם של החברה סיכל אותי, והשאלה הראשונה שלו היתה, איך אגיע. הכטחתי לו שאגיע כל יום, וכזמן. התקבלתי כפועל ייצור ואחריכך התמחיתי באלקטרוניקה ונעשיתי טכנאי". שמונה עשרה שנים עבר בתריראן, מתוכם ומש שנים היה בווער העוברים. עשרה, לאחר שסיים שלוש שנות לימודים בכית ספר הגשתי מועמרות שלוש פעמים. תמיר דתו אותי, מה פתאום שנכה ייצג עוברים. לא החייאשתי, בפעם הרביעית הלכתי כשיטת הבחירות האמריקנית. לפחתי חמונה שלי, צילמתי אותה על דף עם המצע שלי, אמא שליי סרבה לקחת אותי אליה, בשום אופן לא ופירסמתי את זה בכל המפעל. כתבתי, שהיות שאני (המשך בעמוד חבא)

19 Biaealo

מיד לאחר שהשתחררה מהצבא, הגיעה ל"פיס קסה".

כמו שוש ביני וכין אואנה עוד לא היתה לי. את עניין יחסי המין סגרנו כהתחלה. אמרתי לה שאם תרצה פעם, שתגיר. יותר לא דיכרנו על זה".

אואנהו "חשוב להרגיש, שות לא בגלל שהוא

ויקטורו החברים בטוחים שיש משהו בינינו. שלישית מי חיה מעלה אותי"?

במקרה זה. שכרי לייצג עוברים צריך ראש ולא גוף.

(המשך מהעמוד הקודם)

ויקטור גבחר ליו"ר ועד עובדי יצור. חמשת אלפים עוברים. בתדיראן הכיר גם את אישתו. יפקפיה. לא, לא נכה. הוריה התנגרו ליחסים ביניהם, והחלה מלחמה. באולם גרול, כנוכחות אלף איש, נישאו. הוריה של כלתו לא היו. בחוץ עמרה משטרה. חמר איים שירצח את שניהם.

כליכך הרכה שנים נמפעל, ראיתי הרכה דכרים

שאפשר לשנות: שאנשים שעוברים במחלסה שלי

יורעים איך אני מתמודד עם המנהלים. כתכתי.

שהרעות שיש לאנשים לגבי נכים אינן רלוונטיות

אחרי שנה הם כבר רצו ילרים. אבל זה לא הצליה. "הרופאים אמרו שזה בגלל המתח. שנחכה עוד שנה. חיכינו שמונת שנים. רציתי שתעשה הפריה מלאכותית. שנאמץ ילר. היא לא רצתה לשמוע על זה. החלטנו להפרד".

לאחר שמונה עשרה שנים של עכורה כ"תריראן", נטל את הפיצויים ופרש. לא כליכך מרצונו, אלא כתוצאה מהסתבכות מכיכה. "האשימו אותי, שניצלתי את מעמדי כחבר וער, ולקחתי שוחר. אבל כל מה שעשיתי, עשיתי מתמימות. תמימות שנוצלה על־ידי דורשי רעתי". אז ירד ויקטור לאילת. במפרץ השמש הקים אוהל, פרס מזרון. לבר. "רציתי לברוק אם אוכל להסתדר כאן, באילת. המטרה שלי היתה להקים חוף לנכים. אחרי זמן קצר חזרתי לתליאכיב, ארזתי את הפקלעות, ושכרתי דירה באילת".

בתחילה חי מהפיצויים. כילה שעות ארוכות כלישכת העכורה. המצב, הוא אומר, התחיל להפחיד אותו. הוא הכיר אדם, בעל מסערה, שהציע לפתוח איתו עסק. "שהרי אני פטור ממס הכנסה". יש מקום, אמר בעל המסערה, שסגור עכשיו. שקשה להחזיק אותו. אולי אתה תצליח. ולקח את ויקטור אל ה"פים

"הגענו הנה. נהיה לי בכת אחת חושך בעיניים. כל הרחבה היתה מלאה כבקבוקי 'גולרסטאר' ו'מכבי' שבורים. עליתי עם האוטו על הכקבוקים. והוא אמר לי: 'וה מכרה זהכ. אתה תראה'. ואני אמרתי 'בסרר. אני לוקח". הוא השקיע את מיטב כספו בשיפוצים. ניקה את המקום, בנה שרותים. ולאחר שפתח אותו, היה שותפו מגיע לקחת כסף. "אמרתי לו: 'לא השקעת במקום הוה רבר. אני עשיתי הכל. אם אתה רוצה להיות שותף, תשקיע חצי מהסכום שאני השקעתי'. בסוף שילמתי לו חמש עשרה אלף שקל, והעסק הוה הפך להיות שלי".

פני ארבעה חודשים הכנים ויקטור את אואנה כמנהלת המקום. ההכרות ביניהם החלה לפני כמה שנים. היא הגיעה ממעלה ארומים לטאבה, השתופה עירומה על שפת הים. ייקטור הסיע את כסאו כין האבנים ונעצר לירה. מאו שמרו על קשר רופף. לפני חצי שנה פגש אותה שוכ. הציע לה לבוא ולנהל את המסום. חורשיים אחריכר,

"לחיות כפיס קפה", אומרת אואנה, "זה להיות כמצב של סיוע. זה עשרים וארכע שעות כיממה, שאם יקרת משחו – אני כאן. זה מה שנקרא לחיות עם ויקטור. וזו חוויה שאף פעם לא עברתי, להיות כאן ולחיות איתו, זו הרפתקה שלא נגמרת. כרגע שהגעתי לפה, הצבתי תנאים. אנתנו נעבוד כיתר ונגור כיתר. ולכן אני דורשת כנות מוחלטת. כל בעיה שתצוץ בפנים. לנקות הכל. יחסי שותפות מלאים. יש לי זכות אף פעם: "באו החבר"ה מהפים קפה. חבר"ה טובים. בקשיתות. מישהו, בלי שיניים, צועק דברים לא חתימה על חשבון הבנק, שוות ערך לשלו. אני שכירה כשמישהו נמצא כצרה, הם תמיד עוורים. עודרו אותי. מוכנים. כוסות הבירה מתמלאות שוב ושוב. פני שלו, אבל הזכויות שלי מלאות. אנתנו חיים כווג לכל אמרו שהמקום עובד יפה. שאין לי מה לראוג". אין, דבר. מנהלים חיים נורמלים, למעט יחסי מין. לי יש את החברים שלי ולו יש את החברות שלו",

כשאנחנו יוצאים לעשות סקי, היא חשופה. כולם מסתכלים. שואלים, 'ויקטור, מאיפה כל החתיכות שלך'. ואני יורע שהיא עושה את זה כדי להוכיה לכולם שזה לא משנה. שזה לא מפריע לה".

בקרוואן קטן הצמוד ל"פיס קפה", מחלקים ויקטור ואואנה מיטה אחת צרה. בקיץ, אומרת אואנה, הם ישנים עירומים. הרבה אנשים שואלים אותה, את אואנה, איך זה שויקטור הוא החבר הטוב ביותר שלה. אם לא היתה רוצה חבר בריא. "ואני אומרת, למי שאומר את זה: הוא עושה את כל מה שאתה עושה. ויותר. גם הוא רוקר. כשאנחנו מגיעים למקום שרוקרים, אני מתחילה לרקוד, והוא מתנועע בתוך הכסא. הוא אטרקציה. הוא עושה סקי מים. יש לו רשיון לסעיד־בוט. הנכה הראשון בארץ שַעשה רשיון כזה. ויש לו את הספיר בוט הכי יפה כאילת. הוא עבר קורס צלילה. השתתף פעמיים כאולימפיארת הנכים. והוא הצליח לפתוח עסק כזה, של פריקים ומשוגעים, ולהחזיק אותו. מה שאף אחר לפניו לא הצליח".

כמעגן הסירות "רד סי ספורט" מגלגל ויקשור את כסא הגלגלים על רחבת העץ המוכילה ל"ברקודה". הספיר־כוט שלו. אואנה, ככגד ים, מסירה את כד הברונט העוטף את הסירה, מתירה את קשרי החבלים, מסררת את הסירה. לפני חרטומה של הסירה עוצר ויקטור את כיטאו. הוא מכקש מהצלם המתלווה אלינו לעזור לו. "הי, חביבי", הוא קורא לכתור שזוף שיושב ליד, "בוא, תן יד". כשהבחור מתקרב שואל ויקטור:

"איפה תמי"? הבחור, מרים את צידו השמאלי של ויקטור, אוחז בחוזקה בזרועו, ומוריד אותו לאט אל ריצפת העץ ומשיב: "היא עזכה. לא שמעתז יש לה פוליו". ניקטור, מוועזע, זועק: "ברצינות". הבחור : "בן, מה, אתה לא יודעז היא מתררה". ויקטור: "בחרייך". הנחור: "מה יש לך, אתה. מה אתה נכהל. התנשקת איתה"ז ויקטור: "ואם כן, אז מהז זה לא איירם".

"אנשים ולעולידים פנים שהם חברים שלי. תי לא רוצה חבר עם כסף וסירה מרוץ. אני מוכן לאכול את הלוסעו הזה. כדי שישארו איתי"

> אגי הושבת לעצמי שזו במה איזה בריחה גרועה, ושויקטור פשוט לא הבין. אבל הבחור, כורע תחת כובר משקלו של ויקטור, מוריד אותו בזהירות בעזרתו של הצלם ושל אואנה לסירה, צוהל פתאום: "רגע, אבל אתה אין לך בעצם מה לראוג, יש לך את וח". וויקטור, תופס כבת אתת, שואג: "אה, נכוך, יש לי את זה", ופורץ כצחוק גדול.

> לפני שנה, ככביש הערכה, כשטפון גדול, התהפכה המכונית שבה נהג ויקטור. שבעה גילנולים עשתה, ער שנעצרה. זמן רב לקה עד שתילצו אותו. שעתיים רחצו אותו מהבוץ. ויקטור התעוור בעין אחת. רגלו המשותקת רוסקה לחלוטין, והוא נאלץ לעבור השתלות של פלטינה. חששו שיאלצו לכרות לו רגל. "ואני אמרתי: אם צריך, אם זה מה שיציל את חיי, או בסרר". אתרי שבע שעות של ניתוח, התעורר. "והדכר

הראשון שעשיתי, היה לכדוק אם הרגל עדיין ישנה". תורשיים שכב בבית־חולים. אמו ביקרה אותו סעם אחת. אחתו פעם אחת. אחותו השניה לא הגיעה מויקטור שישים ויראו. יכייטרי עונה הוא אומר, אין מה לרכר על משפתה. "כשאמא שלי החליטה לעבור דירה, היתה לה אפשרות לקנות דירת ריקטור: "שמונה שנים הייתי נשר. מערכת יחסים קרקע. אכל אחותי סירבה. אמרה שמה פתאום קומת קרקע. שויקטור יעלה על הטוטיק. היא קנתה דירה בקומה שלישית. כשהייתי נשני, ולא היתה לאשתי משפחה, כי הוריה ניתקו איתה בגללי את הקשרים, היינו עושים, אשתי ואני, את כל החגים לבד. רק שנינו. הרי לא יכולתי לעלות אל אמא שלי לקומה

מי האנשים הכי קרובים אליוז הוא תושב. "ש אנשים שרוצים להיות תכרים שלי. כי יש לי כמי. ופאב, וספיד בוס. מי הכי קרוב? תושב. "אואנה הץ יודעת את זה. היא מכירה אותי ארבעה חודשים ורגה שאין לי אף אחר מלכרה". "נכון", אומרת אואנה אואנה: "אני נהנת מהקנאה שלהם". בשקט. "זו הרגשה סובה. אבל זה מפחיד אותי. כוצב לחשוב על מישהו שיש לו רק חבר אחר. זה הרי נורגי.

לפני שהכיר את אואנה, הוא אומר, היה מאד מאור בודר. לא היה לו אף אחר שיכול היה לשתי אותו ברכרים התשובים כאמת. לא, הוא לא מאשים צי אחר בבדירות הזאת. הוא פשוט עבר כליכך הרבה טראומות. כל־כך הרכה פעמים נשרף, שקשה לו להאמין כאנשים. "אנשים ניצלו את המצב שלי. את הטוב שלי. הייתי כלי שלהם. היו שחיו על חשבוני. ווה נותן הרגשה שאי אפשר להאמין באף אתר. זה עשב אותי חשדן. אני בודק כל תנועה שמישהו עושה בס רוצים לגנוב אותי. וזה עצוב. עצוב שצריך לדכו על זה בכלל".

ואחר כך הוא אומר: "אנשים מעמידים פנים שם רוצים להיות תברים שלי. מי לא רוצה חבר עם נפן וספיד בוט. ואני", הוא אומר, "אני זקוק לאנשים ואי מוכן לאכול את הלוקש הזה. להעמיד פנים שאני כז מבין, כדי שישארו איתי".

א, הוא לא מאשים אף אחר. אבל אחה עום ברתוב, הוא אומר, ומישהו אומר: איזה מוכן "ואמא עוברת עם הבן שלה, ששואל: למה המ על כסא גלגליםז והאמא אומרוני כי הדגליים נשברו לו. כל הזמן מעבירים את המסר נצוה מעוותת. וזו הסיבה שמתייחסים לנכים בצורה כד. ועוד במרינה שיש בה כל־כך הרבה נכים. והקשיים האינסופיים. המדרכות הנבודנות, המתקנים שאינה בנויים עבור נכים. תוסר האיכפתיות. וכשבאתי אל ראש העיר, ואמרתי שאני רוצה להקים תוף מיותר

לנכים, הוא הסתכל עלי כאילו אני לא נורמלי". יחס משפיל, הוא אומר. "ואני לא ביישן. אני מבקש עזרה. חה מרגין אותי. כן, יש מבובה. ואה שואל את עצמך כל הזמן, למה אתה לא יכול לעשת את הדברים לבד. הרי אני לא מבקש להיות סיים, ש שחקן כרורגל. אני רוצה רכר פשום. שאת כה שאני

מסוגל לעשות לכד, שיאפשרו לי. שיקלו עלי לא, הוא לא מפחד מכלום. הרי תא תביד לוקו סיכון. מנסה ונופל, מנסה ונופל. "אבל תמיד אני מסתכל הלאה. רואה איך אוכל להתקדם. לעשות עוד

ועכשיו הוא מסתכל על עור תודש, הודשיים כשאואנה תיסע, והוא ישאר לבר. לא, לא לבר. אלי כורד, אבל לא לכד. הוא ישאר עם החברים שלו מ'פיס קפה". זה לא מפריע לו שהם לא מדברים בשפה שלו. הרי זה שהישראלים מדכרים בשפה שלו, לא עושה אותם יותר קרובים אליו. וכשהוא פותח את העסק כבוקר, זה אותו בחור, בהיד שיער, עשור כתובות קעקע, שלא מדבר בשפתו, שפותח את החלונות. ומישהו אחר נוסע לתנוכה להביא שוקי. ומישה אחר עוזר להביא את החביות של הבירה. 'תה שאני ה' איתם", אומר ויקטור, "זה מה שעושה אומי לא לם. נכון, הם לא יכולים לעזור לי בבעיות אישיות. הם לא מבינים אותי. אכל זה הרע במעוכה. אלה הם האנשים שחיים איתי. ויש לי היום כרט על המצה, ועניל באות. כי רציתי להיות חלק מדם. אז אני לא לוקה סמים, ולא שותה, אבל אני שיין

על רחבת הפאב, בשעות הערב, מבקש מישהו שואלת את ויקטור אם הוא כאמת אהב אותם, את כי

האנשים האלה, יותר מאשר אותנו, הישראלים הוא שותק. "שאלה קשה", הוא אומר לכפור "אבל כן. אני אוהב אותם, כן. אני אוהב אותם נאבת הם מתייחסים אלי לא כמו אל נכונ הם מכברים אותי. זו הסיבה שאני מחזיק את המקום. אני יודע שיש עוד עולם מעכר ל"פיס קפה". אבל זה הבית שלי נ המשפחה שלי. ואני גם יודע, שבשביל כוס בירה חינה הם יעשו כשבילי הכל".

ַני אחד בטוח

ביטוח רכב המעניק לך עד 30% מערך מכוניתך, צמוד למדד, בתום 3 שנים.

מיועד רק למכוניות משנת ייצור 1984 ואילך.

זו הפעם הראשונה שאיגך צריך להגיש תכיעה לחברת

הביטוח כדי לקבל כסף בדדך כלל, חברת חביטוח משלמת לך, ולן במקרה של חביעות. הפעם – החיפן הוא הגבון. במוטב מגדל" הינה תכנית תדשה ומהפכנית לביטוח דכב מקיף, אשר נותנת לך בתום 3 שנות ביטות, ער 30% מערך הדכב ביום תחילת הביטות, צמור למדר.

רק ב,,מוטב מגדל" הכסף שב למוטב

"בווטב מודל" הינה התכנית היחירה שמשלבת ביסוי מקיף לרכב פרטי על פי פוליסה תיקוית עם מענק החור פרפיה, עבור "העוד חביעות" (מלא או חלקי) כך שחשלומי תפרמיה אינם תולכים לאיבוד. בלומר, ווחי התכנית היחירה בה קיימת הבחוה כין הנהג שאינו מעורב בתביעות, לבין נהגים אתרים.

כיצד יתושב המענה?

* בתכנית "מוטכ מנדל" תקופת הביטוח היא בת 3 שנים. * בתום כל שנת ביטות יצטבר לזכותן סכום השווה ל־10% מערך הרכב וכפי שנקבע ביום תחילת הכיטוח). מסכום זה יופחתו התביעות (אם היו) אשר הוגשו במשך השנת. הסכום הנ"ל שהצטבר במשך ג שנים ישולם לך בתום 3 שנות

הביטות במוומן כשהוא צמור למרד. תישוב המענק בנובה של עד 30% מערך הרכב בתום תקופת הביטוח כת 3 שנים נעשה במיוחד על מנת לעזור למבוטח להחלין את רכבו בתום התקופת. המענק שווה בד"כ לירידה הממוצעו בערך הרכב בתקופה זו.

רק המענק מצטברו התכיעות לאו בכל שנת ביטוח ופתח "דף חדש" ואין מרתשבים בתביעות שהיו לך

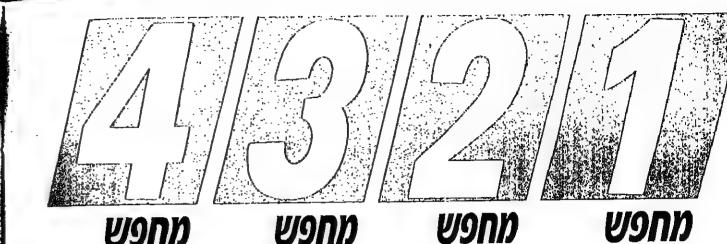
בשנים קודמות. לכן, אם היתה לך תביעה אחת, אפילו גדולה מאוד בשנת אחת, לא ישפיע הדכר על זכותך הפלאה לקבל את מלוא המענק

מנה לסוכן הביטוח שלך במגדל והוא יציג בפניך את יחרונות התכנית

אם אינך מבוטח במגדל טלפן למדכו המידע ונפוה אליך סוכן מודל שיציו בפויך החבנית החדשה.

מרכזי המידע פועלים מי8 בבוקד עד 4 אחה"צ.

04-678490 | 660010 - המית • 03-647146 | 61 | 5 - 5 בארבשבע 7338111 | 7338111 | 7338111 | 02:228441 | 10 סלים

מחפש פתרון לאַינפלציה

הבינלאומי מציע לך תשואה הבינלאומי מציע לך תוכניות הבינלאומי מציע לך תוכנית חסכון הבינלאומי מציע לך פקים חסכון צמודות לדולר בריבית "ברירה" עוז חלר מדד, במבצע משופר" להשקעות משבע ווו 6 שנתית העולה ב־1.626% על "אוצר משופר" הנותן לך רבית חודשים המתמת לך עד 16% שנתית צמודה עד 3.25% מרבית המכח המקבעת לים במסלול צמוד מדד ו־1.625% ישראל, ומבטיחה לן חמ

ריבית לשנה מעל לריבית הנקבעת – מינימלית גבוהה. ריביתשלשו

מחפש מחפש

צמודות מדד, לתקופה של שנתיים

בבינלאומי יש פתוות לבנקאיות כבר מהיומ

לכל תקופה שאתה בותו

אתה יכול להרוויח מפדיון המניות הבנקאיות – עם "סל" האפשרויות של הבינלאומי.

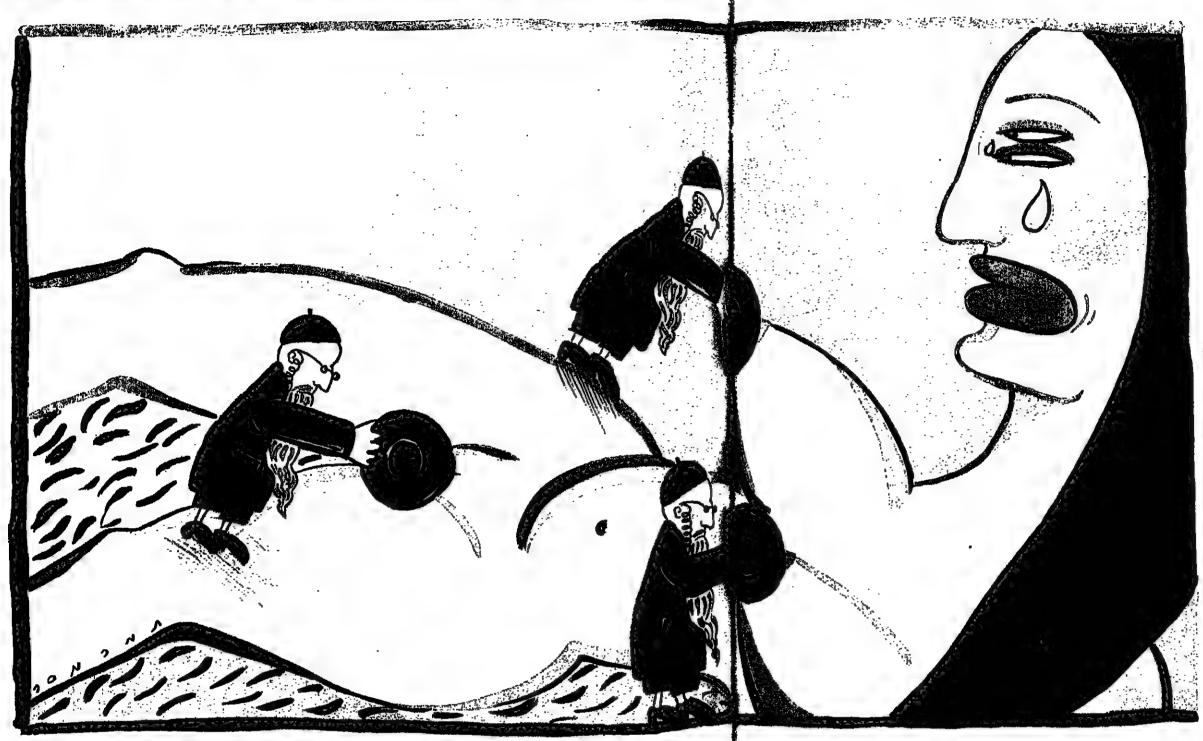
פרטים נוספים והצעות נוספות בסגיפי הבנק הבינלאומי הראשון, בסניפי בנק פועלי אגודת ישראל יבחותד חידון היספרה ובמוקד מידע טלפוני: 636561 נס, 636281 בימים א'־ה' בשעות 9.00-18.00.

מחפש מחפש MON מחפש פתרון פתרון פתרון פתרון להכנסה בניירות שוטפת

ריבית עד ליום הפדיון במבצע "אוצר משופר" והלוואה בריבית מופחתת לאפיקי השקעה

הבינלאומי מציע לך השקעה הבינלאומי מציע לך הכנסה הבינלאומי יאפשר לך השקעה בקופות הגמל הריווחיות של שוטפת צמודה לחלו או למדד, בנייחת ערך בעמלה מופחתת לפי בחירתך, או הכנסה שוטפת ורכישת קרנות נאמנות בשעור

ננק הבינלאומי הראשון. יוצא מהכלל.

שואלא שכת לפעמים משכתי אותו גם להצנה.

ל נעד לם". הילדים הלכו לבית הספר ואני הייתי

שויה לעישקי. כשהלכתי ברוצב הרגשתי את מבטי

וערים ננעצים בי. הייתי אשה מושכת. במיוחר התע

שולתי לשים לב אליו. גבר נאה. נוצר קליק. לא

לשים שום רבד, לא אמרנו שלום, כלום. רק מבטים.

שה שלמה החלפנו רק מבטים. הוא גר בשכנות וידע־

אי עלין הכל. יתורי חרדי מהמחנה הליטאי, מנבעת

ליות לא נבר נאר, אך מאוד ממור לבית ולילדים.

מגא שבת את היתי כדוך לתברה תא עבר

ממניש והכודון כי. הוא עצר לידי ואמר שבוע כוב.

הייתי נשואה 12 שבה. לא ידעתי איש חוץ מבע

(שמה שוצרה, אשה, ילרים. משפונה ממודרת

יוארי עצמי מראוברה.

שכן שלנו. הוא לא הדל להתבונן בי. לאם לאם

עולמה של אשה נשואה בבני־ברק חרב עליה כ"ששוטרי חרש" לנדו אותה. פשעה – לקחה תישהו תהצד. היא אולצה להתגרש, אך שבעלה לא רצה, סולקה מדירתה, נותרה חסרת פרושה ולבסוף עקרה לעיר אחרת. שנים לא ראתה את בנה ואם חבגוש אוחו ברחוב לא תכירו. "הם הוציאו אותי מחוץ למחנה, נידו אותי, שללו ממני את זכויותי וכבורי", היא אומרח. על פרסום שאה וחאונחה אין תה לדבר. הפחד ת"האח הגדול" עדיין אוכל אותה

ולאת יצחק בן־חורין

ב"בית־יעקב" של אגורת ישראל. כבל שהתאוכה הש תה היה רושם שהיא לא התבתקה לחלוטין מחייה היס נים, שהיא עדיין שייכת לכני־כרק אולי היתה תדה לשם כרצון, אלמלא גזרו עליה וזרם. והד סיפורה של אשה שלקות ממנה את הכל.

"מכיתה א' למרתי בבית־ספר לבנות", היא מפכ רת. "לא קראתי עיתונות הילונית, לא ידענו מה נה יום העצמאות. מגיל 12 הלכתי עם חולצות צרוכוה שרוולים וכיסיתי את רגלי בגרביים ארוכות. יושי נכ רים ונשים: על נושא כזה לא מדברים. רק פעם אח. בגיל 12, נכנסה אתות לכיתה להסביד לבנות מה ה אנו נפגשים כבית־קמה בצפון־תל־אביב. כל־כך מחזור. לפני שהתזותנתי לא נפגשתי עם גבדים ובד שרוב לק"ק כני־ברק, כל כך רחוק. נשים מטופתות תי את בעלי בשירוך. כולן כך. הייתי אז כת זו. נ שמש של שעת בוקר בתולה. המורה שידכה בינינו. גפגשנו. אתרכן נפ

לא קיבלתי בבית פינוק. לא ידעתי מה זו צהנה

"הייתי נערה יפה הוא מאוד רצה כי. היתה לו

ם הוציאו אותי מתוץ למתנה. נירו או־ תי. שללו ממני את זכויותי וכבודי. הר־ חיקו אותי מילודי, סילקו אותי מביתי. לפי החוקים שלהם – היו צריכים לכי רות את ראשי. הם לא העלו אותי לגיליוטינה, אבל פרט לזה נהגו כי בצביעות האופיינית. בניברק היא עיר עם הרכה לכלוך. אפשר למצוא שם גברים נואר פים. גם נשים נשואות טועמות מהפרי האסור. כל עוד 'משמרות הצניעות' לא הגיעו אליהן מצבן נסבל. כראי לחן להזהר, אני יודעת מה אני אומרת. 'משמרות הצ' ניעות' ביקרו אצלי".

מאודרת, על קפה וקרואסון. על 'משמרות תצניעות' הן ההורים. הוא היה כן 24. מבית חרדי. אפילו לא שמעו. כשהיא החלה לספר את סיסורה חעד צוב, יושכי השולחנות הסמוכים היטר אתן. היא עברה בתורה שמתצונת בתולה – מדריכים אותה שבום ללחישה. מדי פעם התבוננה לצדרים, בודקת, חוששת. החתונה זה המימוש הראשון. אתה הזור מהחתונה לניה על פרסום שמה ותצלומה אין מה לדבר. הפחר המשותר ולא יודע איך אוכלים את זה. אצל הדתן סר שבוע בה. מלכד זאת היא אינה רוצה לפגוע כבני אה היה שוק מוחלט. כשהיינו מאורסים ויצאנו ומא משפחתה החיים כבני־ברק. עריין מקווה כפתר ליכה פעם לא נגע בי. רק פעם אחת תוא ניסה לתת י

לשוב ולהתראות עם ילדיה. היא כת 40, נאה תספורת נשיקה. הוא עשה את זה בגן הרצל, כסתר, אתיי שונא מוררנית, משקפי שמש ועגילים מסוגננים, צמידים המתכל לצרדים אלף פעמים. ושעון יפהסה. שמלה לא פרובוקטיווית אבל מסרת שרוולים. קשה להעלות על הדעת שהיא עשתה את דירה אבא שלי קבה את היהיטים העמיד את השפה רוב שנותיה בכני־ברק, גדלה בבית הרדי והתחנכה לא הספקני אפילו לסיים את התיכון. אחרי שנה מלו

פלו האשון. אתריו נולדו עוד שלושה. היום הבכור את הגבר הזה ראיתי שנים הולך בשבתות לכית־הכני דק. הפחר והמתה ליוו אותנו כל הזמן. אכל כאשר בליבי חשתי שיום אחר יקרה משתו והנה הוא עוצר פשק מסגר. הבילוי שלנו היה לצאת לטייל ברתוב וועא חציע לי להכנס למכונית. אסור היה לי לעמור לשים ותצנות, אבל מדי פעם משכתי אותו לראות מנ וק מישים ישראלים. שני קוני למל' היה טרט אף פעם לא השבתי על גברים אחרים. גרצו מית שני תודים אתרי שנים עברנו לדירת שלושה שות נפוכו העד. הילוים גדלו ויכולתי לצאת לטי

אותו ערכ התחלנו להתראות לעיתים תכופות. לי לא היה טלפון בכית. שר רותנו מחלון לחלון כשפת סימנים. ישג־ רת יותר. הייתי צעירה שיכורת אהבה ואנשים מסכיכ התחילו להרגיש שמשהו אינו כשורה. בעלי כמובן לא הרגיש כלום.

אקרי כמה שכועות ביקשתי מבעלי רשות לצאת לבלות כבית־מלון. זו היתה אחבה מהסרטים. נהנינו בערב הזה כמו שלא נהנינו בחיים. "מאו, כל הזמן תיכננו תוכניות והלכנו על חבל

של הצעיר כן זו. בעלי איש נמוך ולא מושך, אדם מת. ברכבו נמע בימי חול. היה מציין כי מחלון ביתו. אתה שקוע באהבתך אתה זונה בהררגה את כללי הזהרי רות. כשנטע עם אשתו לנופש – הייתי חולה. איברתי לידי ומתחיל לשוחה אתי. החלפנו עור כמה מלים את העשחונות. כשהוא לקח את בנו התינוק לגן השע־ שועים באתי לשם עם בני. פעם בשכת אתר הצהרים מחוץ למכונית ולדבר אתו, שמא יבחינו בנו. נכנסתי בעלי הלך לבית־הכנסת והוא נכנס אלינו לשתות פנימה ונסענו. באותו ערב הוא נתן לי את הנשיקה קפה. לפתע חזר בעלי הביתה והלב שלי דפק בחווקה. הראשונה. חזרנו הביתה כמעט בחצות. סיפרתי שהייתי הוא נכנס לשירותים כלי לשים לב שיש גבר זר בבית.

גם בכני ברק יש אנשים עם יצר הרע אטילו שהם נקראים חרדים. וגבר אחר בבנייברק גילה את הרומן בינינו זהתחיל להטריד אותי. הוא היה כא כשכת ככו־ קר, כשבעלי היה יוצא לבית־הכנסת, רושק ברלת, דו־ התאהבתי בו, שכנראה איברתי את הוהירות שלי. זו עור, ער ששכן שלי, שהציג עצמו בקרוב משפחה שלי, היתה אהבה אמיתית ולא השבתי על הסכנה הצפויה איים עליו שיפסיק להפריע לי. הוא באמת הפסיק, לי. רק על הרגע. אילו חשבתי על העתיד, הייתי נוה־ אכל המשיך לעקוב אחרינו. הוא גילה שהמאהב שלי אוסף אותי במכוניתו, אכל שתק.

"בכית הכל התנהל כרגיל. בעלי לא חשר ככלום. הייתי יכולח לצאת מהכית לפנות ערב לבושה חלום שלו נדאית, אך מאוד ממור לבית ולילדים. לנמוע לשלושה ימים לחברה בירושלים. הייתי אצלה בעשר וחצי, שעה סבירה למרי. אלמלא אמרו הביתה ממנו ולא פעם שאלו אותי אם לנמוע לשלושה ימים לחברה בירושלים: בא השכן ויצאנו הביתה בעשר וחצי, שעה סבירה למרי. אלמלא אמרו בצית לשרו, פתאם לשרי, בלי להדגיש נמשכתי לשכן, פתאם בבית לפי התוכנית וכיום השלישו בא השכן ויצאנו לבעלי שאני בוגרת בו, הוא לא היה חושר אף פעם. גם בשסיפרו לו, הוא הוכה כתרהמה ואמר שאינו מאמין. (ממשך בעמוד הבא)

25 ชเ**ม**ยุขเข

ชเจ**ยอได** 24

(המשך מהעמוד הקודם) "זה נמשך שנתיים ללא הפרעות רציניות. שבת אחת אשתו של השכן יצאה והוא סימן לי לכוא לריר־

תו. היינו כסלון, לא עשינו כלום. אמרתי לו שאני חוששת שאשתו תחזור ותפתיע אותנו. הוא היה שאנן. פתאום נפתחת הדלת והאשה והילדים נכנסו. יכולתי להחליף אתה כמה מלות נימוסין ולהסתלק משם אי־ כשהו בכבוד, אבל איברתי את העשתונות. יצאתי במ־ רוצה למרפסת וחשבתי לקפוץ לחצר. לבסוף נאחותי במרוב. התגלשתי קצת ושכנה שראתה אותי, תפסה אותי ומשכה אותי לדירתה. היא הרגיעה אותי, נתנה לי לשתות ושלחה אותי הכיתה.

קהילה הקרושה של בנייברק אני מכיי רת לא מעט גברים ונשים המנהלים רומנים סוערים. הכל בסדר – עד שנ־ תפסים ליתר דיוק, אם הגבר נתפס זה לא כליכך נורא. תופסים אשה? סוף העולם. אוי ואבוי לה. עברה על 'אל תנאף'. האשה חייבת להתגרש והיא אסורה לבעלה ולבועלה. העניין שלי היה יכול אולי להגמר כשקט, אלמלא אנשים שעברו כרחוכ וראו או־ תי יורדת מהמרפסת של השכן. היריעה עברה למשמ־ רות הצניעות. יש ככני־ברק גוף כזה המורכב מכמה גברים. כשהם שומעים משהו, הם מתחילים לכלוש. הם כאו לבעלי והודיעו לו שראו את אשתו עם גבר אחר.

"השכן ואני המשכנו להפגש, אכל פחות. אז עוד לא ירענו שסיפרו עלינו למשמרות הצניעות ושאלה הוריעו לבעלי שיתגרש ממני. כנראה שהוא לא רצה להתגרש, אבל משמרות הצניעות לא הותירו לו כרי-רה. 12 שנה עכרו מאז וכעלי לא התחתן שנית. מרגע שהמשמרות נפגשו אתו, השתנתה התנהנותו כלפי. יותר הוא לא הוא לא דיכר אתי אפילו מלה. לא שאל, לא חקר, לא נזף, לא ביקש הסבר. הדבר לא היה כלל בשליטתו. הוא לקת את השמיכה והכר שלו ועבר לי־ שון בסלון, כי אמרו לו שאסור לו לישון אתי. אחרי כמה ימים הגיע רואר רשום. פתחתי אותו וגיליתי הומנה לבוא לכית־הרין הרכני, לטקס גירושין מכעלי.

"את הילדים הוא העכיר לאמא שלו. ואני מצאתי את עצמי מכודרת, כמו עכבר במלכורת. ידעתי מה פירוש הרבר ללכת לכית הדין הרבני. זה היה הסוף שלי. הייתי בהלם. נכנסתי לדכאון עמוק. זו היתה מכה שאדם לא יכול לעכל. בכת אחת לקחו לי את הבעל, את הילרים ואת הרירה החרשה והיפה שלי ושלתו אותי לרחוב בלי כלום. קיבלתי את ההודעה מהרבנות ולא הלכתי. אט־אט הרגשתי שאני מאבדת את השפי־ ות שלי. אישפזו אותי כבית-חולים לחולי רוח.

"אחרי תודשיים הזרתי לכני־ברק, לבית אחי. לא רציתי ללכת לבית-הרין הרכני אבל לחצו עלי. עמרתי ליד בעלי בטקס גירושין קצר, מטושטשת ומנופחת מהכדורים שהלעיטו אותי בבית־החולים. לא זוכרת מה אמרו בטקס, לא יודעת מה נתנו לי ביד או על מה חתמתי. הכל עבר במהירות הכזק. כמו מתוך חלום בלהות שמעתי את בעלי אומר, הרי את מגורשתי יצאתי לרחוב.

"חייתי בהממה וזרקו אותי לרתוב. אפילו את כלי המיטה והמפות השארתי שם, ואת השעון והטכעת שלי. נשארו אצלו סרווים ומכונת תפירת שאמי הורי-שה לי. את הבגרים הוא שלח לאחי. ממש מזל. לפי דין תורה לא מגיע לי כלום, אפילו לא מה שמוזכר בכתו-נה. עכשיו הייתי אסורה גם למאהבי. המאהב נתן לי את מה שהיה חסר לי בבית: אהכה וחמימות. עכשיו גם אותו לקחו ממני.

שכתי להתגורר ככני־כרק כי לא היה לי לאן ללכת. לא הכרתי שום מסום אחר. בינתים התגוררתי בבית אחי. התחלתי לעכוד לפרנסתי בטיפול בחולים וקשישים, עד שקראתי במודעה בעיתון שמחפשים אשה לניהול משק בית של אדריכלים בהרצליה פי-תוח, עם לינה וארוחות. כך פרצתי את המחסום.

"הם היו חילונים ואני רתיה כורדה ומכולכלת, עדייון עם פיאה ושרוולים ארוכים. החלטתי לברוח. קראתי מורעה בעיתון על יהודים המחפשים מנהלת משק בית בווינה, שנתיים הייתי באוסטריה, ראיתי דברים והתחלתי לקלוש ראולי זה לא סוף העולם. התחלתי להאמין שאפשר לפתוח פרק ב' שיחיה אולי

Biaedio 26

"בני־ברק היא עיד עם הרבה לכלור. הרבה גברים נואפים, אך לאשה אטור. נידו אותי ולפי החוקים שלהם וויו צריכים לכרות את ראשי"

יותר יפה מפרק א'. הורדתי את הפיאה. אַתר־כך תזרתי לארץ לשנתיים ושוב יצאתי – הפעם לשוויץ, לספל במשפחה יהודית חרדית. שלוש שנים עבדתי שם.

מאז שוכי אני גרה אצל ישישה כשכונה כצעון תל־אביב, מטפלת בה ובתמורה מקבלת לִינה ומשכורת זעומה שאינה מספיקה לפרנסה. להשלמת משכורתי אני מבשלת ומנקה אצל משפחות. עוזרתז אני לא קוראת לזה עוזרת. עבודה לא מביישת את הבראדם. אני עוברת בכבוד ומרוויחה ככבור.

"כל אותם שנים הכרתי גכרים, היו לי ידידים, אכל תמיר ירעתי שהמאהב שלי, השכן שלי מבני־ברק, יצלצל. וכשוה קרה – הייתי בשוק. כל אותם שנים מאז נפרדנו הוא חי כאילו כלום לא קרה. נכון, משמי רות הצניעות אילצו אותו לעזוב את כניכרק והוא עבר עם משפחתו לעיר אחרת, אבל הוא לא איבר את אשתו. לא לקחו ממנו את ילדיו. זו עוד דוגמה לצבי־ עות שלהם. לגבר לא קורה כמעט כלום. עבר לעיר אחרת וכזה נגמר העניין. לגבר מותר, לאשה אסור. זו המסקנה. אשה הכוגדת ככעלה חייבת בכרת. לי כרתו

צילמו אותה בתנוחות

שמרות הצניעות" – לכאורת אין דבר כלות. אין מי שמוכן בר כלות. אף לא מלח בכחובים. אין מי שמוכן להזדחות כחבר בארגון. ובכל זאת "משמרות הצניעות" הן מושג מוכר בהוויה של ק"ק בנייברק. שוחחנו עם אדם המקורב לארגון. הוא לא חזדתת ואת דבריו תוא סייג ברמנים ובניסותים

"בני־ברק תיא עיר של 120 אלף ונושבים. או אחד לא בנוי מעץ ווו עיר ככל חערים, אבל בנידות אצלוו הן עבירות שצריך לטמל בהן. בעבר תייתי כעווינים. היתה קבוצה של כמה אנשים שעשתה פעולות. שריפת דלתות, קישקושים בספריי על רלתות. כבר ארבע חמש שנים שהקבוצה לא קיימה. אחד קיבל תחקף לב, שני עזב את חעיר.

החבילת התפרדת מסיבות אישיות. יעכשוו זה פרטיונו. יש קבוצה קנאים, הפועלים על דעת עצמם, בעוייני צויעות כל אתד לוקח יוומה. יש כמה עסקנים בעיר שאם מתעורות בעיה מונים אליחם. ישן מקרים של אנשים שיוצאים לתרבות רעת. אז כמובן כל דבר נבדק חסיפורים מגיעים לרבנים וחרב מוסר לאנשים לבדוק מקרוב לפני שקוראים לאנשים ומעפלים.

"איזה טיפול: בדרכי נועם. אם זה נופל לידיים של חמומי מוח, יש הטרדות טלפוניות וסשקושים על חדלת. לפני ארבע שנים חיה מקרה של אשה, שכנה של רב, שבעלה נסע להו"ל. היא מיתה לבד בבית ויצאת עם רופא. עשו עליוד מעקב חגיעו לחרי ירושלים וצילמו אותם בתנוחות. הביאו את תצילומים לרכ וקראו למ. היא חכחישת שזו חיא. חתכו לח את הצמיגים ברכב והטרידו אותה. בסוף היא המסיקה לחפגש עם חרופא, אבל בעלה החגרש ממנח".

"לפני שנתיים נפגשנו שוב. הוא ידע שנסעהי לתו"ל וחזרתי. הוא טילפן לתברה שלי והיא ממרה לו את מספר הטלפון שלי. חיכיתי בכליון עיניים לצלפל שלו. ידעתי שיצלצל. לא ידעתי מתי זה יעדה וכשת צילצל הייתי המומה, הרגשות הישנים צפו ועלו. הד

עכשיו אנו מתראים פעמיים בשבוע. לפעמים כל יום. הוא הרדי המנהל חיי משפחה תקינים ונשב תות ותגים זה בלתי אפשרי להפגש. הוא אוהב אותי, מעניק לי חום, מגיע אלי עם מתנות יהלומים חדב אנחנו לא מבלים בפרהסיה. יכולים לנמוע לאינה מלון בעיר מרוחקת. אף אחר לא רואה. אני חובשת פיצות ומשקפים להסתרת זהותי. חוששת להבשיל אותו.

"כשאנחנו משחזרים את מה שפרה, הוא אומר לי שנתפסתי באשמתי. אלמלא קמצתי למרפסת לא היב קורה כלום. הוא יודע שאני בודדה. אף שיש לי אחם ואחיות נשואים כל אחר דואג לעצמו. לי אין משפה לחגים ושבתות. אין מי שמתעניין כי. את בעלי לז ראיתי מאז. הילדים שלי? הבכוד, תלמיד ישיבה, ממיב לראות אותי. כל הפרשה התפוצצה כמה שבועות לתוי הבר־מצוה שלו והתגיגה בוטלה. פתאום אמא עוונה את הבית. מאז נותק הקשר. ניסיתי לאתר אותו, לד אות אותו ברחוב. אני לא יודעת איך תוא נראה הז מאשים אותי שבגללי עדיין לא התחתן. כחור הוי מתחתן בגיל 20. הוא כבר בן 25 ועדיין לא מצא שירוך. מרוע? זה כאילו יש כו פגם ננטי, כי הוא הם של המופקרת ההיא. כשמדברים על התורים צץ ועולה הסיפור הישן. הוא לא יכול לסלוח לי.

ה הוא אָשם שתוריו ברושיםו זו הצבי עות של התרדים. אני מכידה גם נפד אות שבנדו. היה מקרה של שלוש חב רות שנסעו יחד לים המלח. הנסיקה המשותפת הניחה את רעת הבעלים. אחריהן כאו שלר שה ירירים והשמחה היתה בדולה. אבל אצלי נה לו היה חיפוש אתר סיפוק מיני. זה לא חסר לי נבית. חיפשתי אהבה וזה היה סיפור אהבה. הנה באחותה נטעתי באילת ופתאום הוא מפתיע אותי ונחת אוני

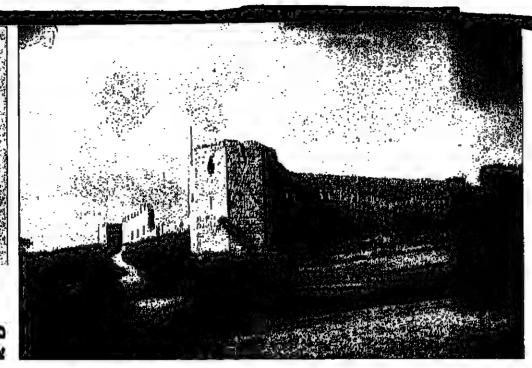
"עתירו אין עתיר. הוא לא יכול להתחתן אחי. הוא אמר לי שרק המוות יפריד בינינו, אבל אני הצה לדבר על החיים ולא על המות. אני רוצה לשקם או החיים שלי. כל הזמן אני כמתח – מתי הוא יבואו לכמה זמן? תרגילי ההתחמקות וההונאה נמאסו עלי ילרים אחרים כבר לא יהיו לי, השלמתי עם ה. גבל אני משתוקקת לחבר לחיים. אני כבר תרבה שנים לנד והברידות הודגת אותי.

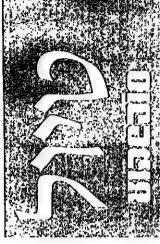
"הרחיקו אותי מהילדים זה הרבר הכי קשה נש כילי. בעלי עשה בהם כרצונו. מדי פעם אני נוסעת לסגוש אותם, פרט לבכור. בשבילם אני לוכשת שיוד לים ארוכים ופיאה. הם לא מתייתסים אלי. מקרישים לי כמה דקות. הפגישות סתמיות וקצרות. הם מרצים להאשים אותי.

"אני רוצה לתת לכל ילד סכום כסף יפה לתתונה שאלו אותי איך אני יכולה לתת כסף לבן הבכור שלא רוצה לראות אותי. צריך לדבר עם פסיטלוג שיסוד את העניין. לפעמים אני חושבת ללכת לראש הישיבה שלו שינסה לדבר על ליבו. אבל אני מותרת כי אין

"יש לי שורשים, אני מדליקה נרות שבת. כבני ברק אני מתאימה את עצמי לסביבה, אבל בצפון תלי אביב, שבה אני מתגורדת כיום, אני היה בדתאם אני יכולה לעשות ככל העולה על רוחי, עוברת, מסיילות רוקמת, משתתפת כתונים. אף אתר לא מנביל אותי. למרות זאת אין שום סיבה לעליצות. אין לי עם מי לדבר. לאהוב שלי אני הרי לא יכולה להתקשר הביתה לתנות את צרותי. החברות שלי מבניברק שומרות אתי על קשר טלפוני, מזמינות אותי לשמתות, אנל לא מארתות אותי בבתיהן. אני תושבת שהן מתייתמת

אלי כאל איום העלול לגזול מהן את בעליהן. "נם אצל החילונים יש פצעים, יש צלקות, אבל אין נידויים בנוסח משמרות הצניעות של בניכוק. אני רואה זוגות שחיים פוב כיחד. למשל באתר הבתים שאני עוברת, הוא משאיר לה פתקי אהכה ככל פינה והבית מלא פרחים. ואני מתמלאת בקנאה.

מאת נילי פרידלנדר צילם יוסי אלוני

84. אל מה שנשאר מהירקון

תושבי נוש דן זהן טיול קרוב בצומת גנים מנים שמאלה לכיוון ראש לבית. לצאת מהביות בשבת בבוקו וללכת לאט עם היל־ דים ואולי גם עם הכלב לאורך

פשק של מה שהיה פעם נהר הירקון. ום ניול של מה שהיוז ויש, טיול שתאים לימים בהידים של טוף סתיו שולת תורף עד שונת הנרקיסים. ובכר ת, לא טיול בשמורת טבע, אלא בכד קת שעד יש לו סיכוי, אבו הרשויות מקוניות שלאורכן עובר אפיק חירקון, שונחל לאורך 27 ק"ם מהמקור בתל עיב יוקו אותו ו"מקורות" תורים לתור

פיול הוא מסלול הליכה קצר ונוח. מובל שעות מכן לאובי אפק. ליד ראש פין, אל בית הבטון הראשון בצומת ניש השרון הישן, והכביש המחיר שום את צומת מורשה עם כביש חור

מוש לנו כאן ותמארק של אפק עם שירי עיד שתיקה ושרידי מצודה ועור" מו שונותה במאז ה־16. נשארת הדור מהעל הכבעה, זו שקוראים לה בטעורו פעד אנטיפטרוט ואינה אלא "בינאר משני ובתרבית וראש המעיינות.

מתעם יודים אל טכר הידקון. הול־ מו אל חמעט מהמעט שנשאר מוומים שו 1955 לקו "יוקון־נגב" במוביל נים מיוצי. מקורות משחרות מעט מם אל תחילת הנתר, שם בולטים על ופים העלים הגדולים והצפים של פרוזי מוצ הצתוב מבאן תולכים לאורך הא־ פיק בין אקליפטוסים ומגיעים אל טוזר מ קפו ושנה ואל חוות סלינו קסאר,

מי הבנטיסטים ובית הבטון הראשון. ומלל יפה שהאדרים לאורכו נחשפו לליתי אמוון וינלד ותבריו מבית ספר ון של החברה להגנת חטבע. הייול פואים למשפחות עם ילדים או שיבו חברים. המסלול בשלמותו מוד היו במדק אפק ומסתיים ליד כפר הפניסטים. לכן כדאי להקפיץ רכב שלתיה של הבפר. אפשר גם לעשות ות המיול מכפר תבפטיסטים לפארק אק ולפיים שם בפיקניק ומנגל על הד אנו המינה בפיקניק ומנגל על הד

פא מא צריך להקמיץ את הדכב למאד

מש שושה נוסעים ישר מזרונה לכי ין כנים תצה שומרון ובצומת פונים שנה פניה שמאלה לבפר הבפטיסטים ב המשך נסועה לביוון פתנה תקוח.

פתליאכיב: לנסוע לפתחדתקוה ואחרי

בית התולים ביילינסון לפנות ברמזור שמאלה לכיוון צומת סגולה. בצומת: שמאלה לכיוון כפר הבפטיסטים. ימינה לכיוון פארק אפק, כאילו לראש העין. • החליבה: מפארק אפק: עולים לחומת המצודה.

כשעומדים בכיוון צפון, לעבר מסילת הברול, יורדים שמאלה בשביל עד לסי כר על הירקון. בדדך רואים את עלי הגר שק עד השפך לום, ליד רידינג בתל פר על המים. הולכים לאורך תנחל, בין עצי אקליפטוס גבוהים עד שמגיעיב למעבר תתת נשר הרכבת. כאן להיזהר. למעמים עוברות כאן רכי

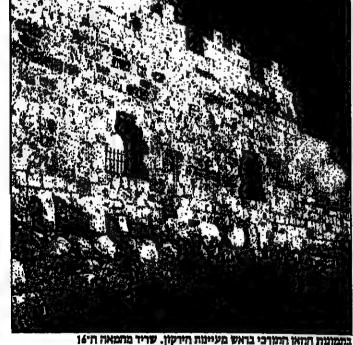
בות. בצד הדרומי יש "פילבוקס" – תא שמירה מימי השלטון הבריטי, מאור עות 1936-1939. את המסילה, מראש העין לפתח־תקוח, הגיחו אנשי גדוד העבודה בשנות חעשרים. כאן הובילו הדרים מפרדטי פתר תקוה לנמל יפו.

מנשר הרכבת הולכים בתוך חורשת האקליתטוסים, תורשת מיר, על־שם ווכפר הערבי שהיה כאן, כפר של כושים מסודאן וממצרים עילית. היחידים שיד־ עו לחיות בביצות, שחיו או, ובנוף חסד בוך של ג'ווגלים טובעניים.

מגיעים לטבר שנבנה על ירדי "מקורות" ממנו יוצאת תעלה רחבה לעבר שרידי רת ברול, שמעם היו מחוברים אליו ארב ביו 191 כבית שאיבה. הבית היפה נטוש זי עץ. הבחמה חיתה מסובבת את חשר רשרת והמים חיו נשפכים לתעלה,

ומתפורר וחבל.

בטיול לגליל העליון (מספר 81) טעינו המדוייק.

בשנות התמישים והיום אינו בשימוש. בתמונות תחאן התורכי בראש מעיינות הירקון. שריד מתמאה ה־16

טחנת הקמח של מיר, בין האקליפטר כאן מגיעים אל כפר הבפטיסטים ולא וייחסנו פרטים אישיים לא נכונים לחכר סים. ממשיכים ללכת בין העצים ומגר בפריעים להם. שטח פרטי של הקלאים קיבוץ בפריסאלד, שעשה גן יחיד ומיר עים לחוות סלים קאסר. יש שילוט. פרוטסטוטים מארה"ב. כאן אפשר לסיי חד על גבעה מול הקיבוץ, לצד הכביש שער החצר ומשקוף מעץ אדו. בריבה ים את הטיול או להמשיך לאורך הירקון בין תורשת טל לכפר טאלד. אותנן מת ובאר עמוקה עם מיתקן שאיבה משרש - עד לבית הבטון הראשון, שהוקם בארץ נצלים על עומת הופש שונרמה לו ול־ משפחתו, ומכקשים מהקוראים, השומי רים את דמי הטיולים, להתעלם מכל מה שלא ווגע לתיאור יופיו של הגן ומיקומן

27 ผาจะจาก

לנשים יפות קשה יותר להזדה

יולי עברנו מבית בהרצליה לרירה בגן העיר בתל־אכיב. אחרי שהילדים עזכו את הכית, הוא נעשה גדול עלינו. בעיפר עלי. גיליתי שאני לא נהנית ממנו, שאני נמצאת כגינה רק כשצריך לחגיש לאורחים. והנסיעות, כגיל מטויים מתחילים לחשוב גם על השנים הכאות. וגוח לגור במקום בו הכל בהישג יד - תיאטרה, קדלנוע, קניות. ארם מבוגר מחפש נוחות וזמבר נעשה יותר יקר. שעה על הכניש גראית ככובוו זמן נוראי.

היום, כשאני מגיעה לעבודה חוך כמה דקות ושומעת ברדיו מת קורה על כביש הוצף, אני מאושרת. לא פעם, כשהגעתי הכיחה, לא התחשק לי לחזור ולבהוג העירה בערב. המסקנו ללכת לקונצרטים, על קולבוע בכלל לא היה מה לדבר ואמילו חברים, כשברים כת"א אפשר לומר -- תקמצו לקסח, אבל כשצריכים לבוא להרצליה, זה כבר מחייב,

אני מאוד נהנית לסדר את הדירה, אם כי לא פשוט להכנים בית גדול, בו חיינו 20 שנה וצכרנו חמצים וזכרונות, לתוך דירה. ויתרתי על חרבה תמובות, כלים, בגדים ורהיטים. הסירור פה עדיין סופי. צריך לחיות עם הדברים תקופה מסויימת ולהרגיש את הבית כדי לדעת מה נכון. עדיין לא הגעתי לשלב של לחזור הביתה, ללכוש שמלת־בית ולקרוא ספר בניחותא, כשיש זמן, צריך לקרוא חומר -הקשור לעבורה בק בזמן האחרון, כששככתי בבית־חולים, קראתי את "חצוצרת כואדי" של סמי מיכאל, את "קופסה שהורה" של עון ואת "בתו" של . ואני מקוה שבעלי יעמוד כוה. אני מאור אוהבת בפוקבי. משום עיסוקי בויצו, אני מנועה מתנונות קוראת מה שמורמן אבל קוראת עד חסוף, גם כשוה לא כליכך מעניין. גם מהצגה לא אצא בהמסקה תמיך אני מטרה שהחלס השני יחיה יותר טוב.

עכשיר, כשאנחנו תל־אליבים, אולי נתפנה יותר

Hipedio 28

מיכל מודעי

יו"ר הנהלת ויצו העולמית.

נולדת בירושלים (דור שישי בארץ). למדה בביה"ם ע"ש אוולינה דה רוטשילד ובסמיור בית חכרם, חיתה גונת במעברה, ובחרה למלכת היופי של ישראל. מ־1968 מעילה בויצו. ב־1979 וברורת ליו"ר ויצו ישראל וב־1984 ליו"ר ויצו העולמית. חברה בנשיאות הועד הפועל הציוני. גרה ב"גן העיר"

בת"א עם בעלה, יצחק מודעי, אם לבן ובת וסבתא לנכדה.

י קונצרטים וגם לצאת עם בעלי.

וה עיטוק כפוריטובה הפובע בפסגרת המשפחתית, לפעמים אני מעריצה את הנשים העצמאיות שיש לה שלשנינו כליכך חשובה. אבל לומרים לחיות עם זה. דעה על כל עניין.

ומעולם לא עלה על דעתי לנסות לעצור את כעליו לכקש שיוותר למעני, למרות שלפעמים רציתי. ידעוי שזה כוער בעצמותיו.

אנחגו משתרלים ליצור כמה שיותר ומני מיפגש. כעבר, הייתי כאה מדי סעם לצהרים ככנסת, משתדלת להצטרף אליו לשליתויות בשנים האתרונות גם לניש פתות זמן. קשה לחיות עם אדם עמוק כל כך. לפעפים את רוצה שישאר איתך כעול הבית, שישתתמו כהחלטות הקטנות, אבל הוא לחוץ ואינני היא להטרידו. מטבעו הוא מאור אוהב לעזור, וכשהיונו צעירים, עשה כל מאמץ להגיע הביתה כשש וחצי לעזור עם הילדים. מאז שהוא בפוליטיקה אין לו וּמִנּ אני לא זוכרת מתי כפעם אחרונה הוא ערך קניוה. למשל. אין לי מרירות על כך, בעיני הוא אחר האנשים המוכשרים ביותר, ואני בטוועו שהיה פצליה בכל נושא. לכן למעמים חבל לי שהוא עוסק רוקא

בסופי שבוע אנחנו משתדלים להתפנות לגמרי למשפחה. משוחוים, רואים טלוויזיה, טראים עתנים פעמים רבות מדברים על פוליפיקה כשומגשים עם. חברים. כבית, יש עניינים אחרים שרוצים לדון נוט בזמן המעם שאנחנו לבד. כשהוא חוור בלילה, איני מבקשת שיספר לי על מה שקורת בתוך המפלבה. קולה שאני מגיבה, לאחר קריאת עתון ויש ויכוחים. לפעמים סוערים, על נושאים פוליסיים, אני לא לתיאטרון ולמוסיקה חידשנו את המינוי לפילהרמונית נמנעה מלהשמיע ביקורת, אבל אינני עושה ואה הצהרות פוליטיות. לפעמים אני שואלת את עצמי אילו הייתי צריכה לתאר מסגרת משפחתית אילו לא הייתי בויצו, הייתי מתנגרת לצעד שעושו איראלית, לא הייתי מכניסה לתוכה עיסוק בשליטיקה. המפלבה של בעלי, איך חייתי מגובה אינני יודעה

מורצית להיות בילדותךו *פסנתרנית או רקדנית בלט*. מו בי רצית לחיראות: כמו אמא שלי. מהו ניבודי ילדותרו <u>גיבורי הספרים של פרל בק.</u>

מה וברון חילדות החזק שלך? <u>הפחד כשהתחיל להחשיר והתברר לי שהלכתי לאיבוד</u> משוה לא מוכרת ואינני יודעת את הדרד חזרה הביתה.

יות קטו, הפתיחות יותר גדולה, אפשר לדבר גם על נושאים לא כל־כך נעימים. מאט תקופה היית רוצה "לבקר"ז <u>אני חושבת שמכחינת סגנון, התקופה הרומנטית היתה</u>

אתמי חיית רוצה לשחקו<u> א*ת ו'או דארק*.</u>

מוי מה קשה לך לעמודו שוקולד טוב.

מה מערער את בטחונדו כשאני לא יכולה להתמודד עם אנשים שיורדים לרמה שאינני. <u>מכנה לרדרו, אלירו.</u>

מחמציא אותך מחכלים: <u>שקרים.</u>

, מינה מצב את שונאת להיותו <u>במצב של חוסר מוצא. כשאיו פתרו</u>ו

ַ אָּחִי האווירה האהובה עליך: <u>נינוחות עם בני המשפחה.</u>

מעליב אותר: <u>דברים</u> שנאמרים על מנת לחעליה.

מהממטי בשבילךו יוםי, אקטטיקה.

מה מניע אותרו <u>איכטרניות.</u>

שהחיו ההחלטות המשמעותיות בחיירו <u>לעסוק בעבודה התנדבותית</u>

אואשה הזקהו במתז יש לי עצבים חוקים מאוד. אני נחושה בדעתי, אם כי לא עקשנים. נמה את נאחז שהצלחתי להתגבר על דברים קשים ואני מחזיקה את הראש פעל המים.

את מו את מכבדתו אנשים בעלי אינטגריטי.

וּ ליצוורד בונשטיין עד היום.

און אישיות בה זמננו את מעריכה במיוחדו <u>דוד ברגוריון.</u>

אל תבונות חשובות לך אצל אנשיםו יושר, הגינות, סבלנות, אינטלינוציה וסובלנות:

מו קושר אותך לאנשים: חביכות שקורנת כתוכם. ה ישראלי בעיניך: <u>חלוציות.</u>

מה עוד את רוצה לעשותו ללמוד. פילוסופיה, סוציולוגיה, פסיכולוגיה

לאן היית רוצה לנסועו לפוליו, אני מרגישה שזו חובה לכל יהודי. ולסיו: לפני שהכל שם

לושה פוליטוקאו יש השפעה. תשובה: הוא דבר השוב וטוב, אתן לה דוגמה. במלחמה לבנון, מנסה לצאת ממנו במחות עצמי. למו מאה בלחב את החשף העם: המוליטיקאי די מנותק: במוצאי ראשהשנה ראיתי בשלוויזיה את הווועות הוק ובדר כלל אני מתגברת מגלי לש מידי הא מוקר באנשי שלומו הרוצים לראות אותה בסכחה ושתילה וכמן כולם החדשופתי מאור. למתרת. אד ילו כעם אני, כשמשתו נראה לי חשוב, אומה הממשלת לא הניכת ואנה הרגשתי שהיא היובת האודות: ברצקי יותר את האמר, גם אם אני יורעה שוה יבעים אתה לתנובן זמתה ושמוברווים לתנים ובודה הקרה בעלים: ראובן קסטרוי היה אמרי גם אם אורי בעלום: ראובן קסטרוי היה אמרי הבל היה צילום: ראובן קסטרוי היה שמינים אתר הבל, רוב מרבותי בין מניתול מו בשמעיר חום שמבתי בל מהשתיונים הלב היה

וזה לא נעים. מה יחסיך עם ילדיך שונים מתיחסים שחיו בינך לבין הזריךו <u>הפער כיני לביו ילדי הרבה</u>

הלמת אור*ו*י.

פח תובר האידאלי בעיניךו <u>אדם הזק, תקיף ולא תוקפו, ואה, אינטליגוטי, מעוייו, אדיב</u>

אוי לא ועים לךו <u>כשאני רואה אנשים נוהגים בחוסר הגינות. אי צדק גורם לי מבוכה.</u> מה נותן לך חרגשת בטחון ז<u>יותר הקביבה התומכת מאשר מה שבא מתוכי: אני שואפת</u>

<u>לשלמת ותמיד נדמה לי שחסר עוד משהו.</u>

לה מקומם אותרו <u>חוסר פירגוו.</u>

מות לך נדודי שינתו <u>דברים שעדייו לא בוצעו. בעיות שלא באו על פתרוו (</u> מו מעצבן אותרו <u>נהגים פרועים.</u>

מו מביך אותרו כשאנשים משקרים ואני יודעת וגם הם יודעים שאני יודעת – ובכל זאת

את מתעבתו <u>לכלוד.</u> החמאבל האהוב עלירו <u>אוכל צרפתי ופסטות איטלקיור</u>

אה החצלתה חגדולה שלרו הילדים שלי.

מוי התבגרתו <u>אולי עם הילד הראשוו.</u>

איוו תכונה מאפיינת אותרו *סבלנות וסובלנות.* אינו הכונה שאין בך את מוכנה לקבל אצל אחרים: <u>שובכות.</u>

למו צר לדו על אנשים שלא יכולים לעזור לעצמם.

מי מהאנשים שפגשת הרשים אותך במיוחדו בנין, בתקופה מקויימת בחייו, מסקין בגדול־ את מי חיית רוצה לחכירו <u>את *ברגרט האצ'ר. חיא מסקרנת אותי*</u>

או אישיות חיסטורית הרשימה אותרו <u>נפוליאוו.</u>

מה ממחיד אותך באנשים: <u>רוע לב.</u>

מה את שתאת בארץ<u>ז את השחצנות.</u>

ויכוח סוער. למחרת בעלי אמר לבגיו שחייבים להגיב. אין לי ספק שלפנייתו היתה השפעה.

יש נשים שפורחות בתפקיד אשת פוליטיקאי. נלי כל הארועים, קבלות הפנים והתארים החשובים לא עושים רושם. אולי מפני שכגיל צעיר טעמתי את טעם הווהר, הפירסום ואיבוד הפרטיות וקיבלתי מנה גדושה מדי. כל הזמן מסתכלים עליך בזכוכית מגדלת,

אולי זו רגישות מופרות, אכל לפעמים נרמה לי שלא מאפשרים לי להורקן בקלות, בלי שיאבחנו, לפעמים בשמחה, כל קמט חדש. והרי טכעי שהומן עושה את שלו. לפעמים מתחשק לי יותר להתפרק, להרגיש חופשיה בהתנהגות, בלבוש, אכל אני לא יכולה להרשות לעצמי את הלוקסוס הוה. לא אצא מפתח הכית אם אינני לכושה ומאופרת סיפיטופ. אולי זה משהו באופיי ואולי זו ההרגשה שכל הומן כוחנים מלכת יופי לשעבר. מצפים ממני. בשלב מסויים יכולתי לומר – פוס, אני מצפצפת, גמרנו את המשחק,

אבל קשה לעזוב את זה. לנשים יפות קשה יותר להזרקן. קמטים סכיכ ציניים יפות הרכח יותר כולטים. אני מכירה נשים שכעכר לא היו יפות, אכל כגיל המעכר הן לא פתות נאות מנשים שפעם היו יפהפיות. יתכן גם שאשה מחות יפה מקרישה יותר זמן לפיתוח האישיות שלה, לתוכן הפנימי, זה קורן מתוכה ובא לידי ביטוי במראח

יש גשים שפורחות בתפקיד אשת פוליטיקאי. עלי כל הארועים, קבלות הפנים והתארים החשובים לא עושים רושם".

אלוהים היה חכם ועם הגיל היקחה את עינינו ווה מאפשר לבעלים להסתכל על נשים באותן עיניים של פעם. כשבעלי נינות ויש לו זמן, הוא יודע לתחמיא ואני מעריכה את זה אנחנו קרובים מאור אחד לשניה. אכל בגלל העומס המוטל עליו, כשאני יכולה, אני חוסכת ממנו צער, למרות שוה לא תמיד נכון. אני יודעת שצריכה להיות פתיחות מוחלטת ואפשרות לסשר מעונפני, בשמחה ובצער, בלי שיקולים. אבל אני קצת מופנמת ולא מתחלקת בקלות בצער, מנסה

לצאת מוה בכוחות עצמי. לפני עשר שנים איכדנו כת-השנים מלמרות אותך לחיות עם זה, אבל הכאב לא פוחת להפך. לפעמים בתתחלה נאחוים כדברים שלא מהעולם הוה. כונים גשר של נייר, חלומות על פגישה נוספת. במשך הומן מגלים שאין לזה אחיוה במציאות, לפחות לגבי ארם כמונין שלא הירשה לעצמו להיתמש לסמיריטואליום ואשליות אתרות. במשך הומן אתה מגלה שאנשים סביבך לא יכולים כל הומן לשמוע על הצער שלך, קשה להימצא ומן ארוך בחברת אדם כאוב ואומלל. ואו יש שתי ברירות – לשקים, להרחים מעליר אנשים, או לעשות מה שאני מכנה בריחת חיובית", במקרה שלי זה המיפלט שמצאתי בחורה לעבורה ההתנדבותית, אני משקיעה הרבה מאור אנרגיה בעלודה, דבר שמכריה אותי לחשוב על בעיות של אחרים ולא לשכח בכיח ולרחם על עצמי. בהייתי ממש זוורקוהוליק". אני משתרלת לחמשיר להיות אשה טוכה ואמא טוכה אכלי לפעמים בני חבית מקטרים, ואו אני באיימת שאווסטר והם אומרים - אל תפוין את עושה עבורה נהדרה ואנהגו גאים כך. ואני

ו הכאב קיים כל חומן, הגעגועים מתחוקים עם השנים, לפעמים עור כדי יאוש. כשיש משניר, אני מנסו לצאת ממנו במחות עצמי. למולי, יש לי אומי חוק ובדרך כלל אני מתגברת מבלי לשתף אודים:

29 BIDEOM

בנק של קש

(חמשך מעמוד 12)

אריאל ויינשטיין מהמפלגה הליכרלית, אוריאל לין

חבר הכנסת אהוד אולמרט לא ביקר את מורים רג'ואן ככלא, אך לעומת זאת הוא פנה לתת-ניצב יורם גוגן, או ראש אגף החקירות כמשטרה, בעביין ירידו

וכת אמר עד התביעה אחור אולמרט בבית־המשפט: "...לאחר תפיסת הבנק, אם מר הלפריו היה יריד שלי, קיים איתי קשרי ידידות, אני רואה את עצמי ידידו עד היום. ואו הוא כא אלינו, אמר לי 'תשמע, אני מה רוצים ממני, לא עשיתי כלום, לא ידעתי כלום, אני לא פעלתי כלום, תכרוק, תעזור לי, אני כמצוקה, אני נתון פה כמצכ קשה'. הוא טרח להבהיר ולהרחיב שאלמלא הוא חש עצמו חף וזכאי הוא לא היה בא מיוזמתו ארצה כשעה שהבנק כבר נתפס... אמר לי 'אני באתי מרצוני כדי שיאפשרו לי לנסוע, אני מוכן לגייס משקיעים, לשקם את העניין, תרבר איתם'. ואני באמת פניתי למר גונן ושאלתי אותו אם יש סיכה, אם הוא חשוד, אם יש משהו נגדו שצריך לעכב את יציאתו מן הארץ, וכרומה".

ורות לידירות המופלאה שנרקמה בין ח"כ־עו"ר אהוד אולמרט והבנקאי החרדי יהושע הלפרין, קיבל אולמרט הלוואה של חמישים אלף רולר ללא ריבית.במסמכי ההלוואה נכתב שהיא לתקופה של "לא פהות משלוש וחצי שנים".

וכך החלה חירירות בין הבנקאי העשיר והח"כ

אולמרט: "...היחסים התחילו כיחסים מקצועיים, אבל הם התפתחו מעכר לזה. מר הלערין היה כא מרי פעם ומסכיר לי שאני חייב לחזור בתשובה, לעסוק יותר ברברי תורה, כמעט לקח על עצמו כמשימה להחזיר אותי בתשובה, אפילו קנה לי תפילין, הביא לי את זה לביתי. אני זוכר פעם, בשעת לילה מאור מאוחרת, ערב נסיעה לחוץ לארץ, אמר לי שואת משימה קרושה בעיניו, שאני אקיים מצוות. ככה שנוצך איזה שהוא קשר, מרי פעם כשהוא היה כא למשררי. הוא לא היה מסוג האנשים שהיה מצלצל ואומר 'אני רוצה פנישה ביום זה ווה, בשעה זאת וואת'. היה מגיע כבדרך אגכ. מופיט, מתיישב. אומר לי 'מה יהיה אהוד, מה יהיה עם המצוות: מה יהיה עם התפילין שלך שאולי נמצא מיותם שם כארון"ו וכרומה. וככה נוצרה איזה שהיא אווירה יותר אינטימית, שחורגת מתחום של יהסים מקצועיים".

על רקע האווירה האינטימית הזו ביקש ח'כיעו'ר אולמרט את ההלוואה. הוא רכש ב־1981 דירה ברחוב עין גדי כירושלים, לקח שתי הלוואות כתנאים רגילים מבנקים מסחריים, אך עריין חסר לו כסף, מה שחוא קרא בעדותו "הלוואה משלימה".

אולמרט: "אני פניתי אליו, הייתי צריך הלוואת וחשבתי שמר הלפרין, יהודי בעל אמצעים, יכול לטייע לי. היות ולקחתי, רציתי הלוואה כתנאים יותר טובים

שלושה שברחו

בתב האישום מופיעים 131 עדי הביעה. בהם אנשים מוכרים: ד"ר אמוון גולדשמידע (חמוקח על חבוקים), גלית מאור (לשעבר המפקחת על חבנקים), יעקב מוידור (לשעבר שר הכלכלה), גיורא גזית (לשעבר יו"ר הנחלת בנק חבועלים), משת ניצני (מוחל חבורסת לניירות ערך), ישראל סגל (איש חטלוויזיון רוישראלית).

למחות שלושה עדים מתוך ושיפת ה־132 כנראת לא יעידו. הם כבר ברתו ממארץ.

#132310 30

ההסכם על ווצי מיליון דולר שנתן מוריק רג'ואן ליחושע חלפרין, ונחתם במלון בשוויץ. למטח – עו"ד שמואל ברזל (צילומים: ראובן קסטרו וסקום 60)

מימין לשמאל – הגסת מונסת בדרכה

לבית־המשפט;

מהתנאים הרגילים מכחינת תנאי ההחזר, כי לקחתי

הלוואותי אחרות שהכבירו עלי קצת. ביקשתי ממנו

הלוואה ומר הלפרין אמר שניתן להשיג הלוואה ממקור

אלף דולר. ומר הלפרין אמר שניתן לחשיג את זה, אבל

ות אפשרי כאמצעות מקור זר. ואני פניתי אז לבנק

אולמרט: "דיברתי על סכום ששווה לחמישים

דולן: "סליהה, אתה בעצם רצית סכום בשקלים,

אולמרטו "כן, טכום ששווה ערך לחמישים אלף

ח"כ־עו"ר אולמרט פנה לבנק ישראל וקיבל מיד

את האישור. (בעת שהתמוטט הבנק, כאשר נחשפה

הקשרניות על הההלוואות ברולרים. אולמרט סיפר, כי

ריווח לרשויות המס על החלוואה ותנאיה אולם אמר,

כי לפי תקנות מס הכנסה לא נדרש לשלם מס על

ההלוואה משום שהלוואה דולרית בהצמדה מלאה

כאותם ימים, לא נחשבת כהטבה הדורשת תשלום מס).

הלפרין הפנה אותו להרסה מונסה, היא פתחה תשבון

לאדור אולמרט ותוא רשם ציק לעצמו ומשך את סכום

תהלוואה. הוא לא שאל מי הוא המקור הזר להלוואה

ולק: את הכסף. במשך חשנים לא לחץ הלפרין על

עם האישור בירו כא אולמרט לבנק צפון אמריקה.

התובע, עו"ד דולן: "דיברת על מכומ":

שווה ערך לחמישים אלף דולרי.

ישראל".

או משתו כות".

רג'ואן: "כן. מספר ואדם עצמו וחחיםה. לוכון ולחובית". שאלת: "לקשר את תאדם עם הפספר".

תשובת: "לא, אני בכלל לא אומר לו. כליכך טוב, שלא צרוך מספר ושום רבו". שאלה: "חיית נותן תוראות גם מהארץ להעברות כאלה"ו

תשובה: "אני לא נותן תוראות מתאוץ

אולמרט כעדותת "לא הייתי אומר שהיו שיווה אני לא רוצה, אני רוצה לרייק, כפי שאמרתי לך - סו המפגשים של מר הלפרין ושלי היו כפי שתארוני סוף הוא היה כא במשרד, מתיישב, או יושב כאיוה הד ועושה טלפונים, ואחרי זה ניבש אלי לשוחת סבת. א בין הטפת מוסר על סילשל מירותי לבין השפת מוס על פעילותי הציבורית וכר, ובין איוה שיוה על עניינים עסקיים, היה אינה שלוש פעמים או יותר שו גם העיר לי, אחור מה יהיה עם הכסי, מה יהיה על ההלוואה'ז אמרתי 'יהיה בסדר'. בהקשר של החד

בנקאות נוסח שוויץ

יך עובד בנק שוניציז מורים וג'זאן מגלה בקי "רק מפר. כשאי בעדותו טפח על כך: "רק מפר. כשאי רוצה להוציא כסף או משהו, לפי המספר. והוו שם שיש אדם אחד שמטפל בתיק של לקוח ואו תאדם או תעוורת שלו. במקרה וה תיתה לו עוזרת, שתיא מטפלת. אתרו לא יכול למשוך צ'ק

עו"ד רובין: "אמצעי תזיתוי תיחיד תוג

ננית, אם תמנתל תוח לא נמצא, צדיך לתוציא תשובה: "בדיוק".

שאלת: "אם אתה רוצה לתת תוראה בטלמון, מה אתה עושה"ו תשובה: "אם אני נורון הוראה כטלפון"ו

רובין: "אתה מצטט את הפסטר": רנ'ואן: "חבן אדם שמכיד אותי ובדבר איתי, רק אדם אחד שזה נקרא מר תרי המן, הוא מכיר אותי, תוא מקבל ממני תוראות בטלפון". שאלה: "אתה אומר לו את המספר או שלפי מקול תוא יודע שנון אתה"ז

כשאני אומר לו: 'הלו מיסטר חמר, תוא אומה יס, מיסטר רניואך. תוא מכיר את הקול שלי

נתתי לו תוראות לעשות תכל. בדרך כלל תיה חשבון ריביה ומניות ודברים כאלה שחוא היה מחדש את חדברים שלי אוטומטית.' בשווין בדרך כלל נותנים לאנשים יילח לנתל את העניינים שלך איך שחם מבונים, לפי מישב ידיעתם. בינתיים וה מתנהל יותר שוב מבנק צבון

הפרשה לראשונה, הסביר אולמרט כי בנק ישראל נתן לו היתר לקבל הלוואה ללא תשלום ריבית עליה, וזאת החזר ההלוואה אבל מדי פעם דאג לשאול את אולמי עקב הירירה התלולה בערך השקל ביהם לרולר באותה מתי יחויר את הכסף. עת, תקופת שיא האינפלציה ב־1981, וההגבלות

مرور و والمرام مرور المرور وورور عمالور دورور المرور وورور المرور وورور المرور وورور المرور وورور المرور وورور المرور وورور ومرور وورور و תי בבן מונה הרוות של מונים בשוון דובן הסנען

13 file NIN AND NAD 1/5 1/5/20 NINA NINA POLINA 21/4 EL DINA 21/4 EL D

בריצוני" (חברה שמוסךת בשונוק שוכלת ויפרלת ברוגהי ברבת)

אותר יותר, בתשוכה לשאלות עו"ד רובין, אמר היכיעודר אולמרט: "הוא אף מעם לא הרים טלפון ואמר אחור, לקחת הלוואה, למה ועוד העיד אולמרט: "כמי שיכולת לראות אוה לא מתורר, או 'אתה צריך לתחויר, או

25.7.85

הד או משום כוה. לא." חנק: 'כשריבר על מצוות, הוא דיבר גם על פין של פיעון ותוב, שוה כודאי גם מצווה". רא מתוה כשהפרעון מביע"

מתהלה שמונתה על ידי כנק ישראל לאחר יתוק התמומט עמדה על כך שאולמרט יחויר את מלואה מיד. אולפרט הסכים לתוויר את תחלוואה לבק לפרות שלדעתו, כאופן פורמלי, לא היה הייב. לבק לפרות שלדעתו, כאופן פורמלי, לא היה הייב לפח את. בערותו מען אולמרט שהוא חבין כי המא התה לחמש שנים. וכך העיר: "עכשיו כשאני תונה לשלוש וחצי שנים, אני וכרתי שאני ביקשתי למן שים, ונה חיוה הסיכום בינינו, יכול לחיות שתוא

בומנים לגבי מתי צריך להיות מועד ההתורה...".

שאתה ציינת, הם אומרים שבעצם תהלוואה ניתנה לחכרה בשם נמא, סליתה, ההלוואה ביתנה על ידי חברה בשם נמא אני אמרתי שאני מודה אלמים כן, אבל לא. המצווה של פרעון תוב ומתודה שמעולם לא ידעתי שווהי החברה שנתנה לי את החלוואה, או אמרתי, אם ככה, אולי אני לא צריך לוחוויר את זה לכבון או דם אמרו לא, לנו יש עם גמא יריבות, זאת אומרת שאנחנו תוכעים מגמא כל מיני דברים משום שגמא שילמה לנו, גמא משכה מאיתנו הסכם שאני מחזיר להם את הכסף אכל שאם אני חות כי אן דם מחויכים לשנות אותי. כלומר, באופן שאני בעצם התולשה שלי היתה אני התחיוכתי להחזיר ההלוואה אחרי המש שנים, זה מה שאני

(הלפרין) זכר רבר אחר ושכך נוצר איושהו הפרש התכוונתי לעשות. יש פה סיטואציה שיכולתי לכאורה להגיד, 'הכר'ה, אין לי יריכות אתכם, אני לא עשיתי עסקה עם הכנק, אתם אומרים גמא, תשלחו אלי את גמא'. אבל לא תרגשתי נוח לנצל את הסיטואציה הזאת כרי לא לשלם את ההלוואה שבאופן בסיסי התחייבתי

אם ההנהלה החרשה חיחת נענית לתכיעת אולמרט "לשלות אליו את גמא", היח מתברר לו שמורים רג'ואן קשור בה בעקיפין. וכך אמר רג'ואן בערותו על התימת ההסכם עם יהושע הלפרין בכנק השוויצי: "... ואו אני אמרתי לו 'על שם מי אתה רוצה שאני אוציא לך את הצ'ק'ז אמר לי 'על שם גמא ריש לנו תפיעות כלפיה וכרומה זאו אני עשיתי איתם - פיננשין עורפריישן. נתחי לו את הצ'ק והוא נסע, אני נשארתי עוד יום־יומיים כבית המלון, קיבלתי צלצול איתבע אייפעם עליידי חברת נמא לשלם את הסכום . ממר הלפרין שאמר שהצ'ק אבר לו, הצ'ק של 500 אלף דולר על שם נמא, ושאני אתן הוראה לנגק לתת לו צ'ק אור, הוא יחיה כשוויצריה עוד כמה ימים".

עמוס לבב 31 Bineain

על אדומים – ואדומים יותר

פעם נדון ביינות אדומים שאינם קברה־סוביניון 📠 וגרנש, ותחילה בקדיניאן, הזן הנטוע ביותר בכרמי ארצנו, ושימושו רב־גוני: ממנו עושים יינות אדומים ורוזה, ממנו היינות המתוקים והנתיזים הפופולריים כגון הפנטויה.

המייחד את הזן הזה – בהשוואה לקברנה־סוביניון, למשל, היא העובדת שהקריניאן הוא עינב נייטרלי, זן ענבים ללא ארומה זנית יחודית, ויינותיו מוגדרים כבעלי ארומה יינית, בעוד שהארומטיות של הקברנה מונדות על ידי דמיונה לפירות שאינם עובים כמו אוכמניות. חוסר הייחודיות של הקריניאן היא אחד הגורמים לכך שאיכותו נחשבת בינונית. תרומה נוספת לבינוניות – עודף הטנין שבעינב חגורם לעפיצות רבה, תיספוס וגטות מסויימים. שהציפיות ממנו חייבות להיות בהתאם לתכונויו אלו. בדרום צרפת נפוץ הקרוניאן מאוד, אלא ששם אין מכנים את היין בשמו הזני והיין המופק ממנו נמזג ונמהל עם יינות מעובים אחרים.

בארץ, כאמור, זה הזן החשוב ביותר מבחינת כמות השטוז הנטוע ותנובתו. מרבים לשווקו תחת שם זני והיינים משתדלים למצות את צבעו ללא הקנית עודף של עפיצות

ון אדום אחר הוא הפטי־סירה, עינב שמקורו בדרום צרפת, שם הוא מכונת דוריף. בשם פטי סרה הוא ידוע בקליפורניה, ואין בינו ובין עיוב הטירה (או שירו) של עמק הרון ולא כלום. בקליפורנית הוא גדל באיזורים שהם חמים מכדי לגדל בחם עיובי קברנת־סוביניון. שם – במקומות החמים – מבשיל הפטי סירה, צבעו מלא ואינטוטיווי והוא בעל חומצה טבעית

ייתכן שתכונותיו אלה הן שעמדו לונד עיני מי שעודדו את איקלומו ונטיעתו גם בישראל (הזן לא חיה ידוע כאן עד לפני 25 שנה). אבל כאן הוא גם נכשל כישלון חרוץ. הציבור אינו מחבב את היינות המופקים ממנו, ועודפיו משמשים חומר למזיגה עם יינות אחרים. גם הכורמים – מגדלי העובים – מסתייגים ממנו. מבחינת אגרוטכנית, כרמי הפטייסירה הולכים ומתנוונים, יבולם פוחת וסוף הזן הוה להיעלם מכרמי הארץ. ליין שמופק מעינב הפטיסירה צכע אינטנסיווי מאוד, ואם היינן אינו זהיר דיו, מתקבל טעם גס ועפיף שספק אם התיישנות ארוכה תשביתו.

לעומת הפטויסירה, היין שמופק מעינב חמרלו הוא עסיסי ומקנה לגומעיו תחושת מתיקות של פרי בעל ארומטיות שויפית, דובדבנית, ריבתית. וגיהעינב הזה דקים ועדינים יותר משל הקברוה, ומכאן שכמות הטנין – גורם העפיצות הממוצה מן הגוים – פחותה מאשר בקברות. היין רך וגמיש **חמור סבר, קשוח ומקהה שיניים.**

מיטב יין המרלו – בסט. אמיליון ופומריל, והידוע שביקביו – שטו־פטרים, שיינותיו הם מהיקרים בעולם. בשאר רחבי בורדו משמש העינב כבן־זוגו של הקברנה בהרכב התמויג של יינות אדומים. יינות נראב ומדוק שבבורדו, למשל, הם תמזיג שרובו קברנה סוביניון ומיעוטו מרלו, הנועד

לרכן, לעגל ולהנמיש את תקברנת. חמישה גביעים: \$2000 – מעולה. לגמיעה קודם לאחיו הטהור (כלומר ארבעה גביעים: \$2000 – טוב מאד. קברנת־סוביניון בלבד). שלושה וביעים: 🙎 🖢 - טוב. בינוני. \$ \$ \$ - בינוני. \$ - מטמיק. עיוב המרלו, כמותו כעינבי איכות אחרים, נדד וחגיע ללא גביעים: יין פנוכו שודחה לאיטלית, ובעיקר לצפונה, לאיזור

שני גביעים:

THE PER

על־ידי הצוות.

magalo 32

שסימונם d.o.c (סימן "יונ המקור" באיטליה), בעוד שהפחותים שבהם מכונים "יונות שולחן" – vino de tavola. גם קליפורנית אימצח את זן המרלו ומפיקה ממנו יינות המשווקים בשמו. העיוב נדד כמובן לדורם אמריקח, דורם אפריקה ואוסטרליה, ועתה הופיע לראשונה בשוק חישראלי: יין מבציר 1986.

עינב הפינו־נואר הוא העינב ממנו נעשים מיטב יינות בורנותי, שהידועים שבהם הם רומנה קונטי, אלוכס קורטון,

טרוטינו. הטובים שבחם חם יינות

ישראל עשהאל

משתחמי תעעימה. כל מיני וסוגי – ובלבד שיהיו אדומים (צילום: ראובן קסעוו)

.1	ירדן מרלו 1986	8888+	93.00
.2	אשקלון בךעמי 1981	222	D 21.00
.3	אליעז קריניאן 1986	88+	Ø 5.50
.4	כרמל מטייסירה 1986	88+	8.50
.5	כרמל עבדת	22+	Ø 4.65
6.	מונפורט קריניאן 1985	₹₽+	Ø 6.15
-7	אשקלון בן־עמי (ללא שנת בציר)	88	5.90
.8	מברון – שטו דה חברון (ללא שנת בציר)	22	00.8 G
.9	אשקלון בן עמי 1986	88	12.80 ש
.10	כרמל אדומ־עתיק	22	7 3.80
.11	מונפורט פטי־טירה 1986	88	D 6.50
	כרמל קריניאן 1987	Ω+	5.80
.13	לטרון פינו־נואר (ללא שנת בציר)	Q +	7.00

טעימת היינות שדירוגם מובא כאן נערכה ביום 9.10.86 במלון חילטון ומצחיל פנים לנומעיר, לעומת הקברוה סוביניון שהוא בת"א, והטועמים חיו אבנר און – מוכ"ל קלאב־אין אילת, שרל לואימור - אגרונום ויינן, וחתתום מטת.

נוארסט.־ג'ורג', בון, וולני, שמברטן ועוד. היינות הנעשים ביקבים אלה בשנים ברוכות הם מהמיטב העולמי: עשירים, רכים וגמישים שריחניותם מקנה תחושה של "מתיקות" למרות שהיין יבש לחלוטין, ועם זאת הם בעלי חוט שידרה קישח – ביטוי לרמת אלכוהול נבותה. יש להדניש שתמחמאות הללו מגיעות להם כשתם במיטבם, אבל בדרך כלל הציפיים המואד־גבוהה מיינות בורנונדי גודרם אתריה אכוכה. יותר מדי יינות בינוניים תוססים בבורגונדי, ואילו המעולים שבהם – יקרים מאוד.

עינב הפינו־נואר ידוע לייננים ברחבי העולם בקשיי התאקלמותו – ומכאן האתגר שבגידולו. זה כמה שנים שיקב לטרון מוציא לשוק יין אדום בשם פינרנואר שלטענת הנזירים נעשה מעינבי פינו־נואר הגדלים בכרמיהם.

קבוצה נוספת של יינות אדומים שהשתתו בטעימה הם יינות בעלי־שם גורי סוגי. יצרן היין אינו מתחייב ליצד יין מזן עובים דומיונטי, אלא לסוג של יין בעל סיגוון אחד וקבוע. בטים היינות האלה הוא קריניאן, מושבח על ידי פטייסירה. והמהדרין מוסיפים לו קצת קברנה סוביניון.

מחות במוצ"ש במות במוצ"ש עד מס.200 חניה בשפע חניה בשפע ל המכירה במפעל בניר צבי א, ב', ד', ה' 19.00 – 19.00 FAMMO DALAM unk nu lu lu luna

שלון 1+2+1 בדמוי עור סלון 1+2+3 במברור בדי צ'ינס מפי 140×190 פרדייז 140×190 טילי פוסטרוכיי 140×190

ח"ש 1999

המכירה ליחידים, חבויות,

בתי קפה ומוסדות.

אנו מכבדים ויזה עדיף 🕬 🍀 לקביות בתשלומים 🔭 ויזה יותר טוב מכסף

מ־1490 ש"ח מ־9**99 ש"ח**

מבחר הדרי ילדים ומיי שינות אוכל

טלונים חדרי שינה ועוד...

2.76% שיח בריבית 3,000 בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 229546

ar manufacture.

ח"ש 2999

המחירים כוללים מע"מ

פטור ממעימ לעולים חדשים

י לא צמורים מעל י 🕫

המלאי מוגבל

טוגים נערמים על שולחנות העץ הכברים.
הרולטה מסתובכת. על הכמה בררן המשעשע
את הקחל בבדיחות. תומוות צוענית מנגנת
ורקדניות בטן מענטזות. המקום – הקוינו
בסופית, בולגריה. כטוב ליכם של האורחים ביין, הם
קמים ובתנועה רחבה, מלאת הדר, מדביקים על חזן של
הרקדניות בוכטות של לאוות, הוא הוא המטבע המקר
מי, שקיבלו תמורת הירוקים שהביאו מישראל.

יוז'י הגדול, ששמו כעצם יוסף קוכו, וכיגויו
"גרגריוז'י", "קיסר הנשר" שהקים נארץ רשת של חנ"
ויות מעדנים, מרים אצבע. וכשיוז'י מרים אצבע כולם
משתתקים – הבדרן, הנגנים, המחוללות. כעת יכול
ככוד הרב אכרהם בכר (אברמיקו) הרב הבולגרי של
יפו, לעלות על הבמה. והוא נושא נאום נרגש לכבוד
יוז'י. קודם כל לכבוד יוז'י, "אשר כוכותו, ורק כוכותו,
נפרץ מסך הברזל הבולגרי" ולכבוד שר התיירות של
בולגריה, שנכנס באותו הרגע לקזינו. בתום הנאום
מוצח אברמיקו בשירי עם בולגרים ורעייתו בלה מצר
מרפת אליו כשירה ונותנת את הקצב הנכון כעורת

עוד סימן קל מהאצבע של יוזי וכל ה"בולגרים", כולל הכינורות והמענטוות, יוצאים אל המטעדה ש"יודי" "סגר" בשביל התכר"ה לאותו ערב. יוז' וחכו" רת ה"בולגרים" שלו ממשיכים לבלות גם בכוקר שאח" רי הקזינו ואחרי הסעודה הגרולה. ויוז'י, שאושרו עולה לפסגות שלא ייאמנו, עוצר בולגרים שניקרים ברוכו ומסביר להם מה זו ציונות.

שש שנים אירגן יווי טיטות צ'רטר לבולגריה, טיולים משולבים בהימורים. יצחק אלקולומברה, הלא הוא "סמי בורקס", מספר על יוו"יו "לפגי כמה שנים הייתי בסופיה עם יוו"י ועם מוישליה פרנסים מ'אולימסיה' ונכנסגו למסערה. לא יכולתי להאמין שאני נמצא במדינה קומוניסטית. בכניסה קיבלה אותי גו הזמורת כינורות כמו בווינה. השולחן היה ערוך כמו אצל אכידים בימי הביניים. שני כבשים, סלטים ופירות שאפילו ב'וולרורף אסטוריה' אין, יינות שגם בצרפת אתה לא רואה. שתי תומורות, שירים בולגרים, יוונים, איטלקים, צרפתים, הכל לפי הטעם של יוו"י. ודעור ציה, איזו דקורציה. נכרשות כמו בארמון ורסאי. מט ביב לשולחן ישבו 24 איש, כל המי ומי של בולגריה. מיניטטרים, אמנים, האיזה במאי רוטי חשוב, שכשטעם שלו לא יגע יותר כוודקה."

יוו'ו' "נסים אלקולומברה, האח הנדול של יצחק, השמן הזה, מה הוא עישהו. אחרי שהיתי סוגר מסעד דות וחיינו אוכלים כמו קינגים, הוא היה מבקש את החשבון, מעיף מבט ומחדיר למלצר. אל תעליב אותי, החשבון, מעיף מבט ומחדיר למלצר. אל תעליב אותי, הוא היה אומר לו, זה יותר מדי בזה, ומשלם לו פי שניים. מעם אחרת כשהיינו ברודושה, אימה שהפרטיד לשירותים, גמר להשתין, ונתן למאראם פיפי עשרים לשירותים, גמר להשתין, ונתן למאראם פיפי עשרים לאוות. המסכנה חוו, שרגילת לקבל מקסימום חצי לאר וה, כמעט התעלפה. קיבלה על המקום משכורת של חצי חודש. היתה מוכנה לעשות הכל, אפילו להחזיק לו את הפיפי. אני, מה שביקשו ממני הייתי מסדר. קוינו, קלפים, מסערות, ריקודי בטן, אפילו נשים לא בעיה להשיג בכסף שלנו."

וחכר אחר מספר שפעם התערב עם יוו'י כמה שוקלת איזו ותיכה שפגשו במסיבה. '61 ק"ג בדיוק", אמר המומחה לבשרים לאחר שהעיף מבט בותן באותה תיכה והוא צדק.

"מי מתמרז מכל הסוגים. כעלי באסטות, עורכי רין ואנשים חשובים אחרים מהעדה הבולגרית". על עצמו מסוב יונ'י לרבר, אך מוכן להודות: הימרתי פעם פה פעם שם. ענין ריסקרטי חהימורים. מדברים על הכל וכשמוניירים חימורים, אומרים: "מה פתאום, באנו לנמים:

יונ" ממבירנ "ראיתי מחכילות הצרטר הנרמנות פז להידוש יחסי התיידות עם הגוש המורחי. היחה לי אפילו תכנית משותפת עם חברת מעות לחסים ישרא: אפילו תכנית משותפת עם חברת מעות לחסים ישרא: (תמשך בעמוד תבא)

เมายอได 34

יוז'י באתת המעדניות שלו. "קליינט הוא כמו פרה. לחלוב אותו. לא לשחוט" (צילם: שמואל רחמני)

"לקזינו של סופיה באים להמר ישראלים רבים, בעלי באקטות,

(רומשך מהעמוד חקודם)

לים לשלושה יעדים נכרית-המועצות – אודסה, מוס־ קווה ולנינגרד. לצערי, כל התוכניות הלכו לעואול בגלל מלחמת לבנון ומה שקרה כסאברה ושאתילה".

יצחק פרנקו, ידידו של יוז'י, אומר ש"יוז'י הוא אדם עם "עין של מזל" ו"שביות של מזל". אחר כוה שתמיד יצלית לשכנע שוטר שלא יעשה לו רפורט, פר שלו. בַּני, כנו של יוזי: "יש משחק שקוראים לו צ'יקט'. פוקר עם ארגעה קלפים סגורים ואחך פתוח. צריך הרכה אינטליגנציה כשביל זה. אכא הוא אחר מארבעת השחקנים הטוכים כיותר כארץ במשחק הוה".

"כבילויים אין כמונו", אומר יוז". "ככה זה אצלנו הכולגרים. יורעים לעשות חיים, אכל גם מכינים כקול־ טורה. כוה גם אני. רנסאנס. פסלים. ציורים. חרשתי את הלובר ואת הפרארו עד שנמאס לי מזה לגמרי."

"יוז" הוא פנומן". אומר הרב אברמיקו. "מכיא ככור לערה הכולגרית. עשה יוומה ככולגריה, שאף איש ממשלה לא יורע לעשות. מכיר שמה את כל האנשים החשובים. צריך לתת לו פרס גדול על מה שעשה". יצחק אלקולומברה: "בדרך כלל אתה מקבל כבולגריה בירה חמה ומרק קר. יוז'י, לכל מקום שהוא בא, שולת לפני זה טלקסים שהבירה תהיה קרה והמרק

כל התחיל ב־1979, כשיוו'י פגש בקוינו של סופיה את מנכ"ל רשת המלונות הבי" נלאומית "אינטר הוטל" שכבעלותה רוב מלונות היוקרה של בולגריה. כך נולך רעיון טימות השכר של ישראלים לשנוע הימורים ונו־ פש בכולגריה. כמה חודשים לאחר מכן מקים יוז'י את חברת הנסיעות "ברון טורס" יחד עם ידידו יצחק פרנ" קו, בעבר עורך היומון הכולגרי "סאר".

"ליוו'י היו קשרים כלתי רגילים עם השלטונות הכולגרים", מספר פרנקו. "אמילו את ראש הממשלה ויבקוב הוא הכיר, וככה התחלנו להריץ קבוצות בנות 50 איש להמר ולכלות ככולגריה. תוך זמן קצר זה התגלגל ל־1,000 מטיילים כשנה. האנשים היו הולכים אורי יוו'י כמו אדורי מגנט. פעם היתה קבוצה שהת־ חילת את הטיול כבלגאן גדול. הכל היה פנצ'רים. אין טיסה. אין אוטוכוסים. אין מלון. כשחזרו אחרי שבוע, את האטליו הראשון שלי בימו. כסוף נשבר לי וקניתי היכיתי ליוו'י ולקבוצה, כטוח שפת הולכת להיות תכי עה משפטית גדולה. מה אני רואחז כולם מחובקים כל הקלאסה שגרה שם היתה באה אלינו, כמו גולדה ומתנשטים ואסילו נתנו ליוזי מתנה – טט מזהכ. לא

יוז'י: "איפה שהיה להם קילקולים, סידרתי. התב" טל מלון אז לקחתי אותם למטערה הכי מפוארת. בבר לגריה סיררתי להם אקסטרות, כי כולם מכירים את

שש שנים אירגן יוו'י צ'רטרים לכולגריה ואן הפי סיס. "לכולגרים ישנו פתנם – אם ישנו פשפש אוד, או שורפים את כל המזרן. היינו כאולם הגשפים של ויטושה, מלון גדול בטופיה", מספר יווי. "אחרי חצות הפסיקת התזמורת לנגן. היינו 100 ישראלים, שתינו כמו שצריך, והתחלנו לרקוד "מים מים בששון". היתה יחר איתנו גם קבוצה יוונית וכולם שנו לרקור ועשן

सावध्यां० ३४

אחד, אחראי על המקום, ואומר לי – תפסיקה אמרתי, למה להמסיקו אנשים נהנים. זה לא ברייקראנס, למה להפסיק? והוא -- תפסיקוז כליכך נעלבתי, שאמרתי לחברה לספל את הרגליים ולהסתלק. זו היתה החביר לה האורונה ששלחתי לכולגריה. מאז אני נוסע לשם

> יוו'י סובו גולד בפלוכריב בולגריה לפני 62 שנה למשפחה ספרדית עשירה מאנוסי ספרד. כן גוריון וד אב ז'בוטינסקי ביקרו כבית סבו, ציוני ידוע שייצג בפלובריב חברה סקוטית לתעשיית חוטים. "עד גיל 22 חייתי בפלובריב", מספר יוז'י, "קראתי את 'קפיטן נמו' וכל מיני ספרי פיראטים, חלמתי על האיים הקרי-כיים וכל מיני מקומות אקווטיים אוצרים, אבל הפעם הראשונה שראיתי ים, היתה כשעליתי כמו סרדין בס־ פינת מעפילים לישראל".

זה היה ב-1948. יוז'י ועוד 1100 מעפילים ברחסו

בולגרי׳. לילה שלם לא יכולתי לישון מרוכ צחוק׳. נור והייתי נוטע לצפון ומוכר כשר לקצבים". כעבור

שמת. פתאום, לא יודע מאיפה, ניגש אלינו בולגרי כמה שנים ביקר בשוויק. "בלוגאנו נעצרתי פעור פ אמרתי למימי.

בספינה "בונים ולוחמים". הבריטים תפסר אותם וכולם הושלכו למחנה מעצר בקתריסין. "עשיתי לבריטים הצגה של לא נורמלי. ממש איריוט. התפשטתי ונשאר תי בתחתונים, עיקמתי את הפרצוף ואת הכתף עשיתי ככה. היו בטוחים שאני מפגר ונחנו לי ולחברה שלי מימי להכנס לישראל. הגענו למחנה מאיר, שררות ח"ן בתל־אביב של היום. גרנו כאוהל. היו לנו שתי תזמו־ רות, מצר אחד תזמורת של שועלים ומצד שני תזמורת של ערבים שירו עלינו מכיוון יסו". מימי: "אחרי כמה ימים החלטנו להתחתן. קיבלנו שתי לירות ויצאנו לחופשה. החלטנו לחסוך את הכסף ולישון על הגב של התחנה המרכזית. באמצע כשאנחנו עולים לגג עם תר־ מילי הגב המרופטים, שמע אותנו בולגרי מדברים בר לגרית והזמין אותנו לישון אצלו כבית. ככה זה אצל

הבולגרים, כולם אנשים טובים". יוו'י: "מה זה טובים. פעם חבר אחר אמר לי, 'איזר ערה דפוקה אתם'. אני הולך ככר להרכיץ לו והוא מיד מרגיע אותי, "יוז", תראה לי רוצה כולגרי, תראה לי שורד כולגרי, תראה לי זונה כולגריה, תראה לי ארס

ב־1956 הגיע יוו'י לראשונה לעטקי הבשר. סורם לכן היה שוטר. "נמאם לי מהמשטרה. המפקר שלי כעם עלי שאני לא נותן מספיק רפורטים. היה אספן בולים והחלטתי למכור את כולם, ובכסף הזה קניתי עם פולני אחר חנות ברחוב ליאון כלום כרמת אביב. עץ. את כל המשפחה הכנים לאימפריה שלו. הבן כני מאיר, יוחנן בארר. גם משם לא ראיתי כסף. כסוף החלטתי להיות רוכל בשר. היתה לי מכונית מיני מייי

> מה שביקשו ממני הייתי מסדר בבולגריה. קלפים, מסעדות, ריקודי בטן, אפילו נשים לא בעיה להשיג בכסף"

מול תלון של איטליו אלגנטי. זה אני רוצה שתיה לי "ב־1963 בסעתי במעם הראשונה לחו"ל. מוזלב

לבולגריה. הייתי חולם על משהד מרופי. יום אוד הי תי כדרבן שבדרום־אפריקה. אמרו לי שיש אי נשם מאוריציום עם דקלים ועצי שושום. למתרת הייתי כבי בדרך למלון הבי מפואר באי. ב־1979, כשייבאתי כד שים מאוסטרליה, עצרתי בסינגפור, ועשיתי טחל בג'ונגלים של מלאיה. נוחדלום, מרטיניק, האיים הקי ביים, בכל המקומות האלה הייתי. אחרכך, כשהה לי פנצ'ר גדול כגלל הבכשים האלה, חשבתי לפנוד פ את כל העסקים שלי ולפתוח עסק בשר באיי סיישל. הייתי כבר בקונטקט עם השלטונות עד שברגע הארון שיכנעו אותי חברים להשאר פה."

יצחק פרנקה "יוו"י תוא החבר הכי טוב. אחד ש" תן את הנשמה כשבילך. איש העסקים מנו ללה א הייתי מת, הייתי בותן בעיניים עצומות ליח" לשל בצוואה שלי".

ין גיותה לגיחה לאחת מדמש היבשות משל יוז'י ברשת המעדניות שלו, שתחילה נקוצה יאחרים YOJI BOUCHERI" בשרי יוז'י". גולת הכותרת של האימפיה - התנות בגן העיר בתל־אביב, שבה בין השאר נש המישה כוכבים, גבינות אירופיות, המאה ב־12 טעמיק יינות שרדונה, קורדון רוו, וקורדון בלה. בבשר משל גרהארד שולץ, מומחה עם דיפלומה מאוניברסיטה וד רטמונד, ולידו צוות של גרמנים המשלימים את ה"טאץ" הבינלאומי של המקום.

ב־1966 הקים יוו'י את המעדניה הראשונה שלו, ברימון. "את הפרסומת הכי טובה שלי קיבלתי הוקא מהחרדים. מיד כשפתחתי את החנות הם פירסמו כיוב "אזרתים נכברים, אל תקנו כשר של יווץ כי מוכרים שם רברי פיגולים". מיד התחילו כל סביון, רימון וקיד און לקנות אצלי בשר חזיר."

אתריכך פתח חנות ברחובות שנשרפה. אומרים שהוצרדים עשו זאת. ועות בפינת שטריקרפנקה, לא הרחק מביתו של אברדם שפירא. צפונה משם נפחה בינתיים "כשרי יוז'י" בנותו אמירים (שנסגרה בינתי ים), כנוחה אביכים וכפר שמריחו. טעם של טעם, וע פים איטלקים, עץ ספרדי, מרתפי יין התומים בדלה כגן העיר, הבת עליזה ככפר שמריהו, הגים ג'קי יהד עם הכדורסלן מושי ארואסטי כנווה אביבים. יווי השי רון של כולם.

יושב על כיסא "ארצ"י בנקר" כסלון הווילה שלו בסביון אומר יוו'י: "אני לא רוצה שתעשו ממני סום איזה מולטי מיליוגר. יש לי מסך לצרכני הבשר ולכל מי שעובר כענף. אפשר לעשות אטליו עם חלוקים לבנים ונקיים, כלי ריחות וכלי לרמות את הלקות אצלי זה לא כמו פעם, כשכל אלה שהיו בענן היו מושבים את הרגל של התרנגולת מאוצרי המשקל ומר מים את הקליינמ. בסופו של דבר הם מרמים את עד מם". בני: "בוכות זה אבא עשה כסף. לימר אותי שה קליינט הוא כמו פרה שצריך לחלוב אותה בעדינות בעדינות, אבל בשתם פנים ואומן לא לשתום אותה".

חצר שוק הברמל בימיו מוק המערים מבירים אל נכון את אברם דבוקי. שב"באסטות" שלו היית משו את עובי הדבוקי הטעימים ביותר. קא לו גם אברם סודקו, בגלל מוצאו מצוקי, והערכים מהשטחים ודיו קוראים ו צנים כרמל, להבדיל מאברם אחר,

אנים רבוקי, ששמו האמיתי בכלל שום ננון, היה מהטיפוסים היותר שערם" של שוק הכרמל כת"א. רק פושים ותביבים היו מנסים להצר שם ת נעדיו או להכניסו תחת כנפיהם. נשנילו הילדות שלו התלים לתמוך מהן ת האפשרות שמישהו בבית הספר עיט אותן באמירונ "האבא שלך הוא מל נאסטה בשוק". לפיכך עשה הטבה נקטעית לענף המסעדנות, עד שלפני שישים מספר נות ביפו ופתח מסעדת וגים ופרי ים כשם "העוגן" (רחוב מעלור 15, מעל נמל יפו, סמוד (שפת החבייה של יפו העתיקה). את

בינאמות" שלו בשוק הברמל לא צרים, עד כמה שירוע, לצרקה הוא זע שענים שמהסירור הזה מרוויחים משנים במסערתו, שבן היא זוכה שעוה היתה עדות נתרצת לקביעה זה גשמים מן המיטב, עובים שחורים מהונים מרהיבי־צורה ורבי־טעם, ניצנה ריוניות עם טעם של פעם.

ברם עצמו כוען שכמו בשוק בומ - כך ביפו: הוא מגיש ללקוחותיו שח שב, קח מחירים הוגנים ותצא של בריכות.

ביותר בעד הכסף שלהם. חה מה שאני

אין לי הרבה השכלה, הוא מעיר אחר מן ה"קבועים" שם. הוא סיפר לנו ראשונות – החל בסלט טחינה (טובה).

קטעים אתה צריך לתת להם את הטוב אנחנו ברר. וכך היה. עושה במסעדה שלי. כמו שנשוק הברמל לא החזקתי ענבניות קפואות, כך בשבוע שעבר היו כמה שולחנות פנויים לייכוש לומן ממושך. לאחר שיוכש במסעדה ביפו אני לא מחזיק דגים ונחסכה מאתנו החוויה לפתוח את מקלפים ממנו את העור יחר עם שככת

אברם דבוקי הוריד עוגן ביפו

הביא אותנו למסערה של אכרם הארוחה במנתר עשיר של מנות

על עצמו, עד היום אני כותב צ'ק אחד שלפני כשכועיים, במוצאי שבת, היתה דרך גזר מרוקני, פטריות ככושות, סלט עם ארבעים שניאות. אבל תראה לי בנק המסעדה מלאה עד אפס מקום. עצר חצילים עם גמבה ושום וכלה בפרוסות אחד שלא יכבד את הצ'קים שלי ולא בפתחה טנרר. נהג הטנרר, גם הוא מן פלמידה – מעושנת ומלוחה. רק חלק חשוב כמה שניאות עברית יהיו כו. מה ה"קבועים", שהגיע עם אשתו וילריו, מהיצע המנות הראשונות מופיע שלמדתי בלי השכלה – מסביר אברם – אמר למלצרים: אין דבר, עד שיתפנה בתפריט. תוכלו, איפוא, לכקש ולקבל, קרת הפירות שקיבל שולחננו בתום זה שלקוח של פעם אתת זה לא סתורה. לנו מקום, אתם יכולים להעלות על בנוסף למופיע בכתובים, גם סלט אתה צדיך לקוחות קבועים כדי שהעסק הטברר שולחן וכסאות ולהגיש לנו קצת טבולה; מרק טרטור: נתח גבינה שלך יעבוד טוב וכדי שיהיו לך לקוחות "מוטים" ושתייה. כשיהיה שולחן פנוי, בולגרית: דגי אנשובי: קוויאר ושל רג הכורי): לקררה (עשוייה מדג טונה) ואפילו ליקורינו עשוי מרג מליטה

כשהגענו לשם לארותת צהריים קטן־מירות, שהומלח כרכעי זניתלה

קפואים. הכל טרי, אורינגל. אפילו הסעודה מעל גכי ארגזו של טגדר. המלח, שולפים את אידרותיו, שורים אל נכלל נסיונה תן פתורה טובה, תן משטים אני מחזיק רק של הבנרת, לא מצאנו מסעדה נקייה ביותר, מפות אותו בחומץ (עם שמיר ופלפל) ומגישים צתורות, שרותים מכהיקים. פתחנו את בחברת עראק.

אז אם כבר התגלגלתם לנאה־מרמרס

לם אתה מתגלגל במקרה לאיזור אולי יש טובות ממוה. אבל היא להילומין כוסית ברודי של מבש ידוע בצפון יוון ושמו לגמרי לא רעה. מלבר ווף ואווירה "מטקטה". מוערקאראס, אולי תתנלגל במקרה לעיות דיינים הסמוכה לאזור זה יעם היצע דחב למדי. המון המווש ופתה נאוד פרפרס. לא רחוק. בסך חבל פון ע"ם מומל התעופה של בן שאתה פונש במסעדה הזו גם ללווקי. ואם אתה מתנלגל במקרה לאדשומים (חובה תיירים מרחבי השלם מתנלגלים ומניעים איכשהו לשם), תניע ודאי לחוף המפרץ עם מעני הדיינים, השברנות, חנויות המשלת ותיין. אם תתמש איזה קנונה לפעוד בה, הדוב ימליצו

ובני-אדם מכל העולם יש בה תפריע שם טעים והמחירים הוגנים. עד ברי כווילידערמול. ברקע מוסיקה יוונית

"שמאלציות", מול השינים שפינות וסירות תמתודוות במענן מסלעי על חשולתן רצוי שיהיה, להשלמה תאווירה, בקבוק של "אווו" אם לא ימון על העבונה של פאנום, היא הומות בקבוק שכוה, בפוף הארוחה המולה מכולו. המומולה היא הומנה בקבוק שבוויה בום אונו. או י מהו

עברנה מצוייה באי יווני מצוי שמורגל בתיירים: ירקות ממולאים. מרו ים על שרציו חשונים, דנים, בשו בבש בצורת תכנה זו ואחרת, כשהשומלסי, כמוכו, בראש רשימח המבוקשים. פאנוט ולוא לא דק שמה של חטברות. פאנוט תוא גם שם הבעלים – טיפוס מקומי "ציורי" למדי, עם זקן חסרוק לצדריו, לכוש מכנסי ב'ינט, גרביים ירוקים וסנדלים תומים! ככה זה מוצא הן בעיניה או

ההיצע שלאחר ה"מוטים". הקלאמרי שאכלנו היה ערין ועשוי כהלכה. החסילונים (ג'מבורי) היו בסדר גמור. אף כי רצוי היה לטרוח יותר בניסויים מחול שרבק בהם. הלוקוס הגדול שנחת לאתר מכן על שולחננו היה מעולה. אמנון הגליל ושל הכנרת, כמוכו) הכהיר בטעמו וכגווניו את ההכדל בין אמנון

חסילונים, סרטנים, קלאמרי וכל

סוני הרגים הטריים המצויים כשוק - זה

דגים. מהים אל "העוגן" של אכרם

כלי תחנות ביניים (צילום: שמואל

הכריכות לאמנון האגם. מחירים לדוגמה: סלטים למיניהם - 3 שקלים. דגים בין - 20 ל־28 שקל. מי שלא אוכל דגים יכול לסבל כשר

בכש ואומצות למיניהן.

37 Hipegio

דרפתקה אסתטית

ישים ציורים של שאגאל, קנרינטקי, מורליאני, סואן, גוגן וכארבעים אמר נים אחרים, מאוספים פרטיים בשווייץ, הם כוכבי תערוכה חדשה מוגה עד מאטיס" – שנפתחה השבוע במוזיאון ישראל בירושלים.

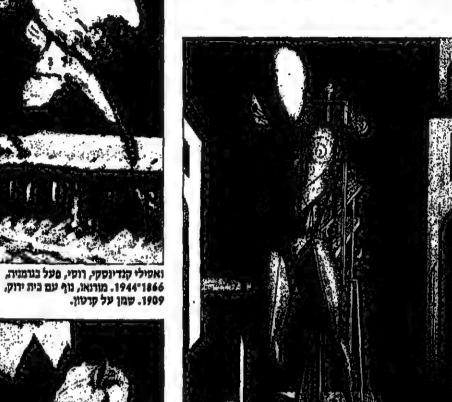
התערוכה מקיפה שמונים שנות אמנות מודרנית, ומרכות לראשונה תחת קורת גג אחת יצירות השייכות לאספגים שונים, שחלקן מעולם לא הוצג ורוכן המכריע טרם הוצג כארץ. כמה מהיצירות הללו מכוקשות מאוד לתערוכות ברחני תכל, כך שכינוסן כאן נחשב למאורע בעל חשיכות אמנותית

בתערוכה, הכוללת טוות רחב ביותר של אמנים ויצירות, ארבעת מדורים. פותחת אותה התקופה האימפרטיוניסטית והפוטט אימפרטיוניסטית, הכוללת יצירות מאת מונה, סיסלי, גרגן, סזאן וסיניאק. בעקנותיהם באים ציוריהם של כמה מהמפורסמים כאמנים האוונגרדיים כשני העשורים הראשונים של המאה ה־20: פיקאסו, ואן דוגגן, לאריונוב, קנדינסקי, שילה, קירכנר, מארק ומודליאני. המדור הבא, "בין שתי מלחמות עולם", כולל את ההתפתחויות המאוחרות של הקוביזם בעבודות בראק, לז'ח וגרי, וכן כמה משיאי היצירה הסוריאליסטית בעכורותיהם של דה־קיריקו, ארנסט, מירו, מאגריט, טאנג'י, קליי, רואו, כלתוס, לה־קורבוזייה ופיקאסו. בחלק האחרון – אמנים שהגיעו לבגרות אמנותית לפני מלחמת העולם השניה ובהם מירו, לורנסן, הפוורת, ביל ומאטים.

בין ארבע יצירותיו של פיקאטו שבתערוכה נמצא תצריכ משנת 1935, בו - השתמש האמן כחלק מהאיקונוגרפיה אשר שנתיים אתרי־כן – שימשה אותו ליצירתו הגרולה "גרניקה". עכורה זו הושאלה למוזיאון מאוספה הפרטי של מרינה פיקאסו, נכרת הצייר, שירשה חלק חשוב מהענורות שנותר בעובונו. הקשר בין מרינה פיקאסו והמוזיאון הירושלמי נעשה על-ירי יאן קרוזייה, הכעלים של גלריה קרוזייה כוינווה ומידידיו הוותיקים של מוויאון ישראל.

כל היצירות שבתערוכה הושאלו על־ידי אספנים מידידי מוזיאון ישראל כשווייץ שכנו את אוספיהם במשך שנים רבות, חלקם עוד לפני מלחמת העולם

"כיום, כשמחירי יצירות אמנות חשובות מרקיעים שחקים, מהססים אספנים רבים להשאיל את אוצרותיהם למוזיאונים, למרות זאת נתאפשר לנו עתה להציג מיצירותיהם של גרולי אמני המאה ה־20 שהשאילו לנו אספנים שוויצריים שנשארו גאמנים לעקרון שיש לאפשר לקהל הרחב גישה ליצירת מופת. חשיכות התערוכה היא בכך שאת היצירות המוצגות בה לא ניתן לראות בשום מוזיאון, בעצם היותן מוצגות לראשונה כחטיכה אחת ומהיותה של כל עכורה הרפתקה אסתטית בפני עצמה" – אומרת סטפני רחום, אוצרת לאמנות מודרנית במחיאון ישראל ואוצרת התערוכה.

ג'ורג'ז דה קיריקו. איטלקי, 1978-1978. הקטור, 1916, שמן על בד.

אגון שילת, אוסטרי, 1918-1890. דיוקן אשה בכובע שחור (גרטי), 1909. שמן על בד.

מאלו פיקאטו, ספרדי, פעך בצרפת, 1938, האשה בחצי־גוף, 1938.

רנח מאנריט, כלני, 1898-1967. חניון צרוף. 1948. שמן על בד

פייר בונאר, צרְמָתִי, 1947-1967. חמקור, 1917, שמן על בד.

אורי באטיס, צרפתי, 1954-1969. פנים עם שרך שחור, 1948. שמן על בד.

39 Blaeain

לטכנולוגיות המחר דרושים הנדסאים וטכנאים היום.

במכללות הטכנולוגיות של אורט נפתחים קורסים להכשרת הנדסאים, טכנאים ומורים לטכנולוגיה.

רחובות

לבחע..ם

בבד-סבא

ניבורי ישראל 2, טלי 453696 08-453696

המכללה הטכנולוגית אורט גבעתיים

המכללת הטכנולוגית אורט ע"ש שפירא

כביש ראשי ליד המשטרה, טלי 052-31557

רחי גולומב 15, טלי 318555-33

מכינה קדם-הנדסאים.

המכללה הטכנולוגית אורט עייש לבוביץ

איזור התעשיה, נתניה, טלי 05-333744, 053-332727

טכנאים והנדסאים במנמות: אלקטרוניקת, חשטל, מכונות,

מחשכים - ענ"א, מכינה קדם-חנדסאים וטכנאים, מדריכים

* טכנאים והמדסאים במנמות: אלקטרוניקה, מכונוח, מכינה

הנדסאים כמנמות: אַרריכלות, בניין, קרור ומיזוג אוויר,

הנו טאים במגמות : חשמל, לימודי הסכיבה-אקולוגיה, (מוכח בוגרים גם בתעודת טכטאי כימיה), מכינה

תפוס גם אתה נקודת זינוק לעתידך קרוב למקום מגוריך החלה ההרשמה לשנת הלימודים תשמייט לתואר הנדסאי במסלול בוקר (2 שנות לימוד) או במסלול ערכ (4 שנות לימוד).

* מורים הנדסאים + מכינת קדם-הנדסאים. המכללת הטכנולוגית אורט ירושלים

טכנאים והנדסאי השמל, מכונות, ארכיטקטורה ובנין. מכינת קדם-הנדסאים.

תל-אביב

13-396171 מייא, טלי 28-396171 מייא, טלי טכנאים והנדסאים במגמות: אלקטרוניקה - מחשבים, אלקטרוניקוז - תקשורת, מערכות חשמל - חתמחות פיקוד

מכינות קדם- חנדסאים וטכנאים

כרגויאל המכללה הטכנולוגית ע"ש בראודה

נקודת הזינוק לעתיד טכנולוגי

חמכללה הטכנולוגית אורט גבעת-רם האוניברסיטה העברית, נבעת רם, טלי - 02-533141 הנדסאי אלקטרוניקה, מחשבים - ענ"א, מכשור ובקרה.

רחי הנביאים 44, טלי 222215-02, 125999-20, 225919

המכללה הטכנולוגית אורט ע"ש סינגאלובסקי

ובקרה, מכונות - בנית מכונות, מכונות - כוח וחום.

טלי 98804,03 ת.ד. 78 כרמיאל במנמות: הנדסאים, אלקטרוניקה, תעשיה וניהול, מכונות,

ק. ביאליק

רחי ניר-עם טלי 14-720141 טכנאים והנדסאים במנמות: אלקטרוניקה, מכונות, מכינה קדם-הנדסאים וטכנאים.

משהו:

מדור הרכב

צריך ללמוד להנות מכל דבר, אפילו מזה שעושים חיים.

נני הארבעים לבאריקדות!

מזין מה באוויר, ובמבט לחרשות מחסנים את מלם ער גיל ארבעים.

פעם ראשונה לי שאני מעל לגיל בשכיל משוו שכולם מקבלים, וזה משונה במקצת. כא לי לחלות בפוליו רק כדי להראות להם שסתם וילולו כנו, המעל־ארכעימים.

עם כהלת האיירס היה הרבה יותר טוב. היינו מונה. נתפסנו לפאניקה כמו כולם. לא נתתי את דעתי כלל על אלה שכבר לא צריכים לואג, ואולי עכשיו אני נענש על גבהות לבבי. שמחים בינלאומיים עד מאוד, כולל ממציא השוליו עצמו, תהו, וכצדק, מדוע בישראל שמנים רק עד גיל ארבעים? וגם אני שואל: מי המיככם לקבוע את קו תגבול הזהז האם בן אנעים כבר לא מסוגל אפילו לקבל שיתוק לוים פשוט? או אולי לא איכפת לכם אם יקבל צ לא יקבל, כי ממילא אף אחר כבר לא ירגיש.

מפלגת הפנסיונרים צריכה, לדעתי, ללחום מרצות למען חיסון עד גיל ארבעים וארבע לפתת. עשרה אחוז תוספת לגיל שנקבע, ואז גם

כולם כבר יורעים את הפטנט: תוקעים אנטנה על הגג ומחזיקים במכונית רק שפופרת שלא מחוברת לכלום, ובדרך מדברים פנימה.

ואחרים שאין להם. האם זה צורקז לאו. אכל

ירועה גם התחכולה של חסרי המזגן לסגור את חלונות מכוניתם הלוהטת ולחייך כהקלה ברמזור בעודם נוטפים מלמטה.

וככו. יש אנשים שיש להם טלפוו כמכונית.

ברם יצרני הרכב לא יודעים רחם, ומוסיפים בכל שנה אכזרי־מעמד חרשים. לכן יש עכשיו אנשים המתאמנים בסידרת אימונים קשה ומפרכת, אכל זה שווה את המאמץ, כי כסוף --המוכשרים מסוגלים לפתוח ולסגור את חלונות המכונית ככה שמבחוץ זה נראה כמו חלונות חשמליים.

אזהרה

מכיוון שאינני די אמיץ.

הסוראים לעצמם ברעש גדול אנשי השלום. אינם ברוב המקרים אלא אנשי ההשלמה. לא רק שוה לא אותו דבר. זה ההיפך.

"אילו סירסמתי את שמי וכתובתי אינני

יודע מה היה קורה לי למחרת פרסום מכתבי

בעיתון. לכן עלי להישאר בעילום שם, אולי

החלטתי לפרסם את מכתבי זה לנוער

היחודי דווקא כדי שיידעו שלא כל הערבים

קיצוניים ולא כולם בריוק תומכי אשיף.

קולות שאין שומעים

יש פעמים, גרירות ובודרות, שקול מגיע, שלנו. לנו חשוב לגדל ילדים שלא יגדלו כמונו, ווכה שם לכותרת האיומה "ערכי שטוב לו": וושל הזה מרכר כלשון שמראה לי שיש תקווה.

הפעמים האלה נדירות לא רק משום שהקולות מעטים, אלא גם מפני שממעטים לפרסם את הקולות האלה. אתם הרי כבר נולים ויודעים שלא כל קול מתפרטם.

לכן אני עוצר וקורא פעמיים ושלוש קטעים מו אלו שפורסמו ב"מוניטין" האחרון בכתבה ול ערביי הגליל:

ישמר הלידות הצממצם באורח דראסטי. ארנעו עם העניין הדמוגרסי שלכםי אומרים הצעירים, יאחרי שניים-שלושה ילדים אנחנו שנים את החנותי. כוסת חולים וטיפת חלב - . מייעים כהדרכה ואספקת אמצעי מניעה. האם לא התייחסו כאן למסיונריות הממוסרת של ציטצום הילודה כאל מזימה יהודית? מזכיר ושעצה נוצה בעליל לפרוין בצדוק רועם. גם לשינור. יהדמגורפיה זה בראש שלבם, לא לאחרונה במרור המכתבים של "מעריב לנוער",

ואני תמיד חשכתי כי מי שרוצה שלילרים שלו יהיה מוב, איתו לא תהיה שום בעייה לסגור

כדי שלא להרבות בציטוטים (האם שמעתם היישר למכתב של נער ערבי שהתפרסם וערבים, רק כך יש סיבוי לאיזורנו".

אני, ערבי ישראלי בן 17 חמתגורר בכסר בגליל, רוצה ומעוניין לחיות רק בישראל. טוב לי כאן, אני אוהכ את הארץ הזו, והייתי מעוניין שישרור שלום באיזור, כדי שיהיו לי חברים יהודיים, ושחברי היהודים לא ימחדו ממני כשאני מגיע לביקור בתל־אביב.

אינני אומר שלסלשתינים לא מגיעה מרינה. אכל הדרך שבה הם מנסים להשיג על הטרנספר הסלשתיניז פלשתינים מוסלמים אותה ספולה בעיני. מדינה שקמה בררך הפשע אש הריש ואמילו יבני הבטרי בולם מדברים מגרשים מהארץ פלשתינים נוצרים), נעבור מדינה רעה. תנו יד לשלום, יהודים

יש משהו במה שכתב לי שלמה שחוח, ויש כזה יותר ממשהו כמיוחר לפני בחירות: אם הוורים הרבה זמן על איזה דבר, בסוף יהיו

כאלה שיאמינו כו. אם מאמינים תרבה זמן באיזה דבר, כמוף יהיו

ילד חוץ, רוצה בטחון

ארנס אולי לא שמע את השאלות האלה, אכל את וערת החקירה ככל־זאת. ירע אל נכון שהוא נתון בין הפטיש והסדן. הפטיש במקרה זה היתה מפלגתו שלו ובראש וראשונה – קורמו, אריאל שרון, האיש שלא עיכל את פרידתו ממשרד הבטחון והחל לשגר חיצים מורעלים לעבר מחליפו כמעט מהרגע הראשון שלו בתפקיד.

זירת הקרב של שרון היתה סביב שולחו הממשלה. הוא היה תוקף את ארנס כאמצעות שאלות רטוריות כמעט בכל נושא, ודואג להבליט את דעתו על כישוריו הכטחוניים של ארגס. התקפות חריפות וארטיות כאלה לא שמע ארנס אפילו מיריביו הסוליטים, שידעו שמלאכתם נעשית נאמנה כידי

על מעשיו של ארנס בלבנון נהג שרון לומר שהם שהכניסו את צה"ל ל"בוץ הלבנוני" וחיסלו את הישגי המלחמה. כנגד תגובותיו של ארנס למהומות קשות בשטחים ורצח אהרון גרוס, למשלו, טען שרון שמשרד הבטתון נכשל בתפקירו והוא חייב לנקוט יד קשה ומדיניות כרורה ומרתיעה.

את כל מה שלא אמר שרון סביב שולחן הממשלה, השלימו בקפידה אנשיו (אודי דן) במאמרי ארס בעתונות. בטוכילב אופייני היו מכנים את השר. שלא שירת מעולם בצה"ל, בכינוי הגנאי "ערופסור" (עוד לפני שנודע, אבוי, שגם פרופטור הוא לא...)

גם בשטחים, אצל המתנחלים, שמע ארנס השואות לא מחמיאות בינו לבין קודמו. כאשר הגיע לתברון, אחרי רצח אתרון גרוס, היה הועם נגדו כה רב עד ששומרי ראשו חששו שהמתנחלים עומדים לתקוף אותו פיזית. המתנחלים צעקר וקיללו ודרשו מדיניות בלתי־מתפשרת. באותו יום ציטטה כותרת ראשית כאחד העתונים את ארנס כמתבגד להחלת מדיניות של "יד קשה". זה, אגב, לא הפריע לו להציע בפעם אחרת לעקור פרדם ולהרום בית בכל מקום בו תיודה אבן. ארנס היה כטוח שניתן יחיה להסכיר זאת לאמריקנים ובפרוייקט אחד בודר: התעשייה האווירית וה"לביא". כ"הגנה על בשיחות התנועה בדרכים". "את זה הם גם את ההחלטה חזאת, על ייצור מטוט קרב ישראלי

אגב, לוכותו יאמר שהבין, בגיגור לרכים מחבריו למפלגה, כי איראפשר להתעלם מעמרת וושינגטון, גם כאשר מדובר בעניינים חשובים כמו בטחון המדינה. כאשר נכנס לתמקירו היו היחסים עם ארה"ב במשבר --פרי מעלליו של שרון. אחר מצעריו הראשונים היה ביטול החלטת שרון לדרוש מארה"ב תשלום בעבור העברת לקחי מלחמת לבנון מירושלים לוושינגטון.

הישרוניוציה הורגשה גם בתחומים אחרים. למשל, בהסכמתו לארח כלשכתו נציגי ארגונים כרוגמת "אמהות נגד שתיקה", או בהקפרתו לבקר מדי שבוע משפחות שכולות של מלחמת לבנון. שרון ואנשיו לא היו זקוקים אמנם לצידוק כדי לתקוף וללגלג על ה'פרופסור", אבל ההתגרויות האלת עוד חידרו את חרבותיהם.

הדקירות כאבו. מקורכיו של ארגם אומרים, שלמרות התעלמויותיו חסומביות משרון והקסדתו שלא לענות לו – ארנס חשש מהצל הגרול ומהנשיפה הבלתי־פוסקת בעורפו. בחדרים סגורים נתג לומר על שרון דברים לא מחמיאים, פעם אחת אף שמעו אותו רק בנק, הוא היה גם ידיד. הם ראו בו את דוברם שואל בועם: מה האיש הזה עושה בפוליטיקהזו הוא חרי הנאמן ביותר, את פטרונמ ונציגם. דלתו היתה פתוחה לארנס אומרו להעימות עם שרון לא חוסיף לו כטחון. שיהמכן את ישראל ליפן של המזרח התיכון ותשווה אולי זה גם אחד החסברים היותר חשובים להיסוסיו אותם ל"בואינג", "ג'ערל דיינמיקס" ו"מארסל דאסר". בעניין הנסיגה מלכנון. הוא, כנראה, משש מאור להיות אם רבין מרכר על תעשיות בטחוניות שגדולות על זה שיסתום את הגולל על הישגי המלחמה של אריק המדינה, ארנס חשב שלישראל אין סיכוי לשרוד בלי

ארנס לא החליט על נסיגה. גם כמקרים רכים אחרים ליווה את קבלת ההחלטות שלו תהליך ארוך. של התלכטות והתחבטות. למשל, מינוי וערת זורע היה אחראי בשעתו ליצור ה"ערבה", מטוס נטול לחקירת פרשת אוטובוס 300. ארנס לא רצה למנות את הוועדה. הוא חשש לגורל שבויי צח"ל שבידי אש"ף, ויותר מכך האמין שמחכלים צריכים למצוא את מותם כמעולות מסוג זה ללחץ הציבורי והעתונאי

Hinesin 42

לארנס היה רק מפלט אחד מהבעיות בצה"ל, מצילו של שרון, מהתלבטויות והתחבטויות כואכות. . 13 ה"לכיא" זו היתה הטריטוריה שלו והוא שיחק בה על כל המגרש. בלשכת השר היו נערכים דיונים מעמיקים וממושכים על נושאים כמו: בחירת כנף מתאימה ללביא. ארנס ניגן בריונים האלה כינור ראשון. "שר בטחון, פרצו החוצה בשטף: "ארנס" – אומר את התעשיית", קראו לו מאחורי גבו, והמהדרין הוסיפו: שר התעשייה האווירית.

שכן הנסיון לצייר את ארנס כמי שעסק מרבית זמנו בהפעלת התעשיות הכטחוניות והעסקתן בטרוייקטים בטחוניים – רחוק מאוד מהאמת. ארנס עצמו מודה: "זו אולי נקודת חולשה שלי, אבל בתקופה בה שרתתי כשר בטחון לא הזמנתי מהתעשיות הבטחוניות אפילו לא פיתוח אחר של אמצעי לחימה".

ארנס חטא אולי בכך שלא שם קץ לפרוייקטים מיותרים ויקרים שהחלו בהם קורמיו (ואשר את חלקם הפסיק אחר־כן ב'דקה ה־90" יצחק רבין). התערבות של ארנם בפרוייקטים כאלה, שגם לרעתו הם בחזקת שערוריה ובזכוז, היתה חוסכת למדינה כסף רב. אבל ארנם פשוט לא התערב – לא הזמין ולא הפסיק

ארנס נהג בקצינים כיו"ר תועצת אנהלים. הם רצו שר דומיננטי עם הנחיות חד־משגעיות ודברים חותכים והוא בא אליהם עם תיזות ואנטי־תיזות".

את אהבתו, זמנו ומירצו השקיע במקום אחר מתקרם, ירש מקורמיו, אכל במקרה זה נקט ארנס במריניות של התערבות כלתי־מתפשרת. הוא עסק ככל דכר הקשור ב"לביא" – מבורג והנרסת אנוש של תא הטיים וער נסיון מוצלה להוציא מהאמריקנים הסכמה להמרת כסמי סיוע לצורך הוצאתם כישראל לטוכת פרוייקט ה"לביא", כמובן. בימיו נהפך ה"לביא" לנושא הרגל של מדיניות הבטחון כולה, והתעשייה האווירית זכתה ליחם שאיש במערכת הבטחון לא זכה לו. "היתה לנו תחושה" – אומר גורם במערכת הבטדון - "שאין דבר מלכר ח'לביא'. חכל למענו ובעבורו כולם למען אחר".

בשכרון החושים הזה לא חזה ארגם את שעלול לקרות, את המצב שבו יתברר שאין כסף ושהברירה היא צה"ל כלי לכיא - או לכיא כלי צח"ל. נכון, גם המטכ"ל אשם בחוסר יכולתו לחזות את העתיך ולהבהיר את סוירי העריפויות האמיתיים שלו, אבל גם שר הבטחון אשם. למרות שארנס טורח להרגיש: חבעיות לא החלו בתקופתי. הן נולדו אחריכך. אצל

מבחינת אנשי התעשייה האווירית ארנס לא היח אנשים הקרובים בפניהם ככל עת ולכל נושא. הוא ראה בהם את מי

תעשיות גרולות ומפותהות שיורעות לעשות הכל. היה ברור לו שתעשייה אווירית שאינה מייצרת מטוס אינה ראויה לחיסרא תעשייה אווירית. הוא עצמו יומרות - ובצרק, עכשיו, סבר, הגיע הזמן לנשת **דעיטר**

בצה"ל עדיין לא סמה או תנועת החתנגרות חגרולה ל"לביא", אכל החלו כבר תחושות של אי

מאוחר יותר, בימים בהם דנה הממשלה בנימל הפרוייקט וארנס כבר היה שר כלי תיק, זוכרים אשי הצבא איך תחושות, שהיו אולי מוכלעות כימיו כשר המשתתפים בישיבות האלה – "היה חושק שיניים מתחקר כמו זיגל את אנשי הצכא, מצפה ממש למעדה שלהם ומנצל כל גמגום כרי לטעון שהנה, הקצעים האלה לא יודעים על מה הם מדברים".

ארנס בילה רבות בתעשייה האווירית וגם התעונ אהוב ומוכשר, בעל תואר שני במינהל עסקים.

מות ה"בייבי" שלו.

אם יהיה ארנס שר בטחון הוא ימלא את הבסחה להתפטר – אם וכאשר.

מה עוד יעשה ארנס במשרד הבטחון אם יחוור

פחות או יותר באותה דרך, כשהמבט יופנו כל המ אל דעת הקהל העולמית ובעיקר לוושינגטון. ארנס י להגיב בהריסת בית על כל וריסת אכן. אבל הוא יכליג אם יתברר לו שהאמריקנים לא קונים את התגובה הואת. סכיר להניהו שהאמריקנים לא ישנ הוא לא יצא מכליו כרי לפעול נגר כפרים שיניפו דגלי פלשתין, הוא גם איננו רואה סיכה להכנים את החיילים לתוך קסבות ושכונות צפופות. בסך הכל

ומעבר לכל ענייני היוםייום האלה, ארנס, אם יחור למשרר הבטחון, ימצא שהחיוך הועם ההליכוה שלו כבר אינם כוכשים לכבות. המים בבריכה יהיו קרים הרבה יותר, והשטיח כבר לא ארום. שלא לרנו על התקשורת ועל צילו המאיים של שרון. חיים קשים

הבבר שהופעל עליו, היה משקל רב בהחלטתו למנות נוחות. קצין בכיר בחיל האוזיר אמר כאותם ימים ש הבטחון לוחץ אותנו קשה עם הריצה חסרת המעצורם שלו ל'לביא'. אגחנו ממש חשים כלחץ שקשה לעמר

פנטרארז

ננר לשם כבוד

אונה להתנאות בו.

ש שכאה ליאורה.

ל העוק לה את התואר הנכבר ביותר שיכול לרעתי

לתיק לאשה: "גבר לשם כבור". או כפי שאמר לניר:

היום על ה"אבל". לא על הגבר. משום שאייל

פעלם לא הסתייג מגופה של אשה. עולמו

ואילו הצויטטי ראה כגבר את הבעל־חיים הנעלה, ואילו

מתד כך, כאשר הכיר את ליאורה, העניק לה

אואר הכנור שאין למעלה הימנו, ונדדנם שליאורה

אייל, עומד לסיים השבה את לימודי המשפטים

גליה בתושה הנשי, ראתה את הסדקים בשריונו

ל צייל. שריון העשוי מתווי פנים יפות, בטחון

למלי, ענד צבאי, גבר שכל ימיו ראה בחברות אן

ניקה, את תמצית עולמו. לגביו, החברים שגדל

אם שמר איתם בכית הספר, ששירת איתם בצבא,

תצונו קהיליה, שבה הוא רוצה לראות את מרצופו

שיר. שם הוא שואב בטודון, מקיף עצמו כהם כמעגל

עריון מצוי כגיל חברות. ביחר. גברים־נערים

מנים עניין בעצמם. מציבים קורים של כבוד,

אכל, מעשה שטן, אחר לאחר נשמטו חבריו מתוך

תעל ההרוק. גבי מצא לעצמו ירירה, מוישל'ה

הותן, ויימקה ככר מזמן גר עם נערתו. בכל אלה חש

ת מש לפתע בודד ונבוך. אולי לכן, כאשר נקלע

א שעדון הלילה, ופגש שם כזוג עיני סינליה

שור אמר לעצמו כי מערכת יחסיו עם ליאורה

שה על מקריות. על הבלתי־צפוי, אייל משך את

וום כש במסרה, אל מועדון הלילה. בשעה 2 של

לש יום חמישי וחיא היתה שם. פגישה מקרית.

יות לנכיו היא היתה כזו. הוא נאחו במקריות כדי

אן להחויב. לגביו, היתה ליאורה בחירה. שהוא

של לחנור עליה שוב ושוב. בחירה שהיא ההיפך

משויםת. כוזרה שהיא מוצר של צירוף מקרים ותו

אול התרים המקיף אותו. מענל של גברים שאמשר

לחו אתם באורה משוט, בלוי. בלי מסיכות, בלי

לחשוב איתם יחד בכל רם בלי לחשוש שמור

מישומשו כואת כנשק נגדו.

ושה נוסה של אשה.

י⊔ הבחיר את ליאורה בתואר הככוד: ער לשם כבוד" כאילו הוא מתעקש לשמור עריין על

שלמ, חש כי המבצר שכנה סביב עצמו מתמוטט.

נכל אלה תנשים לא תפסו מקום בחייו.

פונות של הישנים, סמלים כדי לחודהות איתם.

לו. מנר מניר כשנה אחת, אבל. מדבר כמי שכל

ממי העולם ניגלו לו ושוב אי אפשר לרגש אותו,

לשה הא גכר בנפש אבל אשה על־פי גופה".

ם בתעשייה האווירית היו שחשבו כי הלוון מוגום. ארנס, שהיה כעבר 15 שנה בתעשיה האווירית ושימש כסמנכ"ל ומנהל חטינה ההנדסה, הרגיש כאילו חזר לארץ ילוותו ולצעצועים שכה אהב. כסך הכל, ארנס פגש שם ונים מעמיתיו לעבורה ראו, תתושה נעימה אל מול הניכו והמכוכה שגרמו לו המיפגשים עם קציני צה"ל.

באופן ישיר בניתולה – למורת רוחם של רבים נה כשהוא משליך הצירה את תדמיתו המנומסת השלות מאינטריגות, הדיח ארנס את המנכ"ל מאיר וניר ומינה תחתיו את חברו משכבר הימים ועפיתו לסמנכ"לות התעשייה האווירית, שלום אריאג. כעיסקת חבילה (ראה פרשת משה לוי והמשוח) הרביק ארנט לאריאב גם מינוי פוליטי קטן: יוסי קשי, פעיל מפלגתי חסר נסיון קודים, מונה כסמנכ"ל לסון אדם ומינהל. לצורך העניין פוטר אביגרור קפלן, סנהל

ארנס מבטיח שאם יוזור למשרד הכטחון, אתי ה־ו בנובמבר, יהיה אחר מצעריו הראשונים כחינה מחודשת של ה"לכיא" והאפשרות להחייאתו. אלא שגם ארנס יודע שהחבטחה הזו, שכוחה יפה ליני בחירות, אינה שווה הרבה. מהשיחה שלנו איתו וראה מסגרת) עולה בבירור שארנס, אפילו ארנס, משלים ש

ויבחן את סיכויי התחיאה, אבל עד מהירה יראג מ לפירסום הבוליטין הרשמי המאשר את המוות. אגג, אם ישאל כבר עכשיו את משה קרת, מנכ"ל התעשיה האוזירית, יוכל לשמוע ממנו שאין בעצם מה לברוק שכן רבר לא השתנה מאן החלטת הממשלה. גם סרה סכור שאי אפשר כיום לדבר ברצינות על החייאת ה"לביא". ארנס יורע גם שבצה"ל לא יבלעו את הצפררע הזאת. דן שומרון ואביהו בדנון כבר הבסיחי

ללשכת השרז אינתיפארה כמובן. ארנס, אגב, איננו מסכים עם מורעי שניתן לפתור את הצרה הזאת בשבוע. גם לא בחודש. הוא מודה: "הבעיה קשה מאו קל לדבר, קשה מאוד לעשות". יש לו ביקורה על הררך בה פועל כיום צה"ל, אך אין נידיו פתרונות מהפכניים וחרימשמעיים.

אם יהיה ארנס שר כטחון ימשיך צה"ל לפעול אותה הגברת, וכמעט אותה אדרת.

עמנואל רוון

סבל אייל מתחושה, שבין כל חבריו הוא הנמוך ביותר. על"ד ליאודה ראה עצמו גבוה, מתבונן בה מלמעלה, נופץ. התרסק לרסיסים בירה הרכה, הכמעט שוכבה חש את מלוא גכרות נעוריו פורצת כשאגה של הנאה.

ליאורה היתה גרושה. דיברה על זאת כבדרך אגב. אירוע בלתי חשוב. באורח כמעט מקרי היתה מזרמנת כל יום חמישי אל אותו מוערון לילה. משם היו הולכים לריותו. מעולם לא קכעו פגישה. מעולם לא שאלה "האם תכואז" או "מתי ניפגש": מעולם לא כאה בטרוניות. לא בנתה ציפיות. איתה חש אייל בדיוק כמו בין חבריו. סוף סוף, חברים אינם נכנסים זה לנשמתו של זה הם מכבדים את מעגל הפרטיות. הם באים תמיד כאורחים מזרמנים וכמו דבורה, מומזמים למעלה. בגיגוד לתולעת המעיקה על הפרח מכבידה

באחת השיחות הסכירה לו ליאורה מרוע נשים, בוקר מוקדמת, ליאורה היתה שיכורה במקצת. מרחפת. אייל חש בשאלה המרפרפת על קצה לשונה, אכל הוא התעצל, או חשש למשוך אותה בלשונה. נוח לו להשאיר את המעגל סגור. להשאיר את הבקבוק מפוקק אחרת, עוד ייצא מתוכו השד ויתכע את עלכון השנים. יוומת. "תראה, היום זה נשמע מצחיק. היום הכל פתוח. האשה יכולה ליזום בריוק כמו גבר. ואם אנתנו איננו

היא מטרבת את מצחה למצחו ושתי הסיגליות היפות שלה נפתחות מול עיניו ומפיצות אור טגול, ענוג שאייל לא עמר בו.

המשחק. במקום להמתין במוערון הלילה לכלתי־צפוי, צילצלה כרירונו. עמרה בפתח נושאת אתגר. מחייכת בעצב אל

זה היה בערב שבו שברה ליאורה את כללי

לעיתים היה אייל מתכלכל. עולם המושגים שלו

באחר הלילות תתכוננה בעיניו, באותו מכט שבו

של הצעירה הוו שכבר היתה נשואה פעם ועכשיו היא

משחקת בחירותה כמו בצעצוע חדש שנפל לירה.

בגיגור לגברים, אינן יוזמות באהבה. זאת היתה שעת מכטו המכולכל. אל האכוכה שניבטה מעיניו השתורות הגדולות. אכוכה ששירטטה קמטים דקים כזוויות סיו. היא שראה אותו כדרד שאדם מתבונז במכחנה שפופה. עכשיו קילקלה את המשחק. היא יומה.

אותו לילה, נושאת את עלבון אכובתו, אמרה לו: "אחר הרברים שאינכם יודעים הוא שאין אתם קונים ליאורה דיברה על אשה ואהבה. על אשה שאיננה את אהבת אשה לפעמים, אתה קונה כסך הכל את... הברידות שלי... אתה קונה את הפחר שלי להיות עם עצמי... אבל יהירות הגבר האווילית שלד אומרת לר עושות זאת, הרי זה לא צריך להתפרש כאילו אנחנו - שקנית את כולי... קנית את אהבתי...'

העלבון, הטיחה בפניו רברים שלא היתה אומרת לו כזמנים רגילים. התכנסה בפר נת המיטה, לא משתי חררת מעווית קוצר רות שסיכל אותה כשד צילצה כרלת. "אתה זוכר את דיוגנסו"

אייל זכר, איוה תמהוני שגר כחבית והלך לחפש את הצרק עם נר. אכל ליאורה הוסיפה לו אינפורמ: ציה שהוא לא ידע. "הכרנש הזה, התכם חיווני מהאסכולה הצינית שקראה לחזור לטבע, דיכר תמיר בשבה האוננות כדוך של הארם להשתחרר מהתלות בוולתו... אני חושכת שבסופו של דכר אתה תלמירו הנאמן של דיוגנס... עד כרי כך אתה מפר

חד מקשר..." מאוחר יותר אמר אייל לגיר כי רק התגרות הזו גרפה לו להציע לה נישר אין. "כחיים שלי לא חשבתי להוציא את המשפט הוה מפי.

משים צעכתי: "בסדר: אני רוצה להתחתו איתר. טפשה אחת, את לא מכינה שוה מה שאני מנסה להגיר כל הומו". אבל ליאורה התכוננה כו כשתי הסיגליות הפורחות שלה, בחיוך של חתולה משתעשעת עם העכבר ואמרה בקול קר ומרוחק: "אתה יודע אייל, כל אשה צריכה להתתתן פעם אחת. היא חייבת את זה לעצמה, אכל אין טעם לעשות מזה ורגל,.."

מוחדות לעשות את הצער הראשון. מוחרות שירחו אבל היא כליכך העליבה אותי. כליכך פגעה בי. אותנו ואתר־כך ניחנק בעלכון נשיותינו. אם אנתנו לא כל־כך התגרתה כי. עד שכמעט יצאתי מדעתה ובלי צושות זאת זה פסו ההפתעה...

> "איזו הפונעה" אשה שמכינה כל יום אוכל נכיות, אוחבת לאכול לישה נשובת שום, בהירת שיער. מאו ומעולם לאבו את ההפתעה..."

עבר לשמ כבוד" משום שליאורה היתה אשה לנם וחוו לה אחן קשובה. מוח חר, כשרון לרעת מלן מצו את תכונותיו היפות וללמש את מנהגיו במסערה לא משום שהאוכל במסערה הוא מוב יותר, אלא משום שהשוכל והא הפתעה בבית אפילו הארוחה המוץ אותו החבר באהבת ברגע המוכון להגיר שהיא ממוכה ביותר היא צפריה אותו הדבר באהבת ברגע ושא מוזכה את כל המיסב שבנבר יחד עם כל שאני ירומת, אני מאברת את ההפתעה... הכל בבר שאני מוזכה את כל המיסב שבנבר יחד עם כל שאני ירומת, אני מאברת את ההפתעה... הכל כא צפרי... ואנחנו, הנשים, מוכנות לאפר גכר אכל לא

אסטרולוגיה

מזל מאזניים כבן ובת זוג

את שני ציריה של כל כעיה ותופעה, ושואפים לאחד את הקצוות לשלמות הרמונית אחת. עוברה זו יוצרת אצל בני מול זה מסרב להתייחם ברצינות לדחייה שלה ומנסה את מזלו

אלה המגשימים את האיזון ע"י ישיכה פאסיכית במרכז ההתרחשויות ואינם מעזים לחשוף עצמם למערבולת המאבקים והתחרותיות המשתוללת סביבם (הם אומרי ה"הן", המתקשים לתפוס עמדה ולקבל החלטות ומתקפלים לנוכה ביקורת): אלה המטילים עצמם לתוך המערכה כלחט פנאטי, במטרה "להשיב את הסדר על כנו" ולהכנים איזון למצב שאינו מאוזו (הם נוקשים וחד־צדריים ואינם כוחלים בשום אמצעי כרי לכפות את תפיסת האיזון והצרק שלהם על סביבתם); והטיפוס חשלישי – המאחר בתוכד את כל חקצוות ולכן הוא מעין סתירה מהלכת: שונא להמתבר במריבות ומתקפל לנוכה כל אגרסיה המכוונת נגדו ויחר עם זאת חזק ועקשן ומשיג את שלו במניפולציות מתוחכמות: מבקש עצת והררכה – אך לכסוף מתעלם מהעצות ועושה רס מה שהוא רוצה מדבר וחושב על רגש ועל חוויית ה"יחר" - אך מתקשה לאהוב באמת; מאמין גדול כשיוויון - אך למעשה מחנהג כשוכניסט

המאזניים הוא פרסקציוניסט המטפח בקרבו תמונה דמיונית של עולם מושלם, סימטרי והרמוני, המתנהג לפי כללים של צרק, הגינות ושוויון. במסגרת חוקי אותו עולם דמיוני, הוא קובע לעצמו הוקים חכויות "המגיעות" לו מטבע הרברים: איזה יחס מגיע לו, איזו תמיכה, איזו מירה של התחשבות וכד'. וכשנמנע ממנו דבר המגיע לו ע"ם תפיסתו – הוא אך רובם אינם משופעים בחוש הומור ונוטים להתייחס נתקף בהלם מגודל האנוכיות ותוסר ההגינות של החברה האנושית. זהו הפינוק האופייני לכן מזל

רורש. דוגמה מעניינת לחכונה זו ניתן לראות בשעה שהמאזניים מחזר אחר אשה שאינה מעוניינת בו: הוא שוב ושוב, עד שהיא נכנעת – או עד שהוא מוצא

המאזניים המצוי מפותח מכחינה מחשבתית, אך הרגש שלו לוקה בחסר. הוא מאוהב בעצם האהבה. הוא שופע רומנטיקה, משתרל לספה אווירה הרמונית וסביבה אסתטית, מוכן להקריש זמן ומאמץ לקשר, מדבר על אהבה, מהלל את האהבה ומתווכה על אחבה, חש התעלות מעצם רעיון האהכה, אבל לא כליכך חש אהבהו כמקרים המעטים כהם ירשה לעצמו להיסתף מבחינה רגשית – יהיה זה, לרוב, כשנסיבות חיצוניות

אשת איש, עם תיירת ששהותה לצירו מוגכלת, מאחורי תדמית של 'זותלתוליות' רכה ומקסים. גם יחר עם זאת, המאזניים זקוק לכת זוג כאוויר לנשימה. הרי שלמות ואיוון הן לגביו מלות מפתח. ולשם האיזון יש למזג שני קטבים מנוגרים, כלומר גבר ואשה. לכן בת־ווג, בשכילו, היא צורך חיים. אותה קוטביות חייבת להישמר גם כתפקירים הגבריים והנשיים במסגרת השותפות: על האשה להיות הנשית והמחוזרת, ועל הגכר – החזק והקובע. ככר אמרגו

לות המפתח אצל כני מול מאוניים הן מאוניים: הציפייה שהעולם ינהג ע"ם אמות המידה – עלולות להקשות על שותפות נשואין פוצלות: "איזון" ו"שלמות". המאוניים תמיר רואים הפרטיות שלו, שיבוא לקראתו ויעניק לו מה שהוא הצרוף של שובינזם, שליטה רגשית, דרישה לשלמה, עליונות מוסרית, פינוק והעדר הומור – אינו פנסח סיפוק רגשי לבת הזוג. מסיבה זו, לאחוז לא מנומל של כגי מול מאזניים, הנשואים (הראשונים, לפחות) עלולים להיות מאכזבים. בעצם הכמיהה הבלתי־מתפשרת שלהם לשלמות הם פוגעים בהרמוניה של השותפות. הפחיחה החגינית - במוצאי שבת לרוב המאזניים יצר מיגי מפותח והם מאהנים 22.10.88, משעה 7:30 באולם התצוגה של "ג"י. אר. או." בחולוו

"חזקים". הטיפוס הקיצוני הה"מקולקל" ינצל יכולה וו כאמצעי שליטה על נשים. הוא יהיה דון ז'ואן האר תקנה שאינו מסוגל לקיים קשר יציב ותקין אלא יראה בכל אשה אובייקט מיני: הוא יכבוש, ינצל ויזנה אתה

האשה המאזניים רומה לבן מולה, אלא שהא יציבו מגבלות מעשיות לקשר עם בת הזוגו אהבה עם נוטה להסתיר את ההחלטיות והאינטלקט הנניי היא אוהבת טקסיות רומנטית, אך ביסודה היא אינה יצור רגשי. היא עצמה אינה בוטה לנקוט כיוומות - א מצפה מחזולת שיעשה זאת בשבילה. אנו מוצאה אצלה אותה נחישות ואותו פינוק כאצל כךהמול הוכו, ויחר עם זאת אותה הזדקקות בסיסית לקשר הרמני.

בשורות אלה ניתחנו רק את טיפוס המאונים השכיח – אך גם המורכב ביותר: זה המאחר בחום קצוות שונים ומשונים ונהפך לפרארוכס מהלך. שי שהמאוניים הוא שובניסט גברי מובהק. יחר עם זאת, הטיפוסים האחרים שתוזכרו למעלה פשוטים תפיים יותר. המאזניים הפסיבי כה חושש מהפרת איוון על שהוא מוותר על כל יוזמה (לפי העקרון שימי שאינו פועל – אינו מקלקל"ו, ומשאיר את כל ההחלטות ואה ניהול החיים המשותפים כירי ווגתו. ואילו המאונים הקיצוני עלול להניע לידי אלימות משום שתוא אינו מצליח להגיע לאיזון הרמוני לא עם עצמו ולא ש סביבתו. מפניו – שומרת נפשה תרחק.

(23 ביולי עד 22 באוגוסט)

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

השבוע מועב לצאת לקניות לבר, בלי מל

ווים; אל תניחו לאחרים לתניא אתכם מה

חולון בית ג'י.אר.או. רוווב הסתת 18, א. תעשיה 03-5560486 ירושלים קלאס־כל, יפו 33, בית יואל 2־2228321 ס חיפה גיי.אר.או. שלמה בן יוסף ל, צומת צ'ק פוסט 94740829

תחזית לשבוע שבין 21 ל־27 באוקטובר

(20 באפריל עד 20 במאי)

בשף שיניע בקלות ום ייעלם במחירות. מתחום חחברתי המצב משופר ביותר חש" כדאי לתיות וחירים יותר לובי אמשחיות

להידוש לחוצאות בלתי־צפויות, שיעיקו ות. חקשר עם מישתו קרוב הולך לות להתעכב חשבוע. תבניות הבותיות

יש לכם השבוע רעיונות רבים בתחום

הקמידו לשמור סוד, אך ביחסים עם שותי מישתו שאתם באים איתו במנע נוטה . אתם נוטים הקבוע לוותפרצויות של מילי

על תותקציב. אהם מרגישים שחבר מאכזב ומתחדק. אין זה חזמן לחלוות או ללוות שתעשו עכשיו נתונות לשינוים.

כטמים מוזברים.

(21 במאי עד 20 ביוני)

ווא זקוק להיוון וצור אינטליגנטי מצד הפארטנרית,

ולאחן קשבת ומבינה. כגפו – הוא מרגיש חצי: ולשם

ברצינות תהומית לחיים בכלל ולעצמם כפרט.

בות כלפיכם; אל תתייחסו אליו בחומרה הקריירה, אך כדאי להעמידם ע

יתרה. בתחום חבספים חשיפוט שלכם מציאותי ומעשי - רק כך תושו התקד-

ות ומורדות.

21 ביוני עד 22 ביולי)

המאזגיים נעימים וחביכים, בעלי טקט וְחיננים,

תכונותיו של המאזניים – כולל החיוכיות שבהן

ההשלמה, הוא זקוק לחצי השני.

(20 בינואר עד 18 במברואר)

(19 בפברואר עד 20 במארט)

(21 במארס עד 19 באפריל)

קרוב משפחה עלול לשכוח למלא התחייי

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) הדגש בימים אלה תוא על בילויים ועל רומנטיקה, אך הישמרו ממני שימוש מומרו בתוחום תעסקים צמויה לכם בימים אלת בוע, אך ראשית יש לחשלים את המשיר פינוסיות – הישמרו ממני הבניות להתעק בכרטים האשראי. ביחסים עם שותף מו- הצלחה, אך היוצאים לטיול עלולים מות בעבודה. היפועו מהוצאות ראוותניי רות מחירה. עיחות בעויני עסקים עלר רות בילדים.

(בדצמבר (מד 21 בדצמבר) חשבוע מוא זמן נווב לבילוים, אך כדאי משימות שדחיתם זמן רב. חימנעו מחחי איו במיטבו עכשיו, אך מהבחינה החברי מות, קודם לכן, הקמידו להשלים משימות הייל עכשיו. בחודש הבא צפויים לנש נהגות שתלשנית כלפי בני משמחת וילי והגות שתלטנית כלפי בני משמחת ויל-מית הוכלו לחשפיע רבות על מקובבים שהתחלמם. בתחום הרומנטי צפויות עלי-דים. בתחום הרומנטי כדאי לנהל שיהוות

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) במישור העטקי, נסו לא להתיירוס לרב" מים יש צורך ביתר נילוי לב ובחקשורת לחגוים. סמכו על חחושים שלכם – כך וצלו זאת כדי לחשיג את חהתקדמות חד רים כאל מוכן מאליון כדאי לבדוק כל דבר עובה יותי, כדי למחור בעיות בצוותא. אל מוכלו לחקתדר טוב יותר עם מישחו. רושת, שכן לאחר מכן תבוא תקופה פל חישב: זה ומן טוב לאורועים חברתיום, תומו להתמודד בבה אחת עם הרכת דב" קרוב. זה זמן טוב לטיולים ולפעילויות עם חשק להתבטל. בתחום הקריונה של

ותוכלן ליצור במהלכם קשרים חשובים. רים. התפתחות כספית חשובת נראית ילדים. בתחום העבודה כדאי לגלות יותר. קוש נישה החלעית, אין לחפרין בקיות בתקום האישי עלולות לחיות אי-חבנות.

MIJEJIO 44

ענק המטבח האיטלקי,

מחלקה מיוחדת לאדריכלים

מ־9:00 עד 19:00 רצוף

"נ'י.אר.או"

מרכז הריהום האימלקי

ה־New York Times של יום ראשון, בכל יום שני, גם בארץ ובמחיר מנוי מיוחד – 179. שלשלושה חודשים (*)

מהדורת יום ראשון כוללת את החלקים הבאים:

News, Business, Sports, Travel, Book Review, The New York Times Magazine, Arts & Leisure, The Week in Review

.03⁻439457 לפרטים — פנו לטל' 439457 ...

(*) המחיר כולל משלוח (הביתה או למשרו)

לכמועדון קוראי "מעריב" בע"מ מל־אכיב 61200

The New York Times נא לצרף אותי לרשימת המנויים על מהדורת יום ראשון של ה־ . אני מצרף/ת המחאה ע"ס –.178 שלשלושה חודשים.

.כתובת מלאה למשלוח העתון..

טלפון בית/עבורה.

21 באוקטובר 1988 נליון 358 י' בחשון חשמיח עריכה בת דורה בר עריכה וראפית חוה עילם

> נכות – לא לעולם

ואל וופל צילום: דניאל סמוקלין

81223io 46

473

בוקר אחד, התעורר יואל גופל בן ה־5, רצה לקום מהמיטה ולא יכל. הוא התקשה להזיו את רגליו, תוך 12 שעות אחז השיתוק בכל גופו ומגע ממנו אפילו את היכולת לנשום. חבהילו אותו באמבולנט לבית החולים ליחידה לטיפול ומרץ. יואל ניצל, יכולת חנשימה חזרה אליו אך הוא הפך למשותק מחצוואר ומטה. בשפח הרפואית הוגדרה מגבלותו קואדרופלניה (שתוק חלקי בארבע נפיים) בתחילה לא היח מסוגל לבצע שום תנועה שני צעירים ערביים שתקפו אותם כעבור מספר שבועות הבחינו הורין כי לאחר שמעצבנים את יואל הוא מגיב בהזות כתפיו, סימן טובו מאותר רגע התחיל תהליך שיקום מיותד של יואל כסיוע הוריו. הרופאים ניבאו כי הילד ישאר משותק ואפסה כל תקווה כי יקום על רגליו. אך יואל החליט אחרת – לאחר תשעה חודשים של מאמצים מרובים ועבודה קשה הוא הצליח לעזוב את בית לווינשטיין, (המרכז תרמאי לשיקום), כשהוא מדדה על קביים. יתהליך השיקום חירו קשה", מספרת אימו ,"כאשר ופל בפעם הראשונה בכה וביקש שאעזור לו לקום, הכרחתי אותו לקום לבד, בטוף

דניאל סטוקלין.

לעבודן"

ספורטאים שְּיָתְתָרוּ זָה בְּזָה בַּתַּתְרוּיוֹת

יוֹתֵנר וְלְרוּץ מֵהָר יוֹתַר.

אף אחד". במהלך השיקום החל יואל לשחות בעזרת ידיו, לרכוב על סוסים, הַשַּּחְקָן בּאֹנִי מוּשוֹנוֹב (וָהוּ וְחוּ) נולָד לאורך התקופת הקשה הזו אימץ את המשפחת קיבוץ יקום. מצבו של יואל הלך והשתפר אך לשיא חשיאים הגיע בעורתו של דניס הנובר, בעל המרכז ללימוד לחימת חישרדות אותה פיתח בעצמו.שיטתו הוכיחה את עצמה כאשר שניים מחניכיו חצליחו להדוף מעליחם בשדות בקרבת רמת תשרון. "אצל דניס למדתי להגן על תחיים שלי", אומר יואל, וחחיים שלו זה לשוב לחשתמש ברגליים

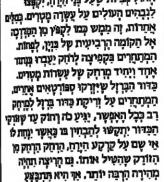
כמו שאר הילדים במכון. כיום לאתר שנת אינונים במכון, העניק לו דנים חגורה כתומה, יואל רץ ונומל, אך לא מוותר. העיקר, חוא משתמש שוב ברגליו, אם כי עדיין סוכל מבעיות חוסר שיווי משקל. שונים וקשנים. אין סְמַק שַבְּתַבְנִית "אם כות כות רצון", אומר עליו בחיבה דניס, "הוא יגיע אצלי גם לחגורה שחורה. אך בשביל חכבוד או החיים שלך צריך

הַשְּלָוִיוֹיָה "זָהוּ זָה" אֲנִי מְנַלָּם חַלָּק מַאוֹתָן דְּקָאות שָרָאִיתִי בִּימִי יַלְדוּתִי בַּשׁוּק. הַפַּאָבְלִים הָאֲהוּבִים עָלֵי עַד תִּיּוֹם הַם זַאַלָה שְטָעַמְתַּי בָּשׁוּק: בְּלָאבָל טוּנִיסָאָוּ וְקַבָּאבּ בּוּלְנֶרִי. לא אָהָבְתִּי כָּאֲשְר הַבְּבָרִים הָחָלִיטוּ לְנַבֵּי בְּלִי לְהַתְּיִעִץ עַפִּי. נִם הַיוֹתִי "תַנְּמוּך" שָל הַבִּתְּה, לא הוֹסִיבְּח י מָצֶב רוּחַ, הָּמִיד נְאֵלְצְתִּי לְטַפָּט לְראש הפורמידת בחמונות. המיד הייתי הליצן של הַּנְּנַח. אַןי זָח לא קַל לְהִיוֹח לִיצְן. מְצֵּד אֶתֶד – הַּמּוֹרִים לֹא אוֹהֲבִים אֶת הָּטְפּנּט הַוָּה, שֶּׁמְעַרְעַר אָת הַשַּׁיָר הַטוֹב בַּּנִּהָּת. אַןּוּ אוֹתֶם, וְחָפֵר לְךְּ שְּלֵאוּ בָּאַחָד הַיְּמִים הָנִּיעָ לְאָרֶץ קַרְקָס פּּוּלְנָרִי.

הָתְנַשָּׁמְהָנִי מְאד מַהַּלֵּיצְן שְּנִּקְרָא "טושקו". מְאָחֶר יוֹתַר טוג הַרוּנמור שְעֹּד הַשְּׁמִיעַ עְלָי מְאַר. אָנֶב. עַל טוּב לְנָים שֶל יְהוּדֵי מִילְנֵרְיָה מְסָבְּּרִים רְתּוֹת, אֲנִי זוֹכָר, תַּיצִד נַרְחְמוּ הַמְּח לְעָוְרָתוּ שָׁל "טוּשְקוּ" וְאָסְמּיּ לְּמַעֵּוּ הָרוּמוֹד. פָּאָשְוּ נדִע לְהָם כֵּי כִּוְמֵּי סְתִּיבּ

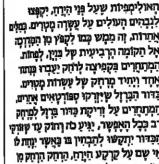

גַדְלָתִי בַּשּוּק שְּל וְמְלֶח, לְאָבֵי חְיָח שֶם עַסָק. הַשּוּק חוּא נַלְרְיָח שְל טִפּוּסִים,

כְּנַהִירָה הָּרְבַּה יוֹתַבר, אַף הִיא הִּנְינְבָּאָע בְּצוּרָה שוֹנָה מַאֲשֶׁר עַל מְּנֵי כָּדּוּר הְאָרְץ. - תַּנְיָה זוֹ רִיצָה דּוֹכָּה לְזוֹ שְׁל הַקּנְאַהוּ ריצה בְּדִּלוּגִים גְּבוֹהַים מַעַל בְּנֵי הַקַּיְקע. בְּכֶל דִּלוּג יְנַתַּר הָרָץ לְנִבָה שְׁל מְטֶר עָד שְלשָה מָטָדִים וְיַעֲבֹד מָוְתָק נָּדוֹל. יַש לְהַנִּיח שְנַם בְּטֶקְט הַבְּּתִיחָה שְל אְוֹלִימִפְּיָאַדַת הַיַּרָהַ יְנַאָלוּ בְּצוּנְה כְּלְשָׁהּי אָרו כּּוֹדָ הַּמְשִׁיכָה הַנְּמוּרָ. לְמְשֶׁל, בְּרְקּוּדִים

בָּהֶם יִקְפָּצוּ הָרוֹקְדִים לִנְבָהַים מַדְשִׁימִים שָל מָטְרִים אֲחָדִים מַעַל פָּנֵי הַקַּרְקַע. לְהַתְּרָאוֹח בְּאוֹלִימְבְּיִאְדָת הַיְרַתַּ. יורם אורעד 🚳

ק לְּנְּתָוֹה (13) כַּן בְּאַנְלִית; 15) שַׁם מִקְּנִוְתוֹ שְל שַׁרָוְקָן יִשְּרְאֵלִי שָהוֹבִּיעַ ַנְלֶּחַנִים קָרוֹבִים" (אִילָן); 16) הַזְּכְר נעים: 18) בַּן הַבְּבְשָּה: 19) בַּנְכְּסָק וַשְּׁנַפָּשׁ לְחִבּוּר וַןְים חַשְּׁמֵל וְהַבְּּסְקָתוּ: שׁלְּחָּקָנִית אֲמָרִיקְאִית װֹכָת אוּקְקַר עַל

תִשְבִץ מֵעוֹלֵם מְאָנֶהְ: וֹ) נִמְצֵאת בָּאן; 2) שְמְה הַפְּּרְטִי שְל שַּׁחַקּנִית "הַבִּימָח" (מְשְׁהַתְּסָת בְּ"מְעַנְּל הַנִּיר הַקּוֹקוֹי"): 3) בָּת קוֹל חוֹוְרו: 4) שְמָה

הַבְּּרָטִי שֶל זַפֶּרֶת יִשְּרְאֵלִית – 'זְבְּל"; 5) אַ הַאָּרוּ נְכוֹנָה אָת הַתַּשְבֵּץ, הִקּבְּלוּ מַןי הָאַלְכְטוֹנִים (ימִינִי וּשְּׁמָאלִי) שנֵי

עַמְמִי; 7) שְׁמוֹ הַפְּרָטִי שֶל וַפֶּר יִשְּׂרְאַלִי הַשֶּׁר בְּּטִגְּמוֹן יְנְיִי: 14) פּועַל הָעוֹסְק מַשָּׁה ו) שְּׁטָה הַבַּּבָּרָטִי שֶׁל זִּמָּוֶרַת וְשַּׁתַקּנִית פְּהַקְצָעַת אֲבָנִים בְּאִוְמֵל: 15) דְּדִישַׁת יַּשְּׂרְאָלִית (שָּׁם מִשְׁפַּתְתָּה – רַבִּינוֹבִיץ); 5) שְלוֹם (בר"ת); 17) שַם מִשְבַּחָתוֹ שָל בַּדְרָן פָּמֹ הַבֵּינְיִי שְל וְכְּיר וּמַלְחִין יִשְּׂרְאֵלִי; 8) ַשְּׂרָאַלִי יְדוּעֵ: 18) שְׁכְּוָה הַפְּרֶטִי שָׁל את עובית: 9) תלוי על תורן: 10) נקשף. "קַיבִּיר יָדִיעִית הְּאַלַקּה, נִסְשָּׁךְ אָל...; 11) שַׁכּו מִשְּבָּתְרּנוֹ בְּרַדְיוֹ; 21) בָּעַל חַיִּים אָשִׁי; 23) שְם קל קרן טְלָויוְיָה יִשְּׂרְאַלִי (לְקְרָאת שִׁדּוּר); מִשְפַּחָתָה שָל שַּׁתְּקנִית הַאַטְרוּן יִדועָה זו)קיאָז צְחוֹק הַנְּטְצֵאת נֵּם בְּסוֹפָה שָל וְגַבּוֹרָת סִדְרָה טָלֶויוְיוֹנִית ('קְּתּבִּים 28) יום טוב; 29) קורס.

קרובִים"); 24) עובָד בְּמְטוֹס; 25) חוֹר אוֹ נֶקֶב נְּאֲדְמְּה (פְּתִיב חָסֵר); 26) שַׁם מִשְבַּחְתָּם שָל צְמֶר וְמֶרִים יִשְּׂרְאַלִּים; מימי

שַם מִשְפַּחְתּוֹ שֶל בִּוְמוֹנֵאי יִדוּעָ: 6) מֵשְקָה

10 26

> כין הפוחרים יונרל מחשב כיס פתרונות נא לשלוח ל"מעריב לילדים" ת.ר 20044 ה"א.

> > גורילה מיפן

מג'יקל מרפי – הצורילה מיפן הוא השגעון די

גם אני הייתי ילד

אוֹלִימְפְּיָאדַת

אַי שָׁם בַּמָּאָת הַבָּאָה יִתְּכֵן וְתִּתְנַהַלְנָה

אָןלִימִפְּיָאדות גַּם עַל פְנֵי הַיְרַחַ. תִּהְיִינָה

אַלּג אוֹלִימְבְּיָאדוֹת מְיֻחָדוֹת בְּמִינְן. יְחוּדֶן

יִנְבָּע מִבּתַ הַמְּשִיכָה הַנָּמוּדְ הַשּוֹרֵר עַל פָּנֵי

הַיַרַתַ. פָּיָדוּעַ יַשׁ לְכַדּוֹר הָאָנֶץ שְלְנוּ פּוֹחַ

מְשִׁיכָה. כּוֹזַ הַפִּוּשִיכָה מושוּ אֶת הַצּוּמִים

מְשִׁיכָה, אוּלָם הוא קָטָן פִּי שִׁשָּׁה מִזֶּה שְּל

וְלָבֶן יַש לָהָם מִשְקָל. גַּם לִיְרַחַ יִשׁ כּּחַ

הָאָרָם נוֹתָר כְּפִי שְהוּא, הוּא יוּכֵל לְקְפַּץ

לָנבָה רַב הַרְבָּה יוֹתָר. לְנָתַר לְמָּדְחֶק רַב

ינור בְּבַיִת עַרְבִי בְּדְרוֹם הָעִיר, וַאֶנִי קוַאַתִּי בְּאַלֶּח שְנֶרוּ בְשִׁמּוֹן... מַחַבּקַר וְעֶד הָעֶרָב שַּׁחַקְּתִּי כָּדּוּרֶנֶל, לְמְעָנִיים נַּם בְּנִיּוּלִים. בַּנִיםְלָת, בּיָּמִים הְחַם, הְיוּ בְּנוּמָיוֹת יְלָדִים. חָיִיתִי קּטָן מִלְּחָשְׁתַּתַף בַּקְרְבוּת, אַךְּ עָזְרְתִּי לְאָתֵי תַנְּדוֹל, שְּהְיֶה בִּנְתִיג אַחַת הַבְּנוּמִיוֹת בָּרָדְ שְׁתַבַאתִי לוֹ אֹכֶל מַאִמָּא, או קורַא לו בָּשְׁמֶחּ לַתַּזֹר תַבִּיְתָח לִישׁן. עִם אָתִי הַלָּבְהַיּ לֹהַצֶּנוֹת יוֹבִיוֹת, כָּשְאָנוּ אוֹחֲוִים יַדְ בִּיָד. נְבּוֹרָי יַלְדוּתִי חִיוּ צֵ'אִרְלִי צֵ'פְּלִין, הָשָּׁמֵן וֹתָרָוָה. וְשַּׁחְקּן בַּדּוּרָנָל יִשְׂרָאֵלִי – שְעִיָּה

הַיְתָּח לִי בַּיַלְדוּת בְּעָיָח שְל נְבִּיחְיּת מוֹנְרוֹת, שָהוֹפִיעוּ לְקַרוּנְין בָּאֲזוֹרִים שוֹנִי קרוֹמָאִים אֲלֵיתָם סְחֲבָה אוֹתִי אִמְּא. עַקּב פָּוּ נַעֲדַרְתִּי מִשְּׁעוּרִים. בְּאָחָד מַתָּם לִּמְּדּוּ אָת הַבְּּמוּלות שַל 6. עַד הַיּוֹם אֲנְי אַף בִּּעִם לא בַּעוּת כַּפְּה וָה & × 9... בַּפְּה וָהי... וְבוּר לִי יָלֶר מַחַבּּהָנו בְּשִׁם יִצְחָק דְּבַשׁ, הּוּ תַּיֶּת רָזָה וּמִצּזְר, קָּדָא הַרְבָּה וְדִבֵּר לְאַט. יוֹם אָתָד, כְּשְיִשְּבְתִּוּ לִיְדוּ בִּקְשְׁה תַבּּוֹנָה כִּי יִקרָא אָת שעורַי הַבּיִת. וְהוּא קּרָא בִּוּשׁוֹ

מַחְבֶּרָת, שְלא הָיָה כָּתוּב בְּה דְּבָר. מַאָּוּ הַעַרְצְּתִּי אותו, בְּעִינִי הוּא הָיֶח נְּאוֹן. בַּיוֹם, עָם הַבַּּרְסוּם שְיַשׁ לִי בְּ"וָהוּ וָה" אָל ַחִי בְּשָׁלוֹם. בַּהְחָלָּה, בַּאֲשָׁר יְלָדִים וְהוּ בְּעַקְבוֹתֵי בְּצַעַקוּת שִּקוֹחָה. זְה הָיָה עָסְּקּ לא נעים. או ביום אני מתיחס אליהם פא יִלְדִים רְגִילִים. פַּנְרָאָה שִׁיְּח מִרְוּיעַ אּיִּרְם מַהַתַּגְלִית הַשַּּרְעִישָה וְחָם עוֹןבִים אוֹתוֹי לְנְמִשִיי. סַוְּ חַבֵּל אֲנִי מִבְיוֹן לְלְבְּם וְדֵיוֹ מִוּאַ אָרְבַרְתִּי לְאָפָּעִים מָבֵע אָרִיק אִינְשְׁעַיוֹ וְיִעַּלְּרַ בּנָאי, בְּשְׁפוֹף כוֹף הְנִישׁ לְרְטְלָה.

מוני מושווב צילום: דניאל סמוקלין

בְּנוּמִי. שְּנֵאתִי לְקַבֵּל אָת הָּןְרִיקוֹת מָבֶּל

דניאל סטוקליו

ייִקּלור דְּוִידָּוָה בְּבֶר אִי־אָפְשֶׁר לְהַנִּיד עַד מו. הא כְּבֶר הַרְעֵה אָחֲדִי.

צְעִיר בַּן 98 הַרְּוַאוֹנַן: "בְּשְׂאָנוּ יוֹצְאִים יִחַד לטיול, קשה לי לְלְכַת בַּקּצָב שָׁלוֹ רְּוִידְןָה בְּתְּלוֹנֵן רַק עָל שְמִיעָה לְקּוּיָה. ּרְבַשְּׁנָה שָּעָבְרָה הָזְעִיק, בַּפַּעַם הָרְאשׁוֹנָה בְּחַיִּיוֹ רוֹמָא... "הְיָח לִי קַר". וּבָאותו שְבוּעַ שְּׁדְּוִידְוָה חְנֵג יוֹם חֻלָּדְת. נְפְעֵר בָּעִיר גַ׳ִּדָה שְבַּעֻרְב הַסְעוּדִית עַבְּּדְל

מואָין עַפָּויָה אָל תַּקָאמִי וְהוּא בְּנִיל 145. רחל שי

בָּבְרִית־הַבּּוֹעְצוֹת יַשׁ מְדִינְה הַנִּקְרַאת

הוווים ושיא מפרפמת באריכות שני

רְוְגֵג אֶת יוֹם הֻלָּוְרוּוֹ הָ־131.

אָמֵר הָקֶשִׁישׁ לְעִתּוֹנְאִים.

הָּלְשְׁבָיהָ. הַזָּקָן שְנֶּהָם, מֵיִיבְּלוּד דְּוְיִדְזָה,

״אָהַן לָכָם עַצָּה, אָל הַּנְעַרְגִּוּוּ בִּנְלֵל שְׁטִיּוֹתַ

שְבָּל יוֹם חָדָש בָּחַיִּיבָם יְשַׁמַּחַ אֶת לִבְּכָם",

דְוִידְיָה 167 בְּאֲצָאִים. בְּנוֹ הַבְּכוֹר עוֹסְכָּוֹ,

כתב וצייר אורי 6ינק.

47 BIDEDID

